

Onsdag den 8. februar 2012 (D)

1

46. møde

Onsdag den 8. februar 2012 kl. 13.00

Dagsorden

1) Forespørgsel nr. F 19:

Forespørgsel til økonomi- og indenrigsministeren om skat på finansielle transaktioner (hasteforespørgsel).

Af Per Clausen (EL) m.fl.

(Anmeldelse 01.02.2012. Fremme 03.02.2012).

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

1) Til statsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Hvorfor vil statsministeren ikke love en folkeafstemning om en dansk tilslutning til europagten, som kan få stor betydning for den fremtidige økonomiske politik i Europa, herunder Danmark?

(Spm. nr. S 2061).

2) Til statsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Er statsministeren enig i, at man godt kan afholde en vejledende folkeafstemning om en dansk tilslutning til europagten, selv om der eventuelt ikke er tale om suverænitetssafgivelse i juridisk forstand, i lighed med den vejledende folkeafstemning, som daværende statsminister Poul Schlüter lod afholde i 1986 om EF-pakken?

(Spm. nr. S 2062).

3) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Per Clausen (EL):

Mener ministeren, at finanspagten ville have forhindret den finansielle krise i at slå igennem i EU?

(Spm. nr. S 2048).

4) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Per Clausen (EL):

Mener ministeren, at finanspagten kan løse den økonomiske krise og skabe flere arbejdspladser i EU-landene?

(Spm. nr. S 2050).

5) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Nikolaj Villumsen (EL):

Mener ministeren, at det er fair over for den danske befolkning at tilslutte Danmark til finanstraktaten uden en folkeafstemning, selv om EU-Domstolen med traktaten vil kunne idømme Danmark en straf, hvis der i EU ikke er tilfredshed med den budgetlov, som vi forpligter os til at vedtage?

(Spm. nr. S 2051).

6) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Nikolaj Villumsen (EL):

Mener ministeren, at det er foreneligt med det danske euroforbehold, at EU-Domstolen med finanstraktaten tildeles kompetence til at idømme Danmark bøder, hvis den ikke finder vores kommende budgetlov tilfredsstillende?

(Spm. nr. S 2052).

7) Til finansministeren af:

Frank Aaen (EL):

Når regeringen i forlængelse af EU's finanspagt vil foreslå en budgetlov, der skal regulere overførselsindkomster, herunder pensioner, hvad er da ministerens tanker om mekanismer til at regulere f.eks. pensioner i en budgetlov?

(Spm. nr. S 2059).

8) Til finansministeren af:

Frank Aaen (EL):

Mener ministeren, at overførselsindkomster skal reguleres gennem en lov, der er bundet til EU's finanspagt?

(Spm. nr. S 2060).

9) Til finansministeren af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vil ministeren afvise, at øgede boligskatter kan indgå i en kommende skattereform, også selv om disse øgede boligskatter først træder i kraft efter et kommende folketingsvalg?

(Spm. nr. S 2063, skr. begr.).

10) Til finansministeren af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Betyder forsigtighedsprincippet efter ministerens opfattelse, at man i en overgangsperiode ikke kan finansiere lavere personskatter med engangsindtægter, indtil en eventuel højere boligskat træder i kraft efter denne valgperiode?

(Spm. nr. S 2075).

11) Til skatteministeren af:

Inger Støjberg (V):

Hvornår mener ministeren, at man er velhavende og man dermed ikke længere i fremtiden skal være berettiget til at modtage børnecheck?

(Spm. nr. S 2053, skr. begr.).

12) Til skatteministeren af:

Inger Støjberg (V):

Er ministeren enig med den radikale skatteordfører, Nadeem Farooq, i, at en fjernelse af børnechecken for de højtlønnede de facto er en forhøjelse af marginalskatten for denne gruppe?

(Spm. nr. S 2055, skr. begr.).

13) Til social- og integrationsministeren af:

Martin Henriksen (DF):

Hvilke udsatte grupper skal ifølge ministeren betale prisen for en øget tilstrømning af svært integrerbare udlændinge på grund af regeringens udlændingepolitiske lempelser?

(Spm. nr. S 1891).

14) Til social- og integrationsministeren af:

Martin Henriksen (DF):

Hvilke initiativer vil regeringen iværksætte på baggrund af den hetz og chikane rettet mod danskere i Vollsmose fra indvandergrupper, som B.T. i den seneste tid har beskrevet?

(Spm. nr. S 1893).

15) Til social- og integrationsministeren af:

Mette Hjermind Dencker (DF):

Hvad vil ministeren gøre for at undgå, at kommunerne negligerer de udsatte børns situation, ved at lave konkurrencer med præmier til den medarbejder, der kan spare flest af kommunens penge på at undgå en anbringelse?

(Spm. nr. S 2021).

16) Til social- og integrationsministeren af:

Karina Adsbøl (DF):

Vil ministeren redegøre for, hvorfor mennesker med handicap skal udelukkes fra at have et sexliv, når regeringen tilsyneladende vil nægte, at plejepersonalet kan hjælpe med at få kontakt til prostituerede?

(Spm. nr. S 2054, skr. begr.).

17) Til social- og integrationsministeren af:

Karina Adsbøl (DF):

Finder ministeren, at kommunerne i tilstrækkelig grad anvender metoden med familierådslagning i anbringelsessager?

(Spm. nr. S 2056).

18) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Joachim B. Olsen (LA):

Er ministeren af den opfattelse, at der skal svares rigtigt og fyldestgørende på spørgsmål stillet af folketingsmedlemmer?

(Spm. nr. S 2043).

19) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Løhde (V):

Mener ministeren, at der er en sammenhæng mellem, at danskerne tilsyneladende holder fast i sundhedsforsikringerne, på trods af at regeringen har fjernet skattefriheden for medarbejderne, og det faktum, at regeringen snart afskaffer patienternes ret til hurtig behandling inden for 1 måned?

(Spm. nr. S 2049).

20) Til europaministeren af:

Eva Kjer Hansen (V):

Hvorfor bryder regeringen 20 års sammenhold mellem partierne bag dansk europapolitik ved på dette års finanslov at aftale en ekstrabevilling til EU-oplysning udelukkende med Enhedslisten, og betyder det, at regeringen fremover vil basere flere EU-initiativer på aftaler med kun Enhedslisten?

(Spm. nr. S 2046).

21) Til europaministeren af:

Eva Kjer Hansen (V):

Er regeringen utilfreds med Europeanævnets indsats, siden regeringen ønsker at opbygge en parallel administration af EU-oplysningsmidler?

(Spm. nr. S 2047).

22) Til europaministeren af:

Lykke Friis (V):

Kan ministeren udrede forvirringen om, hvorvidt den såkaldte kickstart, som regeringen gennemfører i Danmark, også skal udbredes til resten af Europa, når ministeren selv i december til Jyllands-Posten talte varmt for udbredelsen af kickstarten, mens statsministeren senere i december i Berlingske Tidende slog fast, at »Ingen lande i Europa kan magte det i øjeblikket«, hvorefter selv samme statsminister nu netop til Financial Times har meddelt, at »de lande, der har råd til at kickstarte økonomien, bør gøre det«?

(Spm. nr. S 2058).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Lovforslag nr. L 82 (Forslag til lov om ændring af tobaksafgiftsloven). (Fastsættelse af minimumsantal af cigaretter i cigaretpakker)).

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Lovforslag nr. L 83 (Forslag til lov om olieberedskab) og

Lovforslag nr. L 84 (Forslag til lov om ændring af lov om fremme af energibesparelser i bygninger, lov om bygnings- og boligregistrering samt byggebyloven). (Fremrykning af pligten til energimærkning af bygninger, annoncering af energimærket ved salg og udleje, sanktioner og godkendelsesordning for installatører og montører af små VE-anlæg, styrkelse af dataindsamling om energiforbrug, ophævelse af monopol på udstedelse af VA-godkendelser og omfanget af pligten til at tegne en byggeskadeforsikring m.v.)).

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Lovforslag nr. L 85 (Forslag til lov om ændring af lov om sygedagpenge. (Ændring af frister for anmeldelse af sygefravær samt anmodning om sygedagpenge m.v. for bedre at udnytte den digitale indberetningsløsning (SDPI-løsningen))).

Anders Samuelsen (LA) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 37 (Forslag til folketingsbeslutning om at sikre, at det altid kan betale sig at arbejde).

Titlerne på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Forespørgsel nr. F 19:

Forespørgsel til økonomi- og indenrigsministeren (hasteforespørgsel):

Vil ministeren redegøre for regeringens holdning til indførelsen af en skat på finansielle transaktioner – herunder for regeringens holdning til Kommissionens forslag om dette?

Af Per Clausen (EL), Frank Aaen (EL) og Nikolaj Villumsen (EL).
(Anmeldelse 01.02.2012. Fremme 03.02.2012).

Kl. 13:00

Formanden:

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til i morgen, torsdag den 9. februar 2012.

Først giver jeg ordet til ordføreren for forespørgerne, hr. Frank Aaen.

Kl. 13:00

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Frank Aaen (EL):

Stater verden over har pumpet milliarder og atter milliarder af kroner ind i redningen af banker og har reddet dem på stribe. I EU er der betalt indskud og garantier for 34.000 mia. kr. Nu er det vist på tide, at bankerne betaler tilbage. Det provenu, der har været talt om af Europa-Kommissionen og andre, nemlig 420 mia. kr., kunne jo nok gøre en vis forskel i forhold til arbejdsløsheden og de nedskæringer, der gennemføres i en lang række lande i Europa.

Efter vores opfattelse vil der være to formål med at indføre en skat på finansielle transaktioner. Det ene er altså at lade bankerne og spekulanterne betale tilbage til samfundet. Det er krisen i finansverdenen, bankpakkerne, der har skabt arbejdsløsheden og den gælds-krise, der i øjeblikket skaber stor usikkerhed i hele Europa. Før bankerne fremtvang bankpakkerne, alle indskuddene og finanskrisen, var det faktisk sådan, at landene i Europa nedbragte deres gæld, men efter finanskrisen er gælden steget.

Som det andet vil en skat samtidig dæmpe den mest vilde spekulation på finansmarkederne. Det vil vi nok også sige er en meget fin gevinst. Det er jo i dag sådan, at der i OECD-området spekuleres for 100 milliarder, for 100 gange BNP. Det vil sige, at for hver gang, der sælges et værdipapir, er der produceret for 1 øre. Jeg mener altså en helt uforholdsmæssig forskel på, hvad der er af produktion og spekulation: Produktion 1 kr., spekulation 100 kr. Det er det, vi skal have grebet ind over for. Og det er jo handler, der kører over disken på millisekunder. Der er ingen samfundsmæssig værdi overhovedet i at handle med de samme værdipapirer flere gange dagligt, tværtimod er de her handler med til at fremme ustabiliteten, og derfor skal de bremses.

Kl. 13:03

Formanden:

Tak til ordføreren for forespørgerne for begrundelse. Så giver jeg ordet til økonomi- og indenrigsministeren til besvarelse af forespørgslen.

Kl. 13:03

Besvarelse

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Mange tak. Jeg kan naturligvis tage fejl, men det lød, som om forespørgeren havde en stærk ideologisk holdning til spørgsmålet om beskatning af finansielle transaktioner. Til det må man sige, at der har

regeringen et noget mere pragmatisk forhold til samme spørgsmål, fordi det, der er vores udgangspunkt, når det kommer til beskatning, er, at det skal virke. Det skal virke i det formål, man gerne vil have.

Det er jo en af grundene til, at regeringen gerne vil gå forrest i EU for at få indført en global skat på transaktioner, for en af de væsentligste problemstillinger, hvis man gerne vil beskatte transaktioner, er, at de flytter sig. Og det gælder jo ikke kun den her overvejelse, for de fleste ting, som man beskatter, forsøger at flytte sig, hvis de kan, men dermed jo også sagt, at regeringen ikke har nogen ideologiske vanskeligheder med en afgift på finansielle transaktioner som sådan – så ville vi jo ikke gå ind for det på globalt plan – og samtidig lægger vi stor vægt på at sikre en stærkere regulering af den finansielle sektor.

Vi har sådan set heller ikke nogen ideologiske vanskeligheder med at beskatte den finansielle sektor. I Danmark har vi jo som bekendt en lønsumsafgift, som er en beskatning af den finansielle sektor, og den har vi ikke nogen planer om at ændre på.

Regeringens bekymringer for en afgift på finansielle transaktioner, som ikke er global, men som kun indføres i EU eller i en gruppe af europæiske lande, er af økonomisk og af praktisk karakter. Kommissionens forslag medfører – og der er jo diskussioner om provenumulighederne, men et vist potentiale er der, det er åbenlyst – samtidig en række udfordringer, især jo selvfølgelig risikoen for, at finansielle transaktioner flytter uden for EU, altså flytter et sted hen, hvor de ikke beskattes. Samtidig peger Kommissionens egne offentliggjorte analyser på, at forslaget vil medføre en reduktion i den økonomiske aktivitet og velstand.

Udfordringerne med at undgå kapitalflugt vurderes jo i sagens natur bedst imødekommet ved en global løsning, for hvor skal man så tage hen? Pointen er sådan set også, at der er andre skatter på den finansielle sektor, f.eks. skatter på finansiell aktivitet såsom den danske lønsumsafgift, som er mere effektive, idet de indebærer en mindre reduktion i økonomisk aktivitet pr. provenukrone. Kommissionens egne offentliggjorte analyser peger på, at aktivitetsskatter er mere effektive end transaktionsskatter, hvis det altså er provenu, man gerne vil have.

Det, der nogle gange måske er svært eller komplekst i den her dagsorden, er at holde fast i, at vil man gerne regulere den finansielle sektor, skal man måske gå andre veje, og det arbejde har pågået dels herhjemme, vi har meget brede forlig og et godt samarbejde i Folketinget om vores forskellige bankpakker, dels pågår det selvfølgelig også i EU. Dermed jo blot sagt, at det at regulere den finansielle sektor for at forhindre, at vi får en krise, som den vi fik i 2008, er helt afgørende. Regeringen lægger stor vægt på en stærkere regulering af den finansielle sektor, og en finansiell regulering er en af de økonomiske toprioriteter for det danske formandskab.

Den krise, som vi fik i 2008, og de konsekvenser, som det har haft for folks formuer, pensioner, for virksomheder, understreger jo behovet for at styrke reguleringen af den finansielle sektor og gøre det som minimum på EU-plan, men jo meget gerne globalt, som det også sker i forbindelse med Basel III. Derfor arbejdes der med en lang og en ambitiøs dagsorden for finansiell regulering i EU, og det, der er målet, er at sikre en robust og solid finansiell sektor, som mindsker risikoen for kriser, at sikre større gennemsigtighed, så man kan se, hvad det egentlig er, der foregår. Hvem tager hvilke risici, og hvordan bliver man eksponeret for de ting, der kan slå et finansielt system omkuld, hvordan sørger vi for, at der er tilstrækkelig tilskyndelse til en sund og ansvarlig adfærd i vores finansielle sektor, og hvordan sikrer vi en højere grad af beskyttelse for forbrugere og investorer, så vi ikke risikerer, at de taber deres penge på et eller andet, som ikke tåler dagens lys?

Alle EU-lande tillægger det arbejde stor betydning, og som sagt har Danmark gjort det til en af sine høje prioriteter i forbindelse med

formandskabet, og det har også en høj prioritet både i Kommissionen, i Rådet og i Europa-Parlamentet.

Kl. 13:08

Af vigtige igangværende og kommende finansielle initiativer vil jeg bare nævne nogle få. Et af de vigtigste er jo det forslag, som stiller skærpede krav til bankernes kapital og likviditet. Det hedder kapitalkravsdirektivet. Det udmønter jo noget af den nye globale, internationale lovgivning, nemlig Basel III-reglerne, sådan at vi får en styrket regulering. Jeg ved ikke, om det er for ambitiøst, men i hvert fald vil vi meget gerne nå meget længere med det forslag, for vi tror, det gør en rigtig forskel, fordi det stiller skærpede krav om kapital, om kvaliteten af kapitalen, om at man er likvid, så man som bank kan tåle et slag, men også at man har en ledelse, der ved, hvad den har med at gøre.

Det andet forslag, som jeg vil nævne, er forslaget om at styrke reguleringen af handelen med derivater. De spillede en stor rolle i forbindelse med den finansielle krise, og vi har nu fået en politisk enighed i Økofin-rådet, faktisk på det første rådsmøde under det danske formandskab, og arbejder på en snarlig enighed med Europa-Parlamentet. Det indebærer jo i al sin enkelhed, at der bliver kastet lys på et område, som vi har brug for at få lys på. Det er måske i virkeligheden det bedste, man kan gøre, hvis man vil vide, hvad der foregår, nemlig at kaste lys på området.

Så vil jeg nævne det at give bedre garantibeskyttelse for indskydere i europæiske banker. For det gør også en forskel, det gør systemet mere solidt.

Sidst, men ikke mindst, er det jo sådan set stadig væk ret afgørende at fremme konkurrencen og styrke gennemsigtigheden, når det kommer til kreditvurderinger. For enhver ved vel efterhånden, hvor afhængige vi er af, at de forskellige kreditvurderingsbureauer ved, hvad de har med at gøre, fordi de har så kolossal betydning for den måde, markedet fungerer på. Det betyder jo også, at vi fokuserer på at forhindre markedsmisbrug, fordi det også er et element.

Der kunne nævnes langt flere initiativer. Det, som er afgørende, er, at vi får en finansiell sektor, som er stabil, som er robust, og som understøtter det, vi også skal bruge den til, nemlig at fremme vækst og beskæftigelse, fordi den kan fungere, fordi den kan låne ud til virksomheder, til forbrugere og sørge for, at den spiller sin rolle i økonomien, ikke kun i den danske, men også i den internationale.

På den baggrund vil jeg blot sige det meget enkle, at jeg tror, vi deler i hvert fald en målsætning, nemlig at sørge for, at vi får en sund finansiell sektor og forhindrer en gentagelse af den finansielle krise i 2008. Så kan man diskutere midlerne.

De forslag, jeg har nævnt, de forskellige regulerings- og styringsforslag, vil efter regeringens vurdering gøre en meget, meget stor del af forskellen. Dermed jo også sagt, at vi ser frem til diskussionen og gerne fremskynder behandlingen i Økofin-rådet, fordi det selvfølgelig er vigtigt, at et forslag, der bliver så politisk som forslaget om transaktionsskat, også kan få det lys og den behandling, som det fortjener. Tak for ordet.

Kl. 13:11

Formanden:

Tak til økonomi- og indenrigsministeren for besvarelsen. Vi går over til forhandlingen. Det er først ordføreren for forespørgerne, hr. Frank Aaen fra Enhedslisten.

Kl. 13:12

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Frank Aaen (EL):

Jeg kan da takke for afslutningen, hvor ministeren dog gik ind på, at det skulle forhandles, belyses i EU-sammenhæng. Det interessante

her er jo, at man har fremlagt meget klare forslag. Man har fremlagt forslag om, at man kan starte med at lave det i EU-lande som første skridt på vejen til at gennemføre det globalt. Og det er jo den rigtige måde – det er ikke ret tit, at Enhedslisten roser Europa-Kommissionen, og det ved alle, der hører på det her – for her har man dog sagt, at man vil starte med de lande i Europa, der vil være med. Det synes jeg er meget konstruktivt. Og så vil man bruge det som første afsæt til at lave en global skat på finansielle transaktioner. Det er jo en konstruktiv tilgang til problemstillingen i modsætning til ministerens, for hun siger, at det, vi skal have, er en global skat, og før vi har den globalt, kommer der ingenting. Det er jo præcis at sige, at det er man ikke med på. Så kan man stå her og sige, at det ikke er af ideologiske grunde, men at man bare praktisk er imod det. Ja, ja, men resultatet er jo det samme, nemlig at der ikke kommer noget ud af det, hvis man har den tilgang, at forudsætningen er, at den skal være global.

Det er også underligt, at der er en lang række lande verden over, herunder nogle af de mest liberalistiske lande, som har en skat på finansielle transaktioner, herunder England, som har det, samtidig med at de har verdens største finansielle centrum. Og derfor er det altså ubegribeligt, at regeringen er fodslæbende, ja det kan man vist ikke længere sige, for de er nærmest imod det, der foregår. Men det er jo altså en mulighed for at skaffe 420 mia. kr. ifølge Europa-Kommissionens beregninger til at bruge i Europa, også til at bruge – det synes vi – internationalt til klimaforbedringer, til de fattigste lande, penge, som kunne gøre en forskel. Men så siger man, at det kan hæmme den økonomiske udvikling. Der er en debat om, hvorvidt de i EU har sagt et eller andet i den retning. Det har de vist fortrudt, hvis de har det – men det har de åbenbart slet ikke i virkeligheden.

Men hvordan kan det hæmme og skade den samfundsøkonomiske udvikling, at man stopper den mest ekstreme spekulation? For det, vi foreslår, og det, som Europa-Kommissionen har foreslået, er jo alene, at man lægger en skat på 0,1 pct. på handler og 0,01 pct. på handler med afledte finansielle instrumenter. Men det gælder ikke ved nyudstedelse af papirer, ikke, når virksomheder skal rejse kapital på markedet for at skabe mere produktion, kun på det, der er det rent spekulative, altså hvor en spekulant eller en investor, for at sige det mere neutralt, sælger til en anden investor, og dér kommer der en skat på. Men hvordan skulle det kunne hæmme den økonomiske udvikling i et land? Det synes jeg at ministeren savner at give os en forklaring på.

Det, der vil ske ved at lave en skat, som den, vi foreslår, er jo, at man får bremset spekulationen på markederne, man får bremset staternes gældsætning, for det vil man kunne gøre med den skat, der kommer ind, og man vil kunne sætte gang i økonomien, sådan at vi får produceret os ud af krisen – som jeg tror at regeringen havde som valgsprog i valgkampen – i stedet for at spare os ud af krisen, sådan som det ser ud i øjeblikket. Det er jo et alternativ til den aktuelle udvikling.

Men jeg vil spørge ministeren: Hvordan kan det på nogen måde skade den økonomiske udvikling i landene at lægge en skat på spekulation? Det forstår jeg stadig væk ikke.

Jeg skal til sidst på Enhedslistens vegne fremsætte og oplæse et forslag til vedtagelse, der hedder:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget opfordrer regeringen til at arbejde for, at så mange europæiske lande som muligt indfører en skat på finansielle transaktioner for derigennem at styrke bestræbelserne på at gennemføre en sådan skat globalt.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 23).

Formanden:

Det af hr. Frank Aaen oplæste forslag til vedtagelse vil selvfølgelig indgå i de videre forhandlinger.

Jeg ser, at to har markeret for korte bemærkninger, og jeg kan si-ge som vejledning, at der ikke bliver mulighed for ret meget mere end et par korte bemærkninger til hver ordfører inden for den tids-ramme, der er. Det er først hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 13:16

EU – så ville Enhedslisten og hr. Frank Aaen være imod, altså så vil-le Enhedslisten og hr. Frank Aaen være imod en sådan transaktions-skat.

Kl. 13:19

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:19

Kl. 13:16

Ole Birk Olesen (LA):

Da hele den her debat startede, tænkte jeg, at jeg kunne slå to fluer med et smæk i forhold til at finde ud af, hvad Enhedslisten og Folke-bevægelsen mod EU stod for i den her sag. Så jeg skrev en mail til hr. Søren Søndergaard, som jo sidder i Europa-Parlamentet for Fol-kebevægelsen mod EU, og som tidligere har været folketingsmed-lem for Enhedslisten.

Jeg spurgte ham: Hvad går Folkebevægelsen mod EU egentlig ind for her? Og svaret lød – det her er ikke statshemmeligheder, det er vist officiel politik, så jeg kan godt læse op af det:

Vi er imod, at en skat på finansielle transaktioner opkræves på EU-niveau og direkte går til EU. Begrundelsen for dette er, at vi er imod enhver automatisk indtægt til EU, som ikke foregår via en be-villing godkendt i de nationale parlamenter. Det handler om demo-krati og om, at EU ikke yderligere skal løsrives fra befolkningerne i retning af en egentlig EU-stat.

Jeg vil gerne høre hr. Frank Aaen, om det nu er Enhedslistens po-litik, at EU skal løsrives fra befolkningerne og gå i retning af en egentlig EU-stat.

Kl. 13:17

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:18

Frank Aaen (EL):

Nej, og det er så heldigt, at ethvert ord af min gode ven hr. Søren Søndergaard, der blev læst op af hr. Ole Birk Olesen, kunne være talt ud af min mund. Og jeg har med stor glæde set, at ministeren og-så på et tidspunkt har sagt, at det gør en stor forskel, om det er for-slag om, at pengene skal gå til EU-kassen – hvad ministeren var im-od, forstod jeg – eller forslag om, at pengene skal gå til landene. Vo-res forslag er, at halvdelen skal gå til landene, og at den anden halv-del skal gå til klimaforbedringer og til verdens fattigste lande. Men i hvert fald skal det besluttes i parlamenterne og ikke besluttes nede i Bruxelles.

Der er jo også sket den store udvikling, som jeg ikke er sikker på hr. Ole Birk Olesen har været opmærksom på, at det nu er klart, at det ikke er et EU-forslag; det er jo et forslag om, at EU-lande gen-nemfører en sådan skat. Og derfor anbefaler vi bare, at så mange lan-de i Europa – ikke kun i EU, men i Europa – gennemfører skatten samtidig.

Kl. 13:18

Formanden:

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 13:19

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg tror, at især den langsigtede udvikling, i forhold til hvordan det her skal opkræves og af hvem, og hvad det skal gå til, nok ligger uden for hr. Frank Aaens indflydelsesområde. Så jeg skal bare lige sikre mig, at hvis det her på noget tidspunkt skulle udvikle sig til at blive en egentlig EU-skat – opkrævet af EU, og provenuet brugt af

Frank Aaen (EL):

Vi er imod en EU-skat. Vi er imod, at EU på nogen måde løsriver sig fra landene. Vi ønsker mere demokrati end det udemokrati, der er i dag. Vi ønsker også en skat på spekulation, og vi synes, at banker-ne skal betale kassen.

Så jeg vil se positivt på ethvert forslag – uanset hvor det kommer fra – om, at bankerne og spekulanterne kommer til at betale en skat. Og så vil jeg se på, hvordan vi sørger for, at pengene bliver brugt fornuftigt – og ikke til mere bureaukrati i Bruxelles, det er klart.

Kl. 13:20

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 13:20

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for det. Nu er der jo ikke nogen, der i tvivl om, hvad Enhedsli-stens holdning er til en øget beskatning af bankerne og heraf en skat på transaktioner og sådan noget. Men jeg vil gerne spørge hr. Frank Aaen, hvad hans holdning er til, at økonomiministeren afviser det. Hvad er økonomiministerens reelle begrundelse for at afvise det?

Når jeg spørger, er det jo, fordi man i dagens aviser kan se store annoncer, der handler om, at grunden til, at økonomiministeren er imod en transaktionsskat på bankerne, på de finansielle virksomhe-der, er, at hun er i lommen på bankerne. Man siger, at det, at økono-miministeren ikke ønsker den her skat, er begrundet i, at der er øko-nomisk støtte fra bankerne til Det Radikale Venstre til valgkampe.

Nu kan man selvfølgelig sige, at det ikke er Enhedslisten, der har sat annoncerne i – og det er selvfølgelig rigtig nok – men vi har kun-net se hos Ritzaus Bureau, at Enhedslistens gruppeformand, hr. Per Clausen, siger, at de her annoncer er betalt af Enhedslisten. Så i vir-keligheden kunne jeg godt tænke mig hr. Frank Aaens forklaring på, om det, der er tale om her, i virkeligheden er, at Enhedslisten beskyl-der økonomiministeren for at være imod denne transaktionsskat, for-di Det Radikale Venstre er i lommen på bankerne.

Kl. 13:21

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:21

Frank Aaen (EL):

Der er jo ingen tvivl om, at vi ikke fatter, hvorfor regeringen ikke bare støtter det her forslag, og vi har hele tiden sagt, at det sår tvivl om, hvad det er for nogle hensyn, regeringen – i det her tilfælde Ra-dikale Venstre – i virkeligheden har i spørgsmålet om skatter på ban-ker, fordi vi jo også ved fra valgkampen og fra dannelsen af den nye regering, at det var Radikale Venstres ledere meget magtpåliggende, at der ikke blev lagt ekstra skat på bankerne, at der ikke blev lagt ekstra skat på millionærer, og at der i det her tilfælde ikke måtte la-ves en Tobinskat på spekulation eller skat på finansielle aktiviteter. Det er uforståeligt, jeg mener, det er helt uforståeligt, og derfor må Det Radikale Venstre og Det Radikale Venstres ledere finde sig i, at der kommer sådan en udtalelse om, om det er, fordi man er i lom-men på bankerne. Det spørgsmål synes jeg man skulle stille direkte til ministeren.

Kl. 13:22

Kl. 13:25

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja, jeg forstår sådan set godt, at hr. Frank Aaen ønsker, vi skal stille det spørgsmål til økonomiministeren, men nu stillede jeg det jo altså til hr. Frank Aaen: Mener hr. Frank Aaen, at grunden til, at økonomiministeren er imod det her forslag, er, at økonomiministeren, Det Radikale Venstre, er i lommen på bankerne? Jeg vil gerne have hr. Frank Aaens synspunkt på det. Det er jo ikke noget, jeg har fundet på, og når jeg mener, det er relevant at spørge om, er det altså, fordi man i dagens aviser kan læse store annoncer med spørgsmålet om, om Vestager, som der står, altså økonomiministeren, er i lommen på bankerne. Annoncerne fortæller, at Det Radikale Venstre får penge fra bankerne til at føre valgkamp, og samtidig ved vi, at Enhedslistens gruppeformand i et telegram på Ritzaus Bureau har bekræftet, at kampagnen betales af midler fra Enhedslisten. Når hr. Frank Aaen er finansordfører for Enhedslisten og ordfører her i dag, er det da naturligt at spørge hr. Frank Aaen, om hr. Frank Aaen som Enhedslistens ordfører mener, at Det Radikale Venstres modstand mod den her skat skyldes, at Det Radikale Venstre er i lommen på bankerne. Så det spørgsmål, man i virkeligheden stiller, vil jeg gerne have hr. Frank Aaens synspunkt på og besvarelse af.

Kl. 13:23

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:23

Frank Aaen (EL):

Jeg synes, det er et yderst relevant spørgsmål. Men der er i virkeligheden kun én, der kan svare på det og i givet fald afvise det, og det er jo ministeren. Ministeren kan afvise det, og det synes jeg ville være meget på sin plads.

Så vil jeg sige, at man jo også skal være opmærksom på, at det her er et bidrag til en politisk debat, som jeg ved også raser hos de Radikale. Derfor må man selvfølgelig spørge: Hvorfor har den Radikale ledelse valgt at afvise øget skat på banker og spekulanter? Hvad er bevæggrundene? Og så må det da komme frem, at en bevæggrund kan være, at man er blevet for gode venner med bankerne. Det synes jeg er helt relevant at spørge om. Men det er ministeren, man skal spørge.

Kl. 13:24

Formanden:

Der er endnu en enkelt kort bemærkning. Det bliver så den sidste i denne omgang. Fru Merete Riisager.

Kl. 13:24

Merete Riisager (LA):

Tak for det. Jeg kan forstå, at hr. Frank Aaen mener, at bankerne skal betale tilbage. Men som hr. Frank Aaen jo er klar over, henter bankerne deres penge til at betale tilbage ét sted, nemlig hos kunderne. Så jeg vil spørge hr. Frank Aaen om, hvordan han forholder sig til et nyt CEPOS-notat, der viser, at en LO-arbejders månedlige pension vil blive reduceret med 500 kr. med en ny EU-finansskat.

Kl. 13:25

Formanden:

Ordføreren.

Frank Aaen (EL):

Altså, der er jo ingen grænser for, hvad CEPOS kan producere af notater. Det har jeg stor respekt for; nogle af dem er mere opfindsomme end andre.

Det, der viser sig, er, at langt, langt det meste af det, der foregår, som vil blive berørt af den her skat, er transaktioner, der bliver betalt af spekulanter. Det er én spekulant, der sælger til og køber af en anden spekulant. Det er dem, der virkelig kommer til at betale.

Så er det korrekt, at en pensionskasse kan være for ivrig efter at spekulere. De er f.eks. for ivrige hos Danica, for hver eneste gang Danica spekulerer, dvs. sælger og køber værdipapirer, er det deres moderselskab, Danske Bank, der får gebyrerne. Derfor er der stor interesse i at handle og sælge så meget som overhovedet muligt. Men de kan bare nedbringe antallet af handeler, for gebyret på handelen er endnu større end skatten på finansielle transaktioner vil være. Så de kan sagtens spare ikke alene skatten, men også gebyrer ved at lade være med at handle så meget. Det er vores anbefaling.

Kl. 13:26

Formanden:

Fru Merete Riisager.

Kl. 13:26

Merete Riisager (LA):

Nu ved jeg ikke, hvordan hr. Frank Aaen planlægger sin pension, men de fleste af os tager det pensionselskab, som handler mest fornuftigt og på den måde sikrer os bedst ved at sikre, at vores pension er mest værd. Så jeg ville da nok lægge mine penge det sted, hvor man handlede mest og mest fornuftigt, og det tror jeg også mange andre ville gøre.

Så jeg vil bare spørge hr. Frank Aaen igen: Hvor skal de her banker og pensionskasser hente deres penge, hvis de ikke skal gøre det hos kunderne? Selv om hr. Frank Aaen måske er uenig i lige præcis CEPOS' notat, vil jeg spørge: Er der andre steder, de kan hente deres penge end netop hos kunderne?

Kl. 13:27

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:27

Frank Aaen (EL):

Nu er fru Merete Riisager jo delvis dækket af pension her i Folketinget, og det er lidt en anden sag. Men hvis der skulle være en privat pensionsordning, vil jeg bare anbefale, at midlerne bliver placeret i de selskaber, der handler mindst. For alle de beregninger, der er lavet, viser, at de eneste, der rigtig tjener på, at der bliver handlet meget med papirerne i en pensionskasse, er de selskaber, der står for handelen og formidler handelen, hvorimod kunderne taber på det. Til gengæld er de pensionselskaber, som investerer langsigtet – og med langsigtet mener jeg, at man ikke handler med de samme papirer hele tiden – dem, der får den største gevinst på markederne. Så det er bare med at komme væk fra de pensionselskaber, der tænker mere på gebyrindtægter til deres moderselskab, altså f.eks. Danske Bank, end de tænker på fremtidige pensionisters pension.

Kl. 13:28

Formanden:

Jeg siger tak til ordføreren for forespørgerne. Så er det hr. Torsten Schack Pedersen som ordfører for Venstre.

Kl. 13:28

(Ordfører)

Torsten Schack Pedersen (V):

I Venstre glæder vi os over dagens debat, for regeringens linje omkring en Tobinskat – eller skat på finansielle transaktioner, om man vil – har jo været alt andet end klar. Faktisk var det sådan, at Socialdemokratiet og SF gik til valg på en særlig dansk udgave af skatten, nemlig en aktieomsætningsafgift, som skulle indbringe, jeg mener, det var 4 mia. kr. Heldigvis for dansk økonomi blev den parkeret i tårnet på Amager.

Regeringsgrundlaget siger så, at regeringen vil arbejde for en global transaktionsskat. Men meldingerne fra regeringen har jo på det seneste været, at man ikke vil stå i vejen for en europæisk transaktionsskat, men det er uklart, om regeringen principielt vil støtte en europæisk skat.

Vi kan jo forstå, at regeringen ikke har nogen ideologisk modstand mod en Tobinskat. Det har vi i Venstre, for i Venstre er vi ideologisk tilhængere af en fri og åben markedsøkonomi, hvor varer, tjenester og kapital kan bevæge sig frit. Frihandel er og bliver nu engang en helt afgørende forudsætning for vækst og velstand, og uanset om en finansiell transaktionsskat blev indført i hele Mælkevejen, så ville den ramme vækst og velstand. For en transaktionsskat er og bliver en ganske almindelig skat, som vil ramme bredt.

Beregninger viser, at f.eks. boligejere, der vil konvertere deres boliglån, kan blive ramt af ekstra omkostninger på op til 15.000 kr., hvis de konverterer obligationer for 1 mio. kr. Og gælder det en pensionsopparer, er der også beregninger, som jeg kan forstå viser, at man nu ikke bare kan få 500 kr., men 700 kroner mindre i pension om måneden som følge af en transaktionsskat. For det ender jo ikke med, at det bliver bankerne, der kommer til at betale. Skatteregningen ender i sidste ende hos forbrugerne.

For Venstre er det ikke størrelsen på en finansiell transaktionsskat, der er afgørende. For ligesom vi i Venstre er modstandere af toldsatter, uanset om de er små eller store, så er vi imod en skat, der virker på samme måde som en told. Hvis der indføres en særlig europæisk finansiell transaktionsskat, så vil det være yderst skadeligt for EU-landenes konkurrenceevne. Den finansielle handel vil flytte ud af Europa, og virksomhedernes kapitalomkostninger vil blive forøget. Det vil svække Europas konkurrenceevne og vil koste arbejdspladser. Masser af organisationer har regnet på det, og billedet er entydigt, nemlig at det vil svække vores konkurrenceevne.

Jeg har bemærket, at Frankrig overvejer at indføre en national finansiell transaktionsskat, hvis EU ikke vil indføre en model. Lad endelig franskmændene om det. Jeg noterede mig, at kommentaren fra den britiske premierminister, David Cameron, var, at han så frem til at byde velkommen til mange franske banker og virksomheder på De Britiske Øer.

Tilhængere af Tobinskatten mener, at Tobinskatten er løsningen på den finansielle krise. Jeg mener, at problemerne ligger et helt andet sted. Økonomiministeren ridsede det så glimrende op, og der laves en lang række initiativer, som vi er fælles om, så der er ingen grund til, at jeg gentager dem. Som jeg nævnte tidligere, barsler andre lande med at indføre en skat på finansielle transaktioner, og til det vil jeg sige: Dem om det. Motiverne er vel egentlig også mange og forskelligartede. Nogle ser det som en jagt på bankerne, andre drømmer om direkte indtægter til EU-systemet. For Venstre er det afgørende, at EU ikke får adgang til selv at kunne udskrive skatter. Det afviser vi blankt. Vi vil ikke være med til at svække Danmarks konkurrenceevne og gøre det dyrere for virksomhederne og for borgerne. Og i modsætning til regeringspartierne er Venstres modstand ikke blot begrundet i, at en transaktionsskat er urealistisk at indføre globalt, eller at mulighederne for omgåelse givetvis vil være mange, håndhævelse særdeles vanskelig og alt muligt andet. For Venstre er det også en klar ideologisk modstand mod, at de grundlæggende

principper om frihandel, investering og internationale relationer, der har gjort den vestlige verden velstående, vil blive angrebet med en skat som den foreslåede.

På vegne af Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti skal jeg derfor fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at skat og afgift på international handel vil forringe vækst og velstand. Det er i Danmarks interesse at fremme øget samhandel, investeringer på tværs af landegrænser, likvide kapitalmarkeder og en effektiv regulering af den finansielle sektor. Folketinget er modstander af, at EU får ret til at udskrive skat.« (Forslag til vedtagelse nr. V 24).

Kl. 13:32

Formanden:

Det af hr. Torsten Schack Pedersen oplæste forslag til vedtagelse indgår i de videre forhandlinger. Jeg har noteret to med korte bemærkninger. Først hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 13:33

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak til ordføreren, og tak for ordet. Det er jo sådan lige nu, at krisen rammer os alle. Der er en stor arbejdsløshed, og det opleves jo i de små hjem. Den regning for krisen har Venstre så sendt til hårdtarbejdende rengøringsassistenter og murere ved at tage efterlønnen fra dem. Venstre har sendt regningen til de arbejdsløse ved at halvere dagpengeperioden.

Nu er der så et forslag om at sende en lille del af regningen til de banker og de spekulanter, der tjente kassen, før krisen satte ind, og som var med til at skabe krisen. Jeg håber, ordføreren kan være enig med mig i, at lige præcis finanskrisen startede, fordi bankerne begyndte at falde sammen. Så når vi nu taler om at betale regningen, kunne vi så ikke blive enige om, at også dem, der har tjent allermest, skal være med til bare at give en lillebitte smule?

Jeg tror, de fleste danskere ville være glade for at have en skat på 0,1 pct., så mon ikke også bankerne kan klare det?

Kl. 13:34

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:34

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg tror, jeg vil komme med et overraskende svar og sige: Jeg er faktisk enig. Jeg er faktisk enig i, at det er den finansielle sektor, der selv skal være med til at betale, og det er måske overraskende, fordi jeg godt ved, at Enhedslisten har svært ved at acceptere, at det er præcis det, der sker i Danmark. Det er jo faktisk sådan i Danmark, at det er den finansielle sektor, der betaler regningen. Om beløbet lige nu og her er 25 eller 30 mia. kr., skal jeg lade være usagt, men det er jo faktisk sådan, at de indtægter, som staten har på bankpakke 2, er større end de udgifter, der er forbundet hermed. Overskuddet ligger vel stadig væk på 5-6-7 mia. kr., så jo, det er i høj grad den finansielle sektor, der har fået regningen, og det synes jeg såmænd også er ganske fornuftigt.

Men jeg vil ikke være med til at lave en skat, som vil hæmme væksten ikke bare i Danmark og ikke bare i Europa, men globalt. Det, vi har brug for, er at sætte gang i væksten. Og gennemførelsen af et forslag om en finansiell transaktionsskat vil hæmme væksten og vil koste arbejdspladser, og det kan vi altså ikke se noget fornuftigt i fra Venstres side.

Kl. 13:35

Kl. 13:38

Formanden:

Hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 13:35

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det. Nu er det jo så lige sådan, at det i dag er kommet frem, at hvis man i forbindelse med bankpakke 1 bare fra statens side havde stillet krav om en modydelse i form af aktier, ville vi i dag have siddet med 25 mia. kr. alene fra Danske Bank. Så man kan sige, at med samme velvillighed, som Venstre har vist over for Danske Bank ved at forære dem en bankpakke uden at kræve kompensation, som kunne have givet danskerne 25 mia. kr., har man så uden at blinke sendt en regning til de hårdtarbejdende ved at tage deres efterløn.

Så jeg vil bare høre ordføreren, hvad det er for investeringer, som ikke kan tjene sig ind, hvis der er en skat på 0,1 pct.? Hvad for nogle langsigtede arbejdspladsskabende investeringer vil ikke kunne betale sig ved en skat på 0,1 pct.?

Kl. 13:36

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:36

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg er nødt til at rette en rimelig alvorlig misforståelse: Vi har ikke foræret nogen bankpakker væk. Som sagt har den finansielle sektor betalt en rigtig stor regning, og det er ganske rimeligt. Der er overskud for staten i forhold til bankpakkerne. Så lad være med at løbe rundt med et faktisk forkert budskab om, at vi har leget julemænd over for den finansielle sektor. Det har vi bestemt ikke. Vi har alle en interesse i, at den finansielle sektor fungerer og er effektiv. Det er nødvendigt for at få et moderne samfund til at fungere, for at der kan skabes kapital, virksomhederne kan låne, borgerne kan låne og sætte gang i noget, men vi har altså ikke hjulpet uden at tage os betalt for det. Det er faktisk forkert.

Jeg må sige, at jeg endnu har til gode at høre – også fra Enhedslisten – at en told er god, bare den er lav. Altså, en told vil hæmme samhandelen. Det er alle enige om. Frihandel er godt – ja, det kan godt være, at Enhedslisten med sit principprogram har lidt svært ved at acceptere frihandelens lyksaligheder, men der er vi så nogle der henholder os til virkelighedens verden, og der må jeg bare sige, at uanset om skatten er høj eller lav, er den hæmmende, og den vil koste vækst og velstand.

Kl. 13:37

Formanden:

Hr. Jens Joel for en kort bemærkning.

Kl. 13:37

Jens Joel (S):

Tak for det. Jeg hæfter mig ved, at ordføreren er meget ideologisk præget og meget klar i forhold til at afvise de her ting, og det er der jo ikke noget nyt i. I 2008 måtte den daværende VK-regering – meget mod sin vilje og tvunget af et flertal i Europaudvalget – aflevere et dansk indspil om åbenhed og ansvarlighed på kapitalmarkederne til EU, og når det nu gælder spørgsmålet om en bedre regulering af finanssektoren, herunder ideen om en global skat på finansielle transaktioner, stiller V og K sig helt på bagbenene. Er sandheden i virkeligheden ikke den, at Venstre og Konservative var noget blinde for, at der overhovedet var en finanskriser på vej, og at man er fuldstændig lige så blind for behovet for at forhindre nye finanskriser?

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:38

Torsten Schack Pedersen (V):

Der var en voldsom forskel på det, som den socialdemokratiske ordfører sagde, og det, som økonomiministeren sagde, altså at løsningen på det med den finansielle uro skulle være en finansiell transaktions-skat, hvilket jo var budskabet fra den socialdemokratiske ordfører. Jeg sagde i min ordførertale, at jeg sådan set var meget enig med økonomiministeren i de tiltag, der internationalt tages for at sikre en bedre regulering – det er vi en bred forligskreds herhjemme i form af partierne bag bankpakkerne der er – og hvor der jo er blevet strammet op i forhold til reguleringen for at sikre en bedre gennemsigthed, øgede kapitalkrav og en lang række andre ting.

Men når man siger, at vi stiller os på bagbenene med hensyn til en finansiell regulering, og at det er, fordi vi ikke ønsker en finansiell transaktions-skat, så må jeg, undskyld mig, sige, at det simpelt hen er noget vås.

Kl. 13:39

Formanden:

Hr. Jens Joel.

Kl. 13:39

Jens Joel (S):

Kan vi så betragte det som en udvikling, der er sket i Venstres holdning, altså at man har forladt den vildfarelse, man havde, dengang man stemte imod øget åbenhed og ansvarlighed på kapitalmarkederne, og man nu er blevet klogere og derfor støtter op om det udspil om en øget finansiell regulering i EU, som regeringen har fremlagt?

Kl. 13:39

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:39

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg vil godt love, at jeg ikke på stående fod kan gengive alle elementerne i det, der bliver refereret til, så det tror jeg ikke jeg vil være i stand til at give et fyldestgørende svar på. Jeg må bare sige, at det, der er afgørende for at sikre en bedre stabilitet, er, at vi får et sæt spilleregler, der er bedre, at vi gennemfører det, og at det er i bred enighed i forligskredsen bag bankpakkerne, vi gør det. Men jeg forstår bare ikke, at det er en finansiell transaktionsskat, der skal være løsningen, for det var jo det, der lå, særlig i den første kommentar, og jeg forstår slet ikke, hvor den røde tråd er i det, som de forskellige regeringspartier melder ud; det er bare ikke nemt at finde den. Nu kan jeg forstå, at Socialdemokratiets og De Radikales meninger også på det her punkt divergerer. SF har det vel som sin hedeste drøm at få det her indført uanset hvad, og dele af baglandet hos både De Radikale og Socialdemokraterne mener også, at regeringen her er alt, alt for fodslæbende. Så der er ikke meget klarhed.

Jeg forholder mig bare til det, som der – heldigvis – er rigtig mange der siger, nemlig at en finansiell transaktionsskat vil koste på vækst- og velstandskontoen, og det er også noget, der er ideologisk problematisk for os i Venstre. Så derfor er det meget nemt for mig at afvise det.

Kl. 13:41

Formanden:

Jeg tager en til kort bemærkning af Hr. Frank Aaen.

Kl. 13:41

Frank Aaen (EL):

Jeg kan forstå, at Venstres modstand mod forslaget om skat på spekulation er modstand mod skat, og at det ikke må blive dyrere at være dansker, synes jeg at jeg har hørt. Nu har Venstre lige tilkendegivet, at man gerne vil være med til at lave et energiforlig, som friholder erhvervslivet for udgifter, men gør det dyrere for almindelige borgere at få varme og strøm. Kan man ikke sige, at det er lidt underligt af Venstre, når man siger, at det ikke må være dyrere at være dansker, for det gælder ikke almindelige borgere, det gælder i det her tilfælde kun spekulanter?

Kl. 13:41

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:41

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg tror, at hr. Frank Aaen hørte rigtig dårligt efter, i forhold til hvem det er, der bliver ramt af en finansiel transaktionsskat. Det er både den boligejer, der skal refinansiere sit lån, og det er den ganske almindelige danske lønmodtager, der sparer op til sin pension, som bliver ramt af, at de investeringer, der foretages, bliver ramt af den skat, som hr. Frank Aaen så gerne vil have. Så det er danskerne, der ville komme til at betale det. Resultatet af energiforhandlingerne er det måske lige tidligt nok at give en endelig melding på, men jeg kan da i hvert fald konstatere, at Venstre har sagt nej til det udspil, som regeringen kom med i sin tid, og det har betydet, at omkostningen er faldet med næsten 2 mia. kr., og jeg synes da, at det er fornuftigt, at vi fra Venstres side sørger for at gøre, hvad vi kan for at begrænse de ulykker, som regeringen har tænkt sig at hælde ned over danskerne.

Kl. 13:42

Formanden:

Hr. Frank Aaen.

Kl. 13:42

Frank Aaen (EL):

Nej, det er hr. Torsten Schack Pedersen, der ikke har hørt ordentligt efter. Det, vi nemlig siger, er en ny udstedelse af papirer. Dem, der har brug for at tage et lån på markedet for at finansiere f.eks. en udvidelse af en virksomhed, er fritaget. Det, vi vil lægge skat på, er, når den ene spekulant sælger til den anden spekulant, og derfor er det her en skat på spekulation. Det er derfor, at det er interessant, hvorfor Venstre synes at det er forkert med skat på spekulanter, men i orden at lægge skat på varme- og elforbrugere.

Kl. 13:43

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:43

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg er ikke i tvivl om, at iderigdommen hos Enhedslisten er stor, men hvordan Enhedslisten skulle kunne gøre sig til dommer over, når der handles valuta, aktier og obligationer, og om det er, fordi ejerne af obligationen eller aktien eller valutaen har brug for likviditeten til at foretage andre investeringer, eller om det blot er for at lave en kortsigtet spekulativ gevinst, som hr. Frank Aaen vil kalde det, synes jeg alligevel er imponerende, altså, hvis hr. Frank Aaen kan se, hvad der er bevæggrund for at handle.

Der må jeg bare sige, at uanset hvorledes hr. Frank Aaen tror, at han kan opdele enhver form for handel som værende god eller dårlig, så ender omkostningen med at ramme de virksomheder, de bor-

gere, der i den sidste ende er afhængige af, at der kan handles, at man kan investere, skaffe kapital, få forrentet sin pensionsopsparing eller låne til sit hus. Vi er bare grundlæggende uenige om, at det er et hensigtsmæssigt sted af indføre en skat, som i øvrigt ville være totalt virkningsløs, for Cayman Islands tror jeg ikke at der er nogen der forestiller sig deltager i det her spil.

Kl. 13:44

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Hr. Jens Joel som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 13:44

(Ordfører)**Jens Joel (S):**

Tak for ordet og tak for muligheden for at diskutere regulering af den finansielle sektor – en regulering, som i Socialdemokraternes øjne er helt nødvendig. Når man hører debatten i Folketinget og læser i aviserne, får man jo det indtryk, at regeringen ikke går ind for en strammere regulering af finanssektoren, og at regeringen har afvist at beskutte finansielle transaktioner. Men det er ikke korrekt. Tværtimod har vi nu for første gang et regeringsgrundlag, som direkte nævner en sådan skat på finansielle transaktioner. Regeringen har med sit grundlag forpligtet sig til at gå forrest i EU i kampen for en global beskatning af finansielle transaktioner og til at presse på for en stærkere og en klogere international regulering af finanssektoren for at forhindre flere finanskriser.

Den finansielle sektors størrelse er eksploderet i forhold til realøkonomien. Mens den samlede værdi af alle finansielle transaktioner er steget fra ca. 15 gange værdien af det globale BNP i 1990 til 70 gange værdien i 2007, har verden og det politiske niveau set alt for passivt til eller argumenteret for deregulering. De borgerlige politiske ledere har årene igennem givet finansfyrsterne alt for frit spil, og historien endte som bekendt langt fra lykkeligt for lønmodtagere og huskøbere og for samfundsøkonomien. Vi skal sikre, at vi ikke igen ender i sådan en situation, at finanssektoren gambler på fællesskabets vegne og sender regningen videre til helt almindelige mennesker, og derfor går regeringen forrest i en stærkere og en klogere international regulering.

For os Socialdemokrater handler debatten her i dag først og sidst om to ting, nemlig at den finansielle sektor skal reguleres bedre, så vi undgår at ramme ind i kriser som den, vi ramte ind i sidste gang, og at den finansielle sektor skal bidrage mere til fællesskabet gennem højere andel af skatteindtægterne. Europa-Kommissionen har fremlagt et konkret forslag til en transaktionsskat. Det forslag indebærer, præcis som økonomi- og indenrigsministeren allerede har redegjort for, en betydelig risiko for tab af vækst og arbejdspladser. Europa-Kommissionen har selv peget på disse svagheder, og førende økonomer, der i parentes bemærket er tilhængere af en FTT, har også sagt, at der er fejlkonstruktioner i forslaget. Derfor er regeringens modstand ikke et spørgsmål om ideologisk modstand mod at beskutte finansielle transaktioner eller mod at regulere finanssektoren, men udtryk for en praktisk, konkret vurdering af det fremsatte forslag. Men det konkrete forslag og vores afvisning af det må ikke stå i vejen for alle de andre diskussioner. Sagen er, at vi gør og kan gøre rigtig, rigtig meget andet for at opnå vores mål.

Hvad angår en strammere regulering, kan jeg blot nævne, at regeringen jo, præcis som ministeren også har nævnt, lige nu arbejder for en række nye krav: større krav til bankers likviditet, så de selv kan beskytte sig bedre mod kriser i stedet for at skulle reddes af samfundet; styrket regulering af derivathandelen, som også i den sidste krise spillede en uheldig og stor rolle; bedre beskyttelse af dem, der indskyder penge i europæiske banker; og styrkede regler for at forhindre markedsmisbrug på de finansielle markeder.

Hvad angår finanssektorens bidrag til fælleskassen, er der også andre veje at gå. I Danmark kender vi lønsumsafgiften, som er én model, men der kunne tænkes på mange andre.

Så mens de borgerlige synes overbevist om, at finanssektoren skal have lov til at gøre, præcis hvad den har lyst til, og så længe Enhedslisten har lagt alle sine æg i den EU-kurv, som desværre allerede er blevet skudt ned af briterne, har regeringen en anden holdning. Vi Socialdemokrater arbejder for at sikre en fremtidig regulering af finanssektoren, der er stram nok til at forhindre finanskriser, og som sikrer et større bidrag fra banker og finanssektoren til den fælles kasse. Det er vores fokus, og det agter vi at sikre, uanset det konkrete forslags skæbne.

Kl. 13:48

Formanden:

Der er et antal, der har bedt om korte bemærkninger, og jeg tager tre af dem. Hr. Torsten Schack Pedersen som den første.

Kl. 13:48

Torsten Schack Pedersen (V):

Klarheden over Socialdemokratiets politik blev jo ikke gjort større med ordførerens tale. Der står i regeringsgrundlaget, at regeringen støtter en global skat, men regeringen og Socialdemokratiet støtter ikke det konkrete udspil fra Kommissionen. Men er regeringen så løbet så meget fra sit eget regeringsgrundlag, at regeringen i princippet godt kan støtte en selvstændig europæisk transaktionsskat, og kan Socialdemokratiet støtte en transaktionsskat, der alene indføres i EU?

Kl. 13:49

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:49

Jens Joel (S):

Det er Socialdemokraternes og regeringens holdning, at det, der er fremsat forslag om, indeholder en række problemer og kan føre til tab af vækst og arbejdspladser, hvad vi ikke ønsker. Og stiller man så spørgsmålet, om vi i teorien kunne forestille os, at der kom et andet forslag, vil jeg svare, at det forholder vi os til, hvis det bliver fremlagt. Pointen er bare, at vi ikke ønsker, at EU med sit forslag skal indføre noget, som driver vækst og arbejdspladser ud af Europa på et tidspunkt, hvor vi har brug for alt andet.

Kl. 13:50

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 13:50

Torsten Schack Pedersen (V):

Det synes jeg er et klart svar om, at det, der står i regeringsgrundlaget, mener man så ikke længere. Der står i regeringsgrundlaget, at man arbejder for en skat på europæisk plan – eller på globalt plan, hedder det. Der står, at man ønsker en skat på globalt plan. Men jeg kan nu forstå, at Socialdemokratiet synes, det er fint at lave en skat på europæisk plan, og at det så åbenbart er den konkrete konstruktion, der skal være afgørende. Fair nok. Men uanset hvilken konstruktion har IMF, Nationalbanken og selv Kommissionen vurderet, at det er med tab af arbejdspladser og en svækket europæisk konkurrenceevne til følge.

Jeg tror ikke, der er nogen, der har haft en teoretisk tanke om, at man kan lave en isoleret finansiel transaktionsskat i Europa, der *ikke* vil hæmme vækst og beskæftigelse i Europa. Hvorfor så ikke bare stå ved det, man mener, og sige: Nej, der skal ikke være nogen europæisk løsning, det vil Socialdemokratiet ikke være med til? Eller si-

ger man det ikke, fordi man forsøger at imødekomme en kritik fra egne rækker, fra regeringspartiet SF, i forhold til at det er for dårligt, at man ikke gør det her? Hvorfor løber man fra det, man har skrevet i regeringsgrundlaget?

Kl. 13:51

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:51

Jens Joel (S):

Vi løber bestemt ikke fra det, der står i regeringsgrundlaget, og jeg kan bekræfte over for hr. Torsten Schack Pedersen, hvis han skulle være blevet nervøs, at det er lige præcis den konkrete konstruktion, der er afgørende for regeringens holdning til tingene. Det er sådan, at vi bedst kan arbejde fra sag til sag ved at kigge på det, der ligger på bordet. Og det er ikke så interessant, hvad hr. Torsten Schack Pedersen mener og teoretiserer om, hverken i den økonomiske teori eller i vores partiers diskussioner. Det, der er interessant, er den konkrete udformning af det forslag, der ligger foran os, og det kan man være helt trygge ved at vi tager udgangspunkt i.

Kl. 13:52

Formanden:

Hr. Brian Mikkelsen for en kort bemærkning.

Kl. 13:52

Brian Mikkelsen (KF):

Man kan jo ikke andet end blive forvirret på et højere plan, for hvad er den socialdemokratiske holdning til at arbejde for at gennemføre en FTT-skat i Europa? I Parlamentet argumenterer man for det i den socialdemokratiske gruppe, og forskellige socialdemokratiske politikere har talt for det igennem mange år, men her og nu hænger man det op på, at man ikke er helt enig i konstruktionen. Så det kunne være interessant for os alle sammen at få at vide, om man ville være for en FTT-skat i Europa, hvis den var mulig, eller ej.

Kl. 13:52

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:52

Jens Joel (S):

Først vil jeg sige, at det ikke ser ud, som om det konkrete forslag overhovedet er muligt for lige at runde det, for det kræver enstemmighed, og det er i øvrigt allerede stemt ned af Storbritannien. Men jeg går ud fra, at hr. Brian Mikkelsen er mere interesseret i at høre, om vi går ind for det her forslag, som er fremsat. Der vil jeg bare sige, at det gør regeringen ikke, fordi det indeholder nogle problemer. Det medfører tab af arbejdspladser og vækst. Det har vi ikke brug for i den nuværende situation, og derfor siger vi klart nej til det, der er fremsat.

Kl. 13:53

Formanden:

Hr. Brian Mikkelsen.

Kl. 13:53

Brian Mikkelsen (KF):

Vi kan ikke få noget svar, ser det ud til. Regeringen slås jo også med alle mulige andre interne problemer om alt fra betalingsring til FTT-skat og alt muligt, og det må man så selv få styr på. Jeg vil gerne holde ordføreren fast på, at ordføreren konstaterer, at lige netop det her forslag vil drive vækst ud af Europa. Men alligevel vil man så lave en global skat. Til det siger Nationalbanken og alle mulige andre aktører, at hvis man laver en FTT-skat, vil det gøre kapitalmar-

kedet mindre effektivt, det vil være vanskeligere at skaffe kapital til investeringer, og det vil koste arbejdspladser. Så hvad er forskellen på at drive væksten ud af Europa og drive væksten ud af verdensmarkedet, som i øjeblikket er ved at gå i stå? En FTT-skat vil stoppe væksten, vil bremse væksten, og der er ikke rigtig nogen argumenter for sådan en bremsning af væksten, hvis man vil have fremgang og skaffe arbejdspladser i verden.

Kl. 13:56

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 13:53

Jens Joel (S):

Her er vi måske ved at nærme os nogle af de forskelle, der rent faktisk er på Socialdemokraternes og De Konservatives holdning. For vi har den grundlæggende holdning, at man godt kan arbejde med en beskatning af den finansielle sektor, herunder også af transaktionerne, men jo ikke alene i ét geografisk område, hvis den model, man har valgt, betyder, at aktiviteten så bare flytter et andet sted hen. Så virker skatten ikke.

Jeg noterer mig, at hr. Brian Mikkelsen og De Konservative under ingen omstændigheder synes, at bankerne eller den finansielle sektor skal bidrage mere til fællesskabet eller i øvrigt skal reguleres, men det må stå for De Konservatives egen regning. Vi forholder os til det her, og det er derfor, vi siger, at hvis det ikke kan flytte sig, fordi det er på globalt plan, så har vi ikke nogen problemer med at beskatte den slags aktivitet.

Kl. 13:54

Formanden:
Sidste korte bemærkning fra hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:54

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak, formand. Jeg synes, at vi bare lige her til sidst, hvor vi har mulighed for at spørge hr. Jens Joel om det, skal have klarhed over én bestemt ting: Ønsker Socialdemokratiet en såkaldt Tobinskat indført på europæisk plan? Det er jo det, flere har kredset om, og som svæver lidt i det uvisse. Jeg har forstået, at man er imod det konkrete forslag, der er blevet fremlagt – det er blevet sagt fire-fem gange, så det er ikke det, jeg er interesseret i. Jeg er interesseret i at høre, om man kan forestille sig, at der ville kunne blive lavet en eller anden model for en Tobinskat, som ville kunne få Socialdemokratiets støtte til at blive indført, også selv om det – i citationstegn – kun er i Europa, altså blandt EU-landene, og ikke på globalt plan.

Kl. 13:55

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 13:55

Jens Joel (S):

Jeg må jo beklage min begrænsede kognitive evne i den her sammenhæng. Det er ikke sikkert, at jeg kan udtænke alle modeller. Man kan sige, at det, der helt konkret er blevet præsenteret, ikke er tilfredsstillende, fordi det indebærer for stor risiko for udflytning af vækst og arbejdspladser. Men det er selvfølgelig også klart, at hvis man kan præsentere en anden model – og det kan være, at hr. Kristian Thulesen Dahl er mere begavet på det område, end jeg er – så vi kan få et konkret forslag at forholde os til, hvis man kan designe det, så det ikke indeholder de her problemer, vil vi selvfølgelig kigge på det og genoverveje vores holdning til det. Men så længe det er et luftkastel, der bygges op her i rummet af hr. Kristian Thulesen Dahl og undertegnede, bliver det lidt svært at komme det nærmere.

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:56

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jo, men grunden til, at den holdning, man har til indførelsen af en mulig Tobinskat også på europæisk plan, er lidt interessant, er lige præcis, at man i regeringsgrundlaget, som vi jo alle sammen har læst, skriver, at regeringen vil gå forrest i EU i kampen for indførelse af en global skat på finansielle transaktioner. Det, den socialdemokratiske ordfører siger i dag, er jo, at man åbner op for, at der kan komme en transaktionsskat, også selv om det ikke er på globalt plan, fordi han ikke kan udtænke alle teoretiske modeller, men ikke vil afvise, at der vil komme en transaktionsskat på europæisk plan.

Nu står ordføreren deroppe og griner, så hvis det her bare er for sjov, kan vi så ikke få et klart svar og få at vide, om Socialdemokratiet er for eller imod indførelsen af en såkaldt Tobinskat på europæisk plan. Hvis man er imod det, kan man jo bare sige det. Nu er der jo ganske mange, der i dag har forsøgt at få et svar på, om man er imod sådan en europæisk skat, og hvis man er det, fordi man kun ønsker sådan en skat, hvis den kan indføres på globalt plan, hvorved man henholder sig til regeringsgrundlaget, så bør man jo sige det. Hvis ikke vi kan få det klare svar, bliver vi jo nødt til at tolke det derhen, at Socialdemokratiet i dag i virkeligheden siger noget, der er i modstrid med regeringsgrundlaget.

Kl. 13:57

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 13:57

Jens Joel (S):

Jeg kan bekræfte, at vi faktisk i regeringsgrundlaget har været frække nok til at skrive om det, som vi aktivt arbejder for, nemlig en skat på finansielle transaktioner på globalt plan. Vi har oven i købet skrevet, at vi har tænkt os at præge det igennem EU, så vi har angivet, hvordan vi gerne vil gå til det her, og hvordan vi gerne vil ende i en situation, hvor vi kan få en beskatning af de finansielle transaktioner på globalt plan. Det er sådan set det, som vi har fokuseret på i regeringsgrundlaget, og det er også det, der er det væsentlige.

Så har hr. Kristian Thulesen Dahl fuldstændig ret i, at når man så bliver konfronteret med et konkret forslag, som ikke står i regeringsgrundlaget, og som der ikke var taget højde for, skal man selvfølgelig forholde sig til det, og det gør vi. Vi forholder os til det forslag, der ligger i EU nu, og der siger vi, at vi desværre må vende tommelfingeren nedad, fordi det har for mange problemer indbygget. Derfor siger vi nej til det forslag, der ligger fra Europa-Kommissionen.

Kl. 13:58

Formanden:

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Hr. Dennis Flydtkjær som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 13:58

(Ordfører)

Dennis Flydtkjær (DF):

For at sige det kort og klart fra starten af synes vi i Dansk Folkeparti, at det her er et tåbeligt forslag fra Europa-Kommissionen, som vi ikke kan bakke op. Når man læser, hvad Europa-Kommissionen bruger af argumenter for at indføre skatten, kan man kun tage sig til hovedet.

Det første argument, man bruger, er, at der er behov for ensartede nationale ordninger i forhold til den finansielle sektor for at undgå

skattemæssige tiltag, som kan virke konkurrenceforvridende. Det er jo at skyde totalt forbi målet, for for det første er det slet ikke EU's opgave at harmonisere landenes skattesystemer. Eller jo, det kan vi jo så se at Europa-Kommissionen selv mener det er, men det bliver aldrig med Dansk Folkepartis opbakning, og det viser bare, hvilket skråplan EU er ude på. Det er også meget svært at se behovet for at indføre en ny skat, som ikke findes i dag, med den begrundelse, at man skal undgå konkurrenceforvridning i EU. Hvis den ikke findes i dag, hvordan kan den så lige være konkurrenceforvridende? Det bedste, man så kan gøre, må vel være, at man helt lader være med at indføre en skat på transaktioner.

Den anden begrundelse, man bruger for at indføre skatten, er, at forslaget skal indføre en harmoniseret afgift på finansielle transaktioner for at sikre, at finanssektoren bidrager med deres del til at dække omkostninger, som har været forbundet med den økonomiske krise, og at en Tobinskat vil være med til at modvirke en ny finansiell krise – igen et tåbeligt argument. For at indføre en skat på finansielle transaktioner har jo slet ikke noget at gøre med grunden til den finansielle krise, vi står i i dag. Finanskrisen skyldes jo, at bankerne har lånt for mange penge ud til folk, som ikke kunne betale dem tilbage igen, samtidig med at der var en voldsom prisboble på boligmarkedet. Og specielt i USA havde man lavet en række uhensigtsmæssige konstruktioner, som så var skyld i finanskrisen. En skat på finansielle transaktioner vil kun hindre transaktioner, der gennemføres med henblik på at få indtjening over en kort tidshorison, altså day trading, eller hvad man ellers kalder det, men den finansielle krise skyldes ikke spekulationer i værdipapirer. Så hvis man tror, man kan undgå en gentagelse af en sådan krise ved at lave en Tobinskat, så er det altså ganske urealistisk.

Et tredje argument, der bruges, er, at en øget harmonisering af skatterne på dette område vil bidrage til en styrkelse af det indre marked. Nu kan man selvfølgelig altid diskutere, hvad formålet er med det indre marked, men det kan umuligt være en styrkelse af det indre marked rent økonomisk, at man skaber en skadelig skat på finansielle transaktioner. Tværtimod er det en utrolig skadelig skat, som ifølge Europa-Kommissionen selv vil koste omkring 440.000 arbejdspladser inden for EU, hvoraf de 5.000 kan være i Danmark. Nogle af de andre negative konsekvenser er, at investeringerne på lang sigt vil falde med over 4½ pct., at forbruget vil falde med over 1 pct., at lønningerne vil falde med over 1½ pct., og at aktiepriserne vil falde med over 4½ pct. Og det er bare Europa-Kommissionens egne beregninger, der siger det.

Nationalbanken siger bl.a. i deres hørings svar:

»Samlet er vurderingen, at en afgift vil føre til mindre velfærd og større ustabilitet på de finansielle markeder ...«.

Er det virkelig formålet med harmoniseringen af EU og det indre marked? Nej, forhåbentlig er det vel ikke det.

Den fjerde grund, som nok også er den egentlige hovedgrund, er, at forslaget også skal skabe en ny indtægtskilde for EU's budget, da det er planen, at en del af skatteprovenuet af Tobinskat skal gå i EU's kasse. EU vil så pludselig gå over til at blive en skatteopkrævende myndighed, hvilket er helt uacceptabelt for Dansk Folkeparti. Vi ser det bestemt ikke som hensigtsmæssigt, at EU fremover skal kunne opkræve sine egne skatter.

Så alt i alt er vores konklusion, at det er en tåbelig skat, som vi er stor modstander af.

Kl. 14:02

Formanden:

Der er bedt om en kort bemærkning fra hr. Frank Aaen.

Kl. 14:02

Frank Aaen (EL):

Jeg forstod på ordføreren, at han var klar over, at det her vil ramme det, man kalder day trading, altså der, hvor man i virkeligheden kø-

rer frem og tilbage med de samme værdipapirer flere gange om dagen, og på den måde kunne der jo godt komme nogle penge fra dem, vi kalder spekulanter. Men så var der en masse argumenter om EU, som gik ud på, at Dansk Folkeparti ikke synes om, at spekulanterne skal betale mere i skat. Det får mig til at stille det helt enkle spørgsmål:

Hvis nu vi indfører en skat på spekulation, der rammer spekulanter, og hvor pengene går til den danske statskasse, vil Dansk Folkeparti så støtte det?

Kl. 14:03

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:03

Dennis Flydtkjær (DF):

Mit problem med sådan et forslag er, at man jo ikke kan skelne imellem, hvilke af de her handler der er usunde, og hvilke der er sunde. Så hvis man vil lave en skat som den her, hvor man lægger en skat på finansielle transaktioner af obligationer og aktier, så vil det bare være skadeligt generelt, og det er derfor, vi er modstandere af det. Det ville hæmme væksten, mange af de tal, der er kommet, viser, at det vil hæmme investeringer, lønninger osv., og det gør bare, at vi ikke kan støtte et sådant forslag. Så vidt jeg er orienteret, er det i hvert fald ikke muligt at lave en skat, der alene rammer de usunde investeringer. Hvem skal skelne imellem dem?

Kl. 14:03

Formanden:

Hr. Frank Aaen.

Kl. 14:03

Frank Aaen (EL):

Det var også Venstre inde på før, altså at fritage nyudstedelser, dvs. der, hvor man skal ud og udstede en ny obligation eller udstede en ny aktie for at skaffe penge til en investering. Det er fritaget, og det er der ingen tvivl om at man sagtens kan undtage. Det, der skal rammes, er der, hvor man hele tiden, altså flere gange om dagen, med en maskine investerer og sælger det samme værdipapir frem og tilbage. Det er det, der skal rammes, og jeg tror, at de fleste er enige om, at det er der, vi skal sætte ind. Og så spørger jeg bare igen:

Hvis man kan lave en skat på spekulation og ikke på almindelige fornuftige investeringer og pengene går til den danske statskasse, vil Dansk Folkeparti så være med, eller er det vigtigere for Dansk Folkeparti at beskytte spekulanterne og bankerne end at sørge for, at der er penge til velfærdet?

Kl. 14:04

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:04

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg tror ikke, man kan sætte det så forsimplet op, for hvis vi kigger på, hvad der egentlig var skyld i krisen dengang, kan vi jo se, at man havde nogle banker, der havde lånt nogle penge ud til nogle folk, typisk til huse og ejendomme, på et stærkt overvurderet boligmarked, hvor der var en prisboble, som så brast, bl.a. i USA. Problemet var jo så, at markedet frøs fuldstændig til og der ikke var nogen likviditet på markedet, altså at der ikke var nogen likvide bevægelser. Ved at lægge sådan en skat på som den her vil man jo netop mindske likviditeten og gøre det endnu værre og forstærke kriserne rundt omkring i Europa. Jeg tror ikke, at man kan lave sådan en skat på finansielle transaktioner, så man alene kan undgå de usunde handler. Jo, dem ville vi da gerne være foruden, hvis man kunne, men jeg tror bare

ikke, man kan løse det ved at lave en Tobinskat, som der er foreslået fra Europa-Kommissionen.

Kl. 14:05

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Nadeem Farooq som radikal ordfører.

Kl. 14:05

(Ordfører)

Nadeem Farooq (RV):

Tak, formand. Radikale Venstre ønsker at sikre, at vi har en så stærk økonomi som muligt. Kun via en robust og holdbar samfundsøkonomi kan vi få råd til den velfærd, som vi jo alle har en præference for. En del af den samfundsøkonomi er, at vi skal sikre en sund og robust banksektor, så vi også i fremtiden har en finansiel sektor, der bidrager markant til vores samfundsøkonomi.

Derfor skal bankerne underlægges en regulering, som skal sikre, at vi når målet om en sund og effektiv finansiel sektor. Vi mener, at der er behov for mere regulering af banksektoren, og det er også derfor, at der fra det danske formandskabs stol i EU arbejdes for at indføre strammere regler i den finansielle sektor. Det skal sikre, at bankerne kan modstå fremtidige finanskriser, at vi adresserer udfordringen i forhold til skadelig spekulation, der gør sektoren mere ustabil, og endelig, at vi modvirker bankkrak i fremtiden. Så på den måde er der en lang række gode argumenter for at forfølge det spor, vi har lagt foran os.

Vores holdning til en Tobinskat i EU er styret af pragmatiske hensyn. Radikale Venstre støtter en global finansiel transaktionsskat og mener, at EU skal arbejde for en sådan skat. Vi mangler dog at se en model for en finansskat, der ikke medfører væsentlige tab af vækst og arbejdspladser. Radikale Venstre har ingen ideologiske vanskeligheder med en afgift på finansielle transaktioner. Når vi taler om bekymringer i forbindelse med en transaktionsskat, i forhold til at indføre den i EU eller andre europæiske lande, er det et spørgsmål af økonomisk og praktisk karakter, om det kan lade sig gøre uden væsentlige tab af arbejdspladser. Det handler ikke om ideologi – bare for at slå det fast. Tak.

Kl. 14:08

Formanden:

Der er to med korte bemærkninger til den radikale ordfører. Der bliver kun to, og først er det hr. Frank Aaen.

Kl. 14:08

Frank Aaen (EL):

Jeg har forstået, at Det Radikale Venstre er bekymret over det, der er blevet fremlagt, nemlig at man vil gennemføre den her skat på spekulation, startende i de lande, der vil være med i Europa.

Jeg vil gerne vide, om det er rigtigt forstået, at frygten er, at det vil koste beskæftigelse i Europa. Kan vi ikke lige få præciseret, hvorfor en skat på skadelig spekulation skulle ødelægge beskæftigelsen i Europa?

Kl. 14:08

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:08

Nadeem Farooq (RV):

Altså, en særskilt EU-skat vil have en lang række skadelige virkninger. Man kan sige, at det lyder besnærende at lægge skat på transaktioner, men nu er hr. Frank Aaen også selv uddannet økonom, og jeg er ret sikker på, at han også kan huske lidt af sin lærdom om økonomi og nationaløkonomi. Det er jo, at skatter kan blive overvæltet på andre. Det, en EU-skat vil gøre, er, at det vil blive givet videre til

virksomheder, til pensionsopsparere og til helt almindelige danske familier.

Jeg kunne blive ved med at udfolde de skadesvirkninger, der er, ved en særskilt EU-skat. Jeg vil bare nævne, at virksomhedernes mulighed for at tilvejebringe, fremskaffe kapital til investeringer vil blive hæmmet. Det vil betyde, at flere gode investeringsprojekter, som kunne ligge i pipelinen, ikke bliver til noget til ugunst, skade for vækst og arbejdspladser.

Det, man også lige skal huske på, er, at den erhvervsstruktur, vi har i Danmark, gør, at 90 pct. af de danske virksomheder er små og mellemstore virksomheder, og det er især dem, det vil ramme. Jeg kan ikke forstå, at Enhedslisten især vil ramme de danske virksomheder og deres investeringsprojekter.

Kl. 14:10

Formanden:

Hr. Frank Aaen.

Kl. 14:10

Frank Aaen (EL):

Jeg kan ikke forstå, at Det Radikale Venstre bliver ved med at hoppe på den der limpind. Altså, vi har sagt gang på gang, at det her ikke skal ramme nyudstedelser. Det vil sige, at hvis der er en virksomhed, der har brug for at rejse 100 mio. kr. på børsen i form af nye aktier, bliver de ikke omfattet af skatten. Så hvor er skaden?

Hvis vi endelig taler om, at det kan ramme nogen, er det sådan, at hvis man vil købe eller sælge for 1 mio. kr., vil skatten udgøre 1.000 kr. Er der nogen, der vurderer en investering på 1 mio. kr. ud fra marginale 1.000 kr.? Det er der ikke. Derfor siger jeg, at jeg ikke forstår Det Radikale Venstres tyrkertro på, at en skat på 0,1 pct., altså 1 promille, vil ramme nogen som helst fornuftig forretning. Til gengæld vil det selvfølgelig ramme dem, der spekulerer og handler det samme værdipapir 100 gange om dagen.

Kl. 14:11

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:11

Nadeem Farooq (RV):

Hr. Frank Aaen ved jo også godt, at sådan forholder det sig ikke ude i virkeligheden. For bare at nævne et eksempel, så indebærer en aktiehandel typisk seks transaktioner. Så det er jo ikke sådan, at det kun er en enkelt gang, man påligner skat. Det er det ene.

Det andet er, at vi jo har forholdt os til den model og de konsekvensanalyser, som er udarbejdet i Europa-Kommissionen. Det er alene dem, vi har forholdt os til. Hvis man endelig skal se på den model, som foreligger, er den baseret på en meget, meget teoretisk økonomisk model, som baserer sig på en lukket europæisk økonomi. Jeg tror godt, at hr. Frank Aaen og jeg kan blive enige om, at EU i virkeligheden ikke er en lukket økonomi, så skadesvirkningerne fra den model, som foreligger fra Europa-Kommissionen, vil i virkeligheden være langt større end det, man går og tror.

Kl. 14:12

Formanden:

Hr. Jakob Ellemann-Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 14:12

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Tak for det. Jeg kan forstå, at Det Radikale Venstre i lighed med Socialdemokratiet ikke har nogen ideologisk modstand mod en europæisk transaktionsskat, men derimod en økonomisk og praktisk modstand i hvert fald mod det konkrete forslag, som det ligger nu. Man kan så diskutere, om det er relevant at protestere på den ene el-

ler den anden måde. Men det harmonerer jo meget godt med det argument, som blev fremført af daværende økonomiminister, fru Marianne Jelved, i 1998, om, at en skat på finansielle transaktioner er – og jeg citerer:

»Et klart eksempel på et forslag, som kunne fungere i teorien, men ikke vil fungere i praksis.«

Alligevel har man valgt at skrive det ind i regeringsgrundlaget som et erklæret mål. Giver det mening at jagte et mål, som man ved man ikke kan nå, eller er det bare en eller anden jagt på Utopia, man har skrevet ind for en god ordens skyld?

Kl. 14:13

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 14:13

Nadeem Farooq (RV):

Det, vi ved, er, at en EU-skat, som baserer sig på de modeller, vi har fået forelagt indtil videre, vil betyde kapitalflugt, vil betyde, at gode investeringer ikke bliver til noget. Og forelagt det scenarie siger vi, at det mener vi ikke er en god idé. Vi vil så gerne i EU-regi arbejde for en global finansskat, fordi en global finansskat ikke ville have de samme skadevirkninger, som en EU-skat ville have.

Kl. 14:13

Formanden:

Hr. Jakob Ellemann-Jensen.

Kl. 14:13

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Ja, det kan jeg forstå. Men mener ordføreren, at det er voldsomt realistisk at arbejde for en sådan global transaktionsskat, og ifald det er tilfældet, vil man så ikke gøre folkestyret den tjeneste at ringe til Cayman Island som de første, sådan at man ikke spilder alt for meget tid på det her?

Er det realistisk at gå efter det her, eller er det Utopia, som jeg spurgte om før?

Kl. 14:14

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:14

Nadeem Farooq (RV):

Nu kan man altid diskutere og spekulere i, om det skal være samtlige verdens lande, der skal sige ja og tiltræde sådan en finansskat, før den er global. Man kan altid diskutere, om den skal være overvejende global. Det kan vi have mange diskussioner om. Det, vi siger, er, at den model til en EU-skat, som foreligger, ikke overbeviser os om, at man kan modvirke de skadevirkninger, der er. Og så vil jeg også lige minde om, at spørgerens egen partifælle, den tidligere finansminister hr. Claus Hjort Frederiksen, jo også taler varmt for en FAT-skat, altså en skat på finansielle aktiviteter. Så det vil Venstre gerne være med på, men ikke være med til en transaktionsskat. Så det lyder meget af at være en ideologisk holdning til det her.

Kl. 14:14

Formanden:

Tak til den radikale ordfører. Så er det hr. Jonas Dahl som SF's ordfører, der er den næste.

Kl. 14:15

(Ordfører)

Jonas Dahl (SF):

Tak for ordet, og også indtil videre tak for debatten. Jeg synes, at det har været interessant at høre i dag, hvilke holdninger man har både

til den ene og den anden side af sagen. Fra SF's side er vi sådan set glade for, at regeringen prioriterer reguleringen af den finansielle sektor højt, og den her forespørgsel er jo også en mulighed for at vende nogle af de helt aktuelle debatter, der har så stor betydning for indretningen af fremtidens finansmarkeder. Derfor vil jeg og SF godt hilse den her debat velkommen, for den er jo sådan set ikke alene interessant, men også aktuel.

Regeringens holdning er efterhånden blevet beskrevet en del gange, både i dag og i de forløbne uger. Derfor vil jeg også gerne slå fast, at vi i SF er fuldstændig på linje med resten af regeringen. Vi har ingen ideologiske vanskeligheder med en skat på finansielle transaktioner eller med en regulering af den finansielle sektor i øvrigt. Vi mener, at EU skal arbejde for en global skat på finansielle transaktioner. Det fremgår også af regeringsgrundlaget, som bl.a. den socialdemokratiske ordfører var inde på tidligere.

I mellemtiden diskuterer vi så her i dag en europæisk version af en transaktionsskat, og helt overordnet vil jeg sige, at jeg tror, at en god og gennemgribende og fornuftig regulering af den finansielle sektor sådan set kommer alle til gavn, for det kan også betyde, at sektoren i højere grad understøtter resten af vores samfund. Men en skat kan sammensættes på mange forskellige måder, og det udspil, vi hidtil har set fra Kommissionen, er på mange måder problematisk. Det er det i forhold til vækst, det er det i forhold til arbejdspladser, og det er det i forhold til udflytning eller bevægelse af arbejdspladser landene imellem. Derfor er vores betænkeligheder også i forhold til den omtalte skat af økonomisk og praktisk karakter.

Jeg vil også gerne sige her, at hvis der kommer en ny løsning, der løser alle de her problemer, vil vi se fordomsfrit på den, men det, der er helt afgørende, er, at vi har taget stilling til det konkrete forslag, der er lagt frem, og der må vi også bare sige, at vi har vendt tommelfingeren nedad. Men regulering, herunder skatter på den finansielle sektor, har vi ikke noget ideologisk problem med. Vi ønsker en sund og gennemskuelig sektor, og det tror jeg sådan set også at der er bred politisk opbakning til.

Jeg har heller ikke hørt nogen her i salen i dag, som har været fuldstændig forelsket i det forslag, som Kommissionen har lagt frem. Det synes jeg egentlig er meget interessant, for det er måske meget sigende for, at der er nogle problemer med det forslag, der er lagt frem. Så vi er klar til at tage stilling på ny, hvis der kommer et forslag, hvor der er rettet op på de her problemer.

Vi kan jo se, at der er lande, der har indført en finansiell transaktionsskat, men vi må også sige, at der altså er nogle ting, der peger i retning af en række problemer, også hvis man indførte det f.eks. alene i Danmark eller i andre lande. Jeg synes også, at en af de erfaringer, der kan drages af det, der er sket de seneste år, er, at nogle af de udfordringer, der også er ved den her frequent day trading, som jo forekommer, er, at det selvfølgelig giver nogle problemstillinger, bl.a. med meget store kursfald, som vi så på New Yorks børs i løbet af sidste forår, hvor der var det, som man i dag kalder flash crash, som var betinget af, at man sådan set havde haft elektroniske maskiner til at styre en handel.

For bare at summere op: Kommissionens forslag er problematisk, og der er en række udfordringer i det. Vi tror, at man bedst imødekommer de udfordringer ved at finde en global løsning, og det er også det, regeringen har lagt op til, altså at vi skal finde en fælles global løsning. Dermed har vi også fra dansk side sagt, at vi gerne vil have, at EU går forrest for at finde et sådan fælles fodslag på globalt plan.

Kl. 14:18

Formanden:

Der er flere, der har bedt om korte bemærkninger. Vi tager de to første. Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 14:18

Kl. 14:21

Torsten Schack Pedersen (V):

SF's politiske ordfører har jo været i medierne og sige, at SF har skiftet holdning til en finansiel transaktionsskat. Det er jo altid rart, når nogle vil stå ved, at man laver et holdningsskifte. Det er jo sådan set fair nok.

Men jeg synes måske alligevel, at vi godt kunne bruge her fra Folketingets talerstol at få fuldstændig klarhed over, hvad det er, SF egentlig principielt mener. Altså, jeg kender regeringsgrundlaget, hvori man støtter en global løsning, men man kan ikke støtte det konkrete forslag – det har jeg også forstået. Så hvis der kommer et forslag om en europæisk transaktionsskat, er det så rent principielt noget, SF er med på eller ikke er med på?

Kl. 14:19

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:19

Jonas Dahl (SF):

Jeg er faktisk glad for, at hr. Torsten Schack Pedersen har lært de to ting, netop at vi fra regeringens side siger, at vi arbejder på en global løsning, og at vi også synes – det er der sådan set enighed om, og jeg tror sådan set også, at hr. Torsten Schack Pedersen er enig – at der er en række problemer i det aktuelle forslag.

I forhold til det her med et holdningsskifte er det, vi hele tiden har sagt fra SF's side, at der er nogle helt konkrete praktiske problemer i det forslag, der er kommet fra Kommissionen, og derfor har vi vendt tommelfingeren nedad. Men vi har også sagt, at vi lytter til, hvad der kommer fra Kommissionens side, og at vi, hvis der kommer et nyt forslag, vil se på det.

For også at svare på det sidste spørgsmål, hr. Torsten Schack Pedersen stillede, vil jeg sige, at hvis der kommer et nyt forslag, vil vi se fordomsfrit på det. Men jeg synes, at det ville være fuldstændig utopisk at stå og sige, at jeg ville støtte eller afvise et forslag, jeg ikke kender indholdet af. Hvis der kommer et forslag, vil jeg gerne se på det med åbne øjne, men jeg vil gerne have lov til at læse et forslag, inden jeg i givet fald vender tommelfingeren opad eller nedad.

Kl. 14:20

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 14:20

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg forstår godt, at man i SF ikke er så stolte over det, der står i regeringsgrundlaget om en global løsning. For særlig når man ser på, at en del af SF og Socialdemokratiets valgprogram forud for valget i september var, at man skulle indføre en national, dansk aktieomsætningsafgift, altså en beskatning på aktiehandel i Danmark. Jeg glæder mig da over, at SF nu siger: Den her konkrete model, som Kommissionen barsler med, er skadelig, den vil koste arbejdspladser.

Man skal altid glæde sig over de omvendte, men hvordan hænger det så bare i teorien sammen med, at SF gik til valg på, at vi ikke skulle skyde os i den europæiske fod, men skyde os i den danske fod ved at indføre en national aktieomsætningsafgift? Det ville jo entydigt forringe danske virksomheders konkurrenceevne. Det ville entydigt koste danske arbejdspladser.

Er der ikke bare en grænse for, hvor bredt SF kan melde ud i den her debat? Man vil have det nationalt, man vil gerne have det globalt, man er ikke så glade for det europæiske. Helt ærligt, hvor står SF?

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:22

Jonas Dahl (SF):

Jeg tror faktisk, og det tror jeg faktisk at alle SF'ere vil bakke op om, at hvis man kan finde en global løsning, vil det være det bedste. Det er jo også det, der står i regeringsgrundlaget, så jeg synes, det er lidt svært at sætte en kile i det. For vi har sådan set sagt, at vi gerne ser en global løsning. Jeg vil gerne læse op, hvad der står i regeringsgrundlaget på side 36:

»Regeringen vil gå forrest i EU i kampen for indførelse af en global skat på finansielle transaktioner og vil presse på for en stærkere og klogere international regulering af finanssektoren for at forhindre flere finanskriser.«

Det synes jeg sådan set er meget offensivt, og jeg har svært ved at erindre, at der har været noget af tilsvarende kaliber fra den tidligere borgerlige regering. Så jeg synes også, at vi har lagt nogle ting på vores egne skuldre ved at sige, at det her vil vi arbejde for. Det synes jeg er ret offensivt, og det synes jeg sådan set også at man skulle anerkende fra Venstres side.

Så jeg håber også, at vi kan finde en global løsning. Nu har vi lagt os i selen for at finde en global løsning. Det tror jeg sådan set er positivt, og hvis Venstre vil spille med på den bane, skal de da være velkomne.

Kl. 14:23

Formanden:

Tak. Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 14:23

Frank Aaen (EL):

Men det vigtige spørgsmål i den aktuelle situation er jo, at når regeringen gerne vil gå foran i EU for at lave en global skat på finansielle transaktioner, kan det at gå foran i EU også indebære at gå foran, for at de fleste europæiske lande går foran og indfører en sådan skat som vej til at få en global skat.

Kl. 14:23

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:23

Jonas Dahl (SF):

Jeg tror faktisk, at hr. Frank Aaen godt selv kunne høre, at han med den der hypotese kom længere og længere ud. Det, vi har sagt, er, at vi gerne vil have, at EU går forrest i kampen. Det betyder også, at EU selvfølgelig også skal prøve at tage det her op. Det er jo sådan set det, der står i regeringsgrundlaget, og det har vi selvfølgelig også tænkt os at gøre hvad vi kan for at leve op til. Jeg har sådan set heller ikke hørt hr. Frank Aaen være ubetinget positiv over for det, der er lagt frem fra Kommissionens side, fordi der er problemer i det. Det er jo det, vi har sagt. Det, jeg også tidligere har sagt, er, at vi også vil se fordomsfrit på det, hvis der kommer andre forslag. Mig bekendt er der ikke kommet andre forslag, og vi synes ikke, at det forslag, der er kommet frem, er godt nok. Mig bekendt synes Enhedslisten det sådan set heller ikke.

Kl. 14:24

Formanden:

Hr. Frank Aaen.

Kl. 14:24

Frank Aaen (EL):

Jamen der står jo heller ikke noget i det forslag til vedtagelse, vi har fremlagt, om, at man skal støtte Kommissionens forslag. Der står, at man skal gå foran med at få så mange lande som muligt til at indføre en sådan skat med henblik på at få en global skat. Det var derfor, jeg spurgte, som jeg gjorde, for vi er enige om, at man ikke bare skal slutte sig noget, der ligger, som man også er i fuld gang med at lave om. Så derfor er det helt enkle spørgsmål igen, at når man siger, at vi ønsker at gå foran, eller at regeringen ønsker at gå foran i EU med henblik på at skabe en global skat på finansielle transaktioner, kan det at gå foran så indebære, at man undervejs prøver at få så mange lande som overhovedet muligt til at indføre en skat på finansielle transaktioner for ad den vej at komme til det globale.

Kl. 14:25

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:25

Jonas Dahl (SF):

Jeg er faktisk glad for, at vi indledningsvis fik slået fast, at der er nogle problemer i Europa-Kommissionens nuværende forslag. Det er jeg også glad for at Enhedslisten faktisk anerkender, for så er vi sådan set nået langt, nemlig at der er nogle problemer i det aktuelle forslag, der er lagt frem, og det er også derfor, at vi har vendt tommelfingeren nedad. Jeg skal ikke kunne sige, om det også er den endelige konklusion fra Enhedslisten, men hr. Frank Aaen anerkender, at der er problemer i det. Det synes jeg sådan set er prisværdigt.

Det, vi så har sagt, er, at vi gerne vil arbejde for, at EU også løfter den her opgave på globalt plan, og hvis det kan lade sig gøre, vil vi selvfølgelig se på det. Så er der sådan en meget hypotetisk diskussion, som har været i salen, også visse steder i dagspressen, om, at hvad nu hvis, og hvis nu og hvad. Det synes jeg er en kende hypotetisk at begynde at diskutere. Hvis der kommer noget konkret, vil vi selvfølgelig tage konkret stilling til det. Men jeg har svært ved at stå og forholde mig til et eller andet forslag, som jeg ikke kender indholdet af, og hvis der ligger et konkret forslag, vil jeg derfor meget gerne meget hurtigt også melde ud, hvad vi vil, og jeg er helt sikker på, at regeringen også hurtigt vil melde ud, hvad regeringens tilgang er til det. Men det er altså nødvendigt, at vi har noget konkret at forholde os til, og det er vi bare enige om, og jeg synes, at det er fint, at vi også har hr. Frank Aaen med på det i dag, altså, at der er problemer i det konkrete forslag, der ligger fra Europa-Kommissionen.

Kl. 14:26

Formanden:

Tak til SF's ordfører. Hr. Ole Birk Olesen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 14:26

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Det Radikale Venstre har jo – synes jeg – fostret mange lyse hoveder, og her tænker jeg ikke i aktuel forstand på dem af mine partifæller, som har haft deres barndom og ungdom i Det Radikale Venstre, men jeg vil i denne debat gerne gå endnu længere tilbage i tiden, nemlig til Viggo Hørup, som var en af Det Radikale Venstres åndelige fædre, og som tilbage i 1893 skrev, og jeg citerer:

Skat er blevet dem et retfærdighedens og gengældens sværd, som de svinger mod enhver ting, de har set sig gal på. Møder de en ond ting, siger de: Du skulle ordentlig beskattes, dit bæst. Møder de en overflødig ting, siger de: Du kunne tåle noget mere skat, din rad. Det ligger fjernt fra denne kultur at forestille sig, hvor lidt de syndi-

ge ting, som de vil straffe, bryder sig om, at de beskattes. Det falder dem ikke ind, at tingene sagtens klarer sig, men at det er personerne, det går ud over.

Sådan er det også med det her forslag om en skat på spekulation: Det er personerne, det vil gå ud over. Det vil gå ud over de danske lønmodtagere, som arbejder i virksomhederne, hvor der ikke vil være lige så meget kapital til rådighed for investeringer. Europa-Kommissionen forventer, at investeringerne som følge af det her forslag vil falde med 4,5 pct., og når det sker, vil reallønnen alt andet lige også falde, eller den vil ikke udvikle sig så positivt. For det er jo investeringerne i produktionsapparatet, som gør, at man kan få flere penge til løn. Lønningerne vil ifølge Europa-Kommissionen derfor falde med 1,6 pct., og det vil også gå ud over de danskere, som er på en overførselsindkomst. Vi har jo i Danmark en ordning, hvorefter overførselsindkomsterne bliver reguleret med den lønudvikling, der er i samfundet, så er man på kontanthjælp, førtidspension, folkepension eller på dagpenge, vil man også dér miste en indkomstfremgang, netop som en følge af at selve den økonomiske aktivitet i samfundet vil gå ned, når investeringerne falder.

Endelig vil det gå ud over de danske pensionsopparere, nemlig de pensionsopparere, som i troen på, at de vil kunne få en udmærket alderdom, sætter deres penge hen, og som nu oplever, at de pensionselskaber og de finansieringsinstitutter, som de benytter undervejs, skal betale en ekstra skat, hvilket gør deres pension mindre værd. PFA har beregnet, at en almindelig pensionsopparer over en 20-årig periode vil miste 150.000 kr. Tænketanken CEPOS har beregnet, at en LO-arbejder på grund af det her vil miste 530 kr. om måneden.

Så alle disse intentioner, man har om at beskatte spekulationen, fordi man opfatter spekulationen som noget ondt – skønt man da må anerkende, det formoder jeg dog alligevel man må, at der i hvert fald er noget af spekulationen, der fører til, at der flyttes kapital hen til steder, hvor den gør gavn, fra andre steder, hvor den gør mindre gavn – bliver sådan set skudt ned. For det her går ud over almindelige mennesker. Det går ikke ud over spekulanterne – de lever lige så fedt, som de gjorde før, som følge af det her forslag – dem, det går ud over, er os andre.

Så vil jeg gerne her til slut lige vende tilbage til Viggo Hørup og det, han sagde, og det er så derved, man også vil kunne se, at han, skønt han var en åndelig fader for Det Radikale Venstre, så i hvert fald i dag formentlig ikke ville være radikal, for han skrev senere:

Hvad kvaksalvere læser over staklen om kompensation og om-lægning, mens de flytter skatten fra den ene lomme over i den anden og putter ham en ny ladning i den lomme, der blev tom, det fører kun fra ondt til værre. Der må engang komme nogle, som siger: Vi vil ikke have skat, heller ikke god skat, ikke engang fortrinlig skat; det er mindre skat, vi vil have, forstår I, mindre skat.

Det vil jo, hvis man omsætter det til en nutidig tankegang, sige, at hele den snak, der er om at sænke skatten et sted og så lægge den på noget andet, f.eks. på spekulation, boliger eller usunde madvarer, altså var noget, som Hørup ikke ville have kunnet acceptere, og det synes jeg er noget man bør tage til efterretning, også i dag, hvor vi diskuterer en transaktionsskat.

Kl. 14:31

Formanden:

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 14:31

Frank Aaen (EL):

Jeg har været inde på det regnestykke om, hvad det angiveligt koster for pensionister, og jeg vil bare sige, at der ikke er fremlagt nogen regnestykker, der underbygger de beregninger.

Men jeg har et helt andet spørgsmål. Det her rammer jo f.eks. spekulation som den, der foregår i Danmark, hvor der handles valuta

for – og jeg ved ikke, hvor mange der er klar over det – 625 mia. kr. om dagen. Det gør, at Danmark er det niende største land i verden i forhold til valutahandel – det niende største – med en valutahandel på 625 mia. kr. om dagen. Det har jo ikke noget med fornuft at gøre. Det har noget at gøre med, at man spekulerer i at handle med valuta. Og en femtedel af den spekulation – en femtedel – foregår i Saxo Bank. Det skulle vel ikke være sådan, at bekymringen for almindelige lønmodtagere, hvis man får begrænset den spekulation i valuta, rammer lønmodtagere, hvis man kan kalde dem sådan, ude i Saxo Bank?

Kl. 14:33

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 14:33

Ole Birk Olesen (LA):

Mig bekendt handler det her forslag slet ikke om at pålægge valutahandel en skat. Der kan Enhedslistens ordfører måske oplyse mig om noget andet, men så er der da noget, jeg er gået glip af i den offentlige debat. Så jeg forstår slet ikke, hvorfor hr. Frank Aaen trækker det her frem.

Men må jeg så ikke også sige generelt til hr. Frank Aaen, at det virker, som om Enhedslisten tror, at bare man siger spekulation mange gange nok, så vil folk opfatte det som ondt. Men hvad er spekulation? Spekulation er én person, der sælger en vare til en anden person. Hvorfor er det så slemt? Man må formode – og det regner vi med i alle andre sammenhænge – at det faktisk øger den samlede oplevelse af velfærd og velstand i samfundet. For når én person mener, at han bliver lykkelig af at sælge, og en anden person mener, at han bliver lykkelig af at købe, så er der to personer, der bliver lykkelige, og så er velstanden og oplevelsen af velfærd i hele samfundet alt i alt større. Så hvad er egentlig problemet med handel eller, som hr. Frank Aaen kalder det, spekulation?

Kl. 14:34

Formanden:
Hr. Frank Aaen.

Kl. 14:34

Frank Aaen (EL):

Der er ingen problemer med handel, bare det er med ting, vi har brug for. Og med hensyn til det der med at lægge skat på valutaspækulation vil jeg sige, at jeg meget gerne vil lægge en afgift på valutaspækulation, hvis jeg kunne få begrænset det vanvid, det er med valutaspækulation for 625 mia. kr. om dagen i Danmark. Det ville da være fint at lægge en lille skat på det for at få nogle penge ind og så måske få dæmpet den afsindige handel.

Men det, jeg vil tilbage til, er, at der ikke er noget problem i, at én sælger og bliver glad for at sælge, og at én køber og bliver glad for at købe, men det er den der spekulation, vi er ude efter. Og der synes jeg bare, at Liberal Alliance skulle forholde sig til det at få begrænset omfanget af en spekulation, der i verdensmålestok overstiger bruttonationalproduktet 100 gange, altså, der handles 100 gange mere, end der produceres for. Det må selv Liberal Alliance da også anse for at være noget, man godt kan diskutere.

Kl. 14:35

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 14:35

Ole Birk Olesen (LA):

Jamen jeg forstår ikke, hvorfor hr. Frank Aaen nu igen nævner valutahandel, når det slet ikke er det, vi diskuterer i dag. Hvis vi havde

diskuteret, om der skulle lægges en skat på valutahandel, kunne vi have taget den diskussion, men det er jo ikke det, det handler om.

Så må jeg bare igen sige, at hr. Frank Aaens forsøg på at dæmonisere spekulation falder til jorden. Vi spekulerer alle sammen. Hr. Frank Aaen har formentlig på et tidspunkt været ude på det virkelige arbejdsmarked og dér spekuleret i, om han kunne få en bedre løn ved at skifte job og arbejde et andet sted. Det er også spekulation. Det er spekulation, om man skal sælge sit hus i dag eller om et år. Vi spekulerer alle sammen i forventning om, hvad det, vi har, kan blive værd, hvis vi henholdsvis køber eller sælger eller lader være. Og spekulation med aktier og værdipapirer er ikke undtaget fra det her; det er ikke særskilt ondt, fordi det har med aktier og værdipapirer at gøre. Det er faktisk godt, fordi det sikrer, at vi får kapitalen derhen, hvor man forventer at kapitalen vil give det størst mulige afkast, dvs. vækst i vores økonomi.

Kl. 14:36

Formanden:

Tak til Liberal Alliances ordfører. Så er det hr. Brian Mikkelsen som konservativ ordfører.

Kl. 14:36

(Ordfører)

Brian Mikkelsen (KF):

Vi lever i en globaliseret verden, hvor kapitalmarkederne flytter sig hastigt. Pengene kender ikke nogen grænser, investeringer kender heldigvis heller ikke nogen grænser. Handler foregår digitalt, flytter hen, hvor det bedst kan betale sig, hvor det er billigst. Sådan fungerer den globaliserede verden, og man kan ikke rulle tiden tilbage.

Hvis vi ser isoleret på det, der egentlig er temaet for dagens debat, på trods af at alle regeringsordførerne har forsøgt at tale sig væk fra temaet, vil en europæisk FTT-skat – en mindre udgave af en Tobinskat – virke væksthæmmende. Den vil koste arbejdspladser og konkurrenceevne i Europa. Vi har brug for det modsatte i Europa. Europa sakker bagud i forhold til andre regioner, som spurter derudad.

Det Konservative Folkeparti er imod en Tobinskat i alle afskygninger, hvad enten det foregår i Danmark, i Europa eller på verdensplan. Det er vi, fordi verden har brug for mere kapital, mere gennemsigthed og færre toldmure og mere frihandel. Sagen er den, at en Tobinskat vil virke væksthæmmende, fordi den blokerer for, at investeringskapitalen kan flytte hen, hvor det kan betale sig. Det betyder, at det bliver sværere at få adgang til kapital, når man skal udvide, når man skal skaffe flere arbejdspladser, når man skal investere. Almindelige familier vil også blive ramt af en Tobinskat. PFA, Danica, Finansrådet har leveret os alle sammen beregninger, som viser, at den gennemsnitlige pensionsudbetaling vil falde med ca. 5 pct. før skat. Det svarer til, at en almindelig familie vil få udbetalt ca. 700 kr. netto mindre pr. måned, hvis man indfører en Tobinskat.

Uafhængige organer som IMF og Nationalbanken advarer også imod det. IMF siger f.eks., at en sådan finansiel skat ikke vil reducere uproduktive finansielle aktiviteter – som altså ellers er et af argumenterne for venstrefløjens for at gennemføre det – men også, at en aktieskat vil ødelægge reelle investeringer. Nationalbanken siger, at selv mindre afgiftsstigninger vil påvirke mulighederne for at få kapital og kunne foretage en risikodeling negativt. Så der er altså alle mulige gode grunde til at være imod det, og alligevel hører vi regeringspartierne tale sort og ikke rigtig forklare, hvad de vil, og kun tale om, hvad der måske kan være en mulighed. Det synes jeg er meget beklageligt.

For det, som Danmark og verden har brug for, og det, vi har erfaret siden efteråret 2008, hvor den finansielle struktur brød sammen, er jo mere frihandel; der er brug for flere investeringer; der er brug for mere kapital. F.eks. har Finansrådet skønnet, at en gennemsnitlig dansk virksomhed vil få ekstra omkostninger på op til 6.600 kr. om

året som følge af højere investorkrav afledt af en finansiel transaktions-skat. Det vil sige, at det vil gøre det dyrere at være en lille eller mellemstor virksomhed i Danmark. Og det er lige præcis den modsatte vej, vi skal gå.

Det Konservative Folkeparti er imod Tobinskat. I Danmark har S og SF jo foreslået det – det er vi inderligt imod, det vil hæmme dansk konkurrenceevne. Vi er også imod det i Europa, som foreslået af forskellige socialdemokrater og radikale nede i Europa-Parlamentet, og vi er imod en global Tobinskat, som regeringen jo taler om også i dag foranlediget af den diskussion, vi har haft nu her. For en Tobinskat vil i alle forklædninger, uanset om den er dansk, europæisk eller international, virke væksthæmmende, være blokerende for væksten i det internationale samfund.

Kl. 14:40

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Frank Aaen.

Kl. 14:40

Frank Aaen (EL):

Nu hører vi om alle mulige ulykker, hvis man laver sådan en skat her. Nu er det sådan, at i England har man en skat på handel med aktier og visse afledte finansielle instrumenter på 0,5 pct., altså fem gange så meget som det, der diskuteres i Kommissionen. Og på trods af disse 0,5 pct. har man altså i London verdens største finanscentrum. De har ikke nogen som helst tanker om i England at fjerne den skat. Hvordan kan det være? Er det, fordi at englænderne har glemt, at de har den skat, eller hvordan kan det være, at England ikke synes, den er skadelig, og samtidig er verdens største finansielle centrum? Men hvis Danmark eller EU i øvrigt gjorde det, ville det føre til utrolige katastrofer.

Kl. 14:41

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:41

Brian Mikkelsen (KF):

Hvis man snakker med City of London, er sagens kerne den, at det for øvrigt stadig væk virker væksthæmmende for nogle typer aktiviteter, og at man også bare lader tingene ligge i depot, så det kun er en femtedel af handlerne, der i det hele taget kommer frem.

Det er den rent tekniske del af det, men det jo et banalt ræsonnement, også for hr. Frank Aaen, at hvis man lægger skatter og afgifter på noget, hæmmer det jo den aktivitet. Det, vi har brug for i Europa og Danmark, er kapital. Det er kapital til investeringer, kapital til at skaffe nye arbejdspladser. Det er ikke at stoppe kapitaltilførslen til Europa eller Danmark. Derfor ville det være en rigtig, rigtig dårlig idé at indføre en sådan skat i Europa og Danmark, også på verdensplan.

Kl. 14:42

Formanden:

Hr. Frank Aaen.

Kl. 14:42

Frank Aaen (EL):

Nu spurgte jeg til, hvordan det kan være, at England, der har den og har haft den i mange årtier, ikke har noget ønske om at fjerne den. Vi kunne også sige, at Singapore har en tilsvarende skat, Schweiz har en tilsvarende skat. Det drejer sig om en lang række af de steder i verden, hvor man i virkeligheden har de rigtig store finansielle transaktioner, og der har man lagt skat på. De er glade for det. Hvorfor er det så så stor en ulykke at tænke den samme tanke i Europa?

Kl. 14:42

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:42

Brian Mikkelsen (KF):

Fordi skat har det med at virke sådan, at hvis man lægger skat på noget – det er vel også derfor, at Enhedslisten jo gerne vil have skat på alt muligt mellem himmel og jord – har det den effekt, at man kommer til at bruge mindre af den ting, man lægger skat eller afgift på.

Hvis der kommer en skat på kapital, hvis der kommer en skat på vækst, bliver der mindre kapital, og så bliver der mindre vækst. Det er et almindeligt simpelt ræsonnement, som jeg håber på at hr. Frank Aaen også godt kan se, ellers indfører man vel ikke skatter. Man indfører skatter, hvis de har en effekt på den ene eller den anden måde, og her vil det have den effekt, at det vil hæmme væksten og kapitaltilførslen til bl.a. Danmark og Europa.

Kl. 14:43

Formanden:

Hr. Jens Joel for en kort bemærkning.

Kl. 14:43

Jens Joel (S):

Tak til ordføreren. Det fremgår jo klart, at Det Konservative Folkeparti er meget ideologiske tilhængere af frihandelen, og det er også klart, at man kunne se, at De Konservative som en del af den daværende VK-regering før krisen var meget imod at skulle regulere finanssektoren. Jeg synes, jeg hørte ordføreren i sin tale sige, at det eneste, krisen har vist, er, at verden har brug for mere frihandel, så jeg er nødt til at spørge, om jeg kunne få bekræftet, om det faktisk er Det Konservative Folkepartis holdning, nemlig at den finanskrisen, vi løb ind, er et bevis på, at det, vi har brug for, er mere deregulering, mere frihandel og friere tøjler for de finansielle aktører.

Kl. 14:44

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:44

Brian Mikkelsen (KF):

Jeg synes, at ordføreren, som jo ellers er ny i Folketinget, desværre her lægger op til en lidt ukonstruktiv form for debat ved hele tiden at tale væk fra det, vi taler om. Det, vi taler om, er, om det er en god eller dårlig idé at gennemføre det, man kalder en Tobinskat. Og det er en dårlig idé for væksten og for kapitaltilførslen til bl.a. Danmark og Europa.

Så hørte jeg også ordføreren tale om finansiell regulering, og jeg vil blot minde om, at den finansielle regulering, der har fundet sted i Danmark, har fundet sted med Socialdemokratiets hjælp. Det har været med et bredt flertal i Folketinget, senest under mig som økonomi- og erhvervsminister, tidligere under andre økonomi- og erhvervsministre, hvor alle partier på nær Enhedslisten har været med til at vedtage den finansielle regulering i det danske Folketing. Så hvis man er utilfreds med den finansielle regulering, må man gå tilbage til sit parti og spørge sin ordfører i Socialdemokratiet, om ikke man gjorde det godt nok, for der er et bredt parlamentarisk grundlag, der har stået bag den finansielle regulering i Danmark. Så det er slet ikke det, vi taler om, for der har vi været enige, og der har været brug for at stramme op på nogle områder, og det har vi gjort pragmatisk i enighed.

Så det, det her og den her diskussion handler om, er, om en Tobinskat vil være negativ for væksten eller ej, og det vil helt klart væ-

re bremsende for væksten i Danmark og i Europa, hvis man gennemfører sådan en skat.

Kl. 14:45

Formanden:

Hr. Jens Joel.

Kl. 14:45

Jens Joel (S):

Jeg beklager selvfølgelig, hvis ordføreren mener, det er mig, der afleder debatten. Jeg spurgte bare ind til en konkret formulering i Det Konservative Folkepartis ordførers tale. Der blev sagt, at det, krisen har vist, er, at verden har brug for mere frihandel, og det var sådan set bare det, jeg bad om at få bekræftet, og ikke et eller andet, vi er fuldstændig enige om. Jeg håber også, at De Konservative vil være med til at gennemføre de nødvendige stramminger af den finansielle regulering. Er det rigtigt forstået, at man mener, at krisen har vist, at løsningen er, at verden har brug for mere frihandel?

Kl. 14:46

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:46

Brian Mikkelsen (KF):

Vi skal f.eks. i morgen behandle et forslag i Folketinget, som den nuværende regering har fremsat foranlediget af den bankpakke, som også bliver kaldt bankpakke IV, og som blev lavet under den tidligere regering. Så det lovforslag skal vi diskutere i Folketinget i morgen, og jeg går da ud fra, at der er bred opbakning bag det. Så det fortsætter vi med.

Ja, Danmark har brug for mere frihandel. Vi lever af konkurrence, vi lever af handel, så jo flere toldmure, man kan få brudt ned, jo mere skub, man kan få i GATT-forhandlinger, jo bedre. Verden har bl.a. været hæmmet af nogle finansielle transaktioner, specielt hvad angår nogle boblelån i USA og nogle spekulanter rundtomkring i verden – og også i Danmark. Så den lektie, Danmark og verden også har lært, er, at det, der er brug for, er mere frihandel, altså at man kan handle på tværs af grænserne, og at der ikke bliver bygget alle mulige kunstige toldmure op, som hæmmer konkurrencen, i forbindelse med at få priserne ned og produktiviteten op. Så mere frihandel vil være medvirkende til, at vi kan komme ud af den krise, vi er i.

Kl. 14:47

Formanden:

Tak til den konservative ordfører. Så er det økonomi- og indenrigsministeren.

Kl. 14:47

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

En af de ting, som måske har været en lille smule fraværende i debatten i dag, er hele spørgsmålet om hvorfor. Hvad er egentlig målsætningen med den politik, der bliver ført?

For mig er det afgørende at slå fast, at fra regeringens side har vi det mål at få en sund, en solid og en ansvarlig finansiell sektor, hvor man jo selvfølgelig kan drive sin virksomhed med det formål at have sorte tal på bundlinjen, altså at tjene penge, samtidig med at man jo bidrager til, at andre kan gøre det samme, fordi man giver kredit, man låner ud, man behandler folks indlån, man håndterer indskud. Vi har brug for, at vi har en velreguleret finansiell sektor.

Som de fleste vil vide har vi jo sat et arbejde i gang for at klargøre årsagerne til den finansielle krise, men partierne har jo for længe, længe siden taget hul på hele spørgsmålet om at regulere bedre. Vi har et bredt samarbejde her i Folketinget, og det vil jeg meget gerne kvittere for. Jeg har selv deltaget i det før valget, og jeg synes det er

foregået på en absolut ordentlig og målrettet måde netop for at sørge for, at samtidig med at den finansielle sektor kommer tilbage på sporet, gør den det på en ordentlig måde.

En af de ting, som har været retningsgivende for os, er jo selvfølgelig, om vi også kan få det på EU-plan, for så får vi ensartede konkurrencevilkår. Det er en god idé, for så bliver den samlede finansielle sektor også mere solid. Og det er en af grundene til, at det er så højt prioriteret for det danske formandskab at få de her forslag gjort til virkelighed.

En af de ting, som jo selvfølgelig måske er lidt underbelyst, er, at regulering også koster; det koster selvfølgelig også at få bankerne til at holde mere kapital, at den skal være af højere kvalitet, at de skal have mere likviditet. Men når vi har lavet den prioritering, er det, fordi vi tror, at det kommer rigtig godt tilbage til os at få en sundere finansiell sektor, vel vidende, at det jo lægger bånd på den måde, som den finansielle sektor har handlet på før – og det er med vilje, fordi vi ikke vil have en gentagelse af den finansielle krise 2008.

Jeg har noteret mig under debatten i dag, at Enhedslisten heller ikke støtter Kommissionens forslag, og det gør, at vi måske kommer til at diskutere rigtig mange ting på samme tid, for jeg har forstået, at i hvert fald ikke, når det kommer til anvendelsen af provenu, er man enig, for der mener man, at den ene halvdel skal gå til landene og den anden halvdel skal gå til bistand og klima, samtidig med at der jo har været, synes jeg, en meget ordentlig og saglig diskussion om, hvem det egentlig er, der betaler.

Jeg er selv meget forsigtig med den slags vurderinger, specielt jo, i lyset af at Kommissionens eget skøn over provenuet ligger mellem 16 mia. euro og 400 mia. euro – det er alligevel et spænd. Det viser jo noget om usikkerhederne forbundet med forslaget og om, hvordan det kommer til at virke, også i forhold til vækst og beskæftigelse. Det er jo den der meget sådan konkrete og pragmatiske, hvad skal man sige, tilbageholdenhed, som regeringen har, men som jo også viser nogle af begrundelserne for at gå efter det på globalt plan, for så kan man ikke flytte sin transaktion. Og så kan man jo vurdere, om man synes det er en rimelig omkostning at lægge på kapitalen – apropos af argumenter, som har været fremme – fordi der er omkostninger ved at fremskaffe kapital på den ene måde eller den anden måde.

Sidst, men ikke mindst blot nogle få ord om kriserne, for finanskrisen er en anden end den gældsrisik, vi har i øjeblikket. Gældsrisik skyldes gældsætning, og at kreditorer er blevet i tvivl om, om de lande, som har gældsatt sig, har konkurrenceevne og produktivitet til at betale gælden. Dermed jo også sagt, at der er et politisk ansvar. Jeg ved ikke, om vi skal have en skat på politiske transaktioner, og om det ville virke sådan hæmmende for den politiske aktivitet – jeg ved det ikke – men i hvert fald må man sige, at her har vi sådan set brug for politiske svar. Vi har ikke bare brug for beskatning, vi har brug for politiske svar, fordi vi har brug for, at tingene bliver reguleret på en ordentlig måde, så vi får en langt mere sundt fungerende økonomi.

Kl. 14:51

Formanden:

Vi kan nå to korte bemærkninger. Først er det fra hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 14:51

Dennis Flydtkjær (DF):

Jamen nu står vi her i slutningen af debatten, og så undrer det mig jo ret meget, at regeringspartierne ikke har fremsat et forslag til vedtagelse. Altså, fra Enhedslisten er der et forslag til vedtagelse, og fra oppositionen er der et forslag til vedtagelse, men regeringspartierne har ikke noget. Skyldes det, at man er så uenige internt, at man simpelt hen ikke kan blive enige om, hvad man skal fremsætte her i Folketingssalen, eller er konklusionen bare, at man ikke vil fremsætte

noget, fordi man er bange for, at man ikke har et flertal bag sin førte politik? Man ved jo som regel meget godt, hvad det betyder, når et flertal ikke kan bakke op om regeringens politik. Men hvad er grunden til, at man pludselig ikke har noget forslag til vedtagelse i en debat som den her, som i øvrigt er ret vigtig?

Kl. 14:52

Formanden:
Ministeren.

Kl. 14:52

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):
Af den enkle grund, at regeringens politik står at læse i regeringsgrundlaget, og jeg er helt sikker på, at der findes kopier her, som er til rådighed, hvis ordføreren er i tvivl. Der er ikke nogen grund til at vedtage det i Folketingssalen. Regeringens politiske linje er fuldstændig klar.

Kl. 14:52

Formanden:
Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 14:52

Dennis Flydtkjær (DF):
Nu har jeg jo fulgt Folketingets arbejde i en del år. Godt nok har jeg en kort parlamentarisk erfaring, men jeg har aldrig før oplevet, at en regering ikke har et forslag til vedtagelse i en forespørgselsdebat. Altså, jeg synes, det her klart viser, hvor uenige man er internt i regeringspartierne, når man ikke engang selv kan finde ud af at formulere en kort sætning om sin holdning. Man kunne måske bare have konkluderet, at det, der står i regeringsgrundlaget, er det, man har som holdning. Men det kunne man ikke engang blive enige om, og det viser jo klart og tydeligt, at vi har en regering, som ikke har opbakning til noget som helst. Jeg forstår det virkelig ikke, for man kunne jo næsten bare have kopieret regeringsgrundlaget ind. Men måske kunne man ikke blive enige om i partierne, hvad der skulle stå?

Kl. 14:53

Formanden:
Ministeren.

Kl. 14:53

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):
Jeg er ikke helt klar over, hvad ordføreren spørger om, for sådan som jeg hørte det, var det en vurdering fra ordførerens side af regeringens måde at være på, og den er jeg uenig i. Regeringen har en klar linje. Det er den, vi står for, og det er den, vi arbejder for. Ordføreren har et andet indtryk, og det er vi så ikke enige om.

Kl. 14:53

Formanden:
Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 14:53

Kristian Thulesen Dahl (DF):
Tak. Altså, ministeren sagde på et tidspunkt i sit svar – og jeg synes det er godt, at ministeren i det hele taget går på talerstolen, ros for det – at regeringen har en pragmatisk tilbageholdenhed. Jeg skyndte mig at notere udtrykket pragmatisk tilbageholdenhed. Det er vel også kommet til udtryk her i forespørgselsdebatten, at regeringen har en pragmatisk tilbageholdenhed, der går så vidt, at vi kan få at vide, hvad regeringen er imod, men det er meget svært – det er det, vi har brugt et par timer på at finde ud af – hvad regeringen egentlig er for.

Altså, ud over at man skriver i regeringsgrundlaget, at man er for en global transaktionsskat, er regeringen så for, at der i en eller anden form kan laves en transaktionsskat i Europa?

Jeg synes, det ville være nyttigt, hvis vi her mod slutningen af debatten kunne få økonomiministerens klare vurdering af, om regeringen i virkeligheden er imod – vi har den der med, at man ikke er ideologisk imod et eller andet – at der laves en transaktionsskat, hvis den kun gælder i Europa? Er det det, man kan udlede af et regeringsgrundlag, der understreger, at man kun er for det, hvis det bliver globalt? Altså, så er man imod det, hvis det bliver europæisk og ikke globalt?

Kl. 14:54

Formanden:
Ministeren.

Kl. 14:54

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):
Jeg tror, at det er polemisk ment, for jeg ved med sikkerhed, at det ikke er hr. Kristian Thulesen Dahls evne til at følge debatten, det handler om. Jeg er hundrede procent sikker. Derfor skal jeg for andre gentage, at det, regeringen går ind for, er en global skat på finansielle transaktioner, fordi det forhindrer kapitalflugt. Et af de væsentligste problemer, der er forbundet med transaktionsskat, er, at det, man beskatter, flytter sig et sted hen, hvor det ikke bliver beskattet.

Det andet, regeringen går ind for, endda i en sådan grad, at vi har sat det meget højt på vores prioriteringsliste under det danske formandskab, er at regulere den finansielle sektor, så man forhindrer gentagelser af den krise, vi havde i 2008.

Kl. 14:55

Formanden:
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 14:55

Kristian Thulesen Dahl (DF):
Altså, jeg vil gerne give præmien for det bedst stillede spørgsmål under debatten i dag til hr. Frank Aaen, for hr. Frank Aaen spurgte en af regeringspartiernes ordførere tidligere i debatten om det, der står i regeringsgrundlaget om, at man vil gå forrest i EU i kampen for indførelsen af en global skat på finansielle transaktioner, betyder, at man starter med at indføre en transaktionsskat i Europa eller EU eller blandt EU-lande i en eller anden form.

Jeg er med på, at det konkrete forslag, som Kommissionen har fremsat, er vi alle sammen modstandere af af forskellige årsager, det har jeg forstået. Stadig væk åbner man jo hele tiden døren på klem for, at man godt vil være med til et eller andet på europæisk plan, hvis det ser rigtigt ud. Derfor er det jo i virkeligheden det bedst stillede spørgsmål under debatten, nemlig spørgsmålet, om regeringsgrundlaget rummer den mulighed, at det at ville arbejde i EU for, at der kommer en sådan global transaktionsskat, bl.a. kan betyde, at man i EU indfører en sådan skat for at vise, at man går forrest for at få den indført på globalt plan.

Jeg fik ros før, og tak for det. Jeg ved, at ministeren også fanger alle nuancer i debatten, så defor er jeg ikke i tvivl om, at spørgsmålet kommer helt frem til ministeren.

Kl. 14:56

Formanden:
Ministeren.

Kl. 14:56

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):
Det er sådan lidt den franske strategi, der bliver spurgt til. Frankrig har besluttet, at man vil gøre det selv. Man kan så diskutere, om det

er en transaktionsskat eller mere er en stempelafgift, som man kender det i England. Det siger også noget om, at vi diskuterer mange forskellige ting på samme tid, for vi diskuterer også forskellige typer af omsætningsafgift.

Grunden til, at vi har det globale mål, er et argument om, at vi ikke vil have, at det, man beskatter, flytter sig et andet sted hen. Da jeg ikke på nogen måde eller i nogen form kan gøre mig fortjent til betegnelsen alvidende, kan jeg ikke udelukke, at der på et tidspunkt måtte komme et forslag, der koster vækst og beskæftigelse og flytter transaktioner ud af EU. Jeg er ikke indrettet sådan, at jeg vil kunne udelukke det til enhver tid og for altid.

Der er så bare det ved det, at grunden til, at vi har skrevet det sådan, er, at ingen af de forslag, der har været fremme, opfylder de kriterier, og derfor ser vi ikke for os, at Danmark skal gå foran, hverken med sin egen transaktionsskat eller i en gruppe lande, for der er ikke noget, der tyder på, at de problemer, der er forbundet med en transaktionsskat, kan løses i den sammenhæng.

Kl. 14:58

Formanden:

Tak til ministeren. Ønsker hr. Frank Aaen ordet som ordfører for forespørgerne for en afsluttende bemærkning? Det bliver det nemlig.

Kl. 14:58

(Ordfører for forespørgerne)

Frank Aaen (EL):

Jeg kan tage afsæt i det sidste, ministeren sagde, nemlig at Enhedslisten nok skal være meget konstruktive i retning af at hjælpe regeringen til den overbevisning, at der eksisterer veje til at indføre en finansiel skat, som omfatter Europa, europæiske lande, og som går foran som vej til at lave en global skat på finansielle transaktioner. Så det har vi i hvert fald fået ud af diskussionen, og det er vi så tilfredse med, selv om vi ellers ikke har meget at være tilfredse med med hensyn til det, der er sagt.

Der er sagt, at det her vil ramme beskæftigelsen. Jeg har ikke fatet en brik af, hvad det skulle betyde, at man lægger en skat på 1.000 kr. på en investering på 1 mio. kr. Det berører selvfølgelig ikke beskæftigelsen under nogen omstændigheder. Til gengæld rammer det dem, der 100 gange på en dag vil spekulere for 1 mio. kr. Så skal de af med 100.000 kr., så det holder de op med. Så det rammer meget præcist der, hvor det skal ramme, men det rammer ikke fornuftige investeringer, og det gør det slet ikke, fordi vi har sagt, at nyudstedelse af obligationer og nyudstedelse af aktier, som skal bruges til at udbygge beskæftigelsen med, er fritaget for skatten.

Vi har fået en diskussion om, at vi ikke bare kan gøre det som det eneste land. Næh, men det gør Singapore, Hongkong, England, Schweiz, Taiwan og Sydkorea. Altså, der er jo masser af lande, der har indført en skat på finansielle transaktioner. Selvfølgelig kan vi også gøre det her i Europa, og selvfølgelig bør vi gøre det her. Men jeg kan altså bare sige, at vi vil fortsætte med vores arbejde for at få regeringen overbevist om, at vi nu skal have lavet den skat på finansielle transaktioner så hurtigt som muligt.

Kl. 15:00

Formanden:

Tak til ordføreren for forespørgerne. Der bliver ikke mulighed for flere bemærkninger i denne debat.

Forhandlingen er sluttet, og afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt først finde sted i morgen, torsdag.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

Kl. 15:00

Formanden:

Det første spørgsmål er til statsministeren fra hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:00

Spm. nr. S 2061

1) Til statsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Hvorfor vil statsministeren ikke love en folkeafstemning om en dansk tilslutning til europagten, som kan få stor betydning for den fremtidige økonomiske politik i Europa, herunder Danmark?

Formanden:

Værsgo til hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:00

Peter Skaarup (DF):

Tak. Spørgsmålet lyder sådan her:

Hvorfor vil statsministeren ikke love en folkeafstemning om en dansk tilslutning til europagten, som kan få stor betydning for den fremtidige økonomiske politik i Europa, herunder Danmark?

Kl. 15:01

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 15:01

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg vil godt starte med at sige, at som jeg ser det, er det sådan, at finanspagten, hvad enten Danmark er med eller ej, sætter en ny standard for den økonomiske politik og den økonomiske disciplin i Europa. Derfor ønsker regeringen også, støttet af et bredt flertal i Folketinget, at Danmark bliver en del af finanspagten – naturligvis med respekt for vores euroforbehold. Det vil sige, at vi gerne vil være en del af den del af finanspagten, som er åben for ikkeeurolande. Jeg er helt overbevist om, at det er den bedste måde at skabe tryghed for dansk økonomi på.

I forhold til spørgsmålet, der handler om, hvorvidt vi skal have en folkeafstemning eller ej, har vi jo en klar procedure for den slags i Danmark. Vi har den procedure, at når der er en endelig aftale på plads, hvad der er nu – den er ved at blive oversat til dansk – går Justitsministeriet i gang med at vurdere, hvorvidt der er behov for en folkeafstemning, og det vil sige, at man vurderer forholdet mellem finanspagten og grundloven. Det har vi en fast procedure for i Danmark, og jeg ser egentlig ikke nogen grund til at bryde den tradition.

Jeg er en stor tilhænger af det repræsentative demokrati, og jeg er også stor tilhænger – det siger sig selv, det er vi alle sammen – af grundloven. Grundloven bygger jo netop på det repræsentative demokrati der, hvor vi, der er valgt her, påtager os et ansvar for at tage beslutninger på danskernes vegne. Og det er jo netop det, vi gør i den her sag.

Kl. 15:02

Formanden:

Hr. Skaarup.

Kl. 15:02

Peter Skaarup (DF):

Vi kender jo godt de forskellige holdninger, der er til europagten, og statsministeren har så sin holdning. Jeg synes egentlig ikke, det er så interessant, hvad for nogle argumenter der er for, og hvad for nogle argumenter der er imod europagten lige i forbindelse med det her spørgsmål. For det her spørgsmål handler egentlig ikke om europa-

gts indhold og argumenterne, det handler udelukkende om vores folkestyre, om den tradition, vi har opbygget i Danmark, for, at spørgsmål, der angår EU, og ikke mindst meget vigtige spørgsmål i den forbindelse, er noget, som vi beder den danske befolkning om at være med til at vurdere frem og tilbage – og selvfølgelig også vurdere fordele og ulemper.

Derfor synes jeg, og det gør Dansk Folkeparti, at vi skal arbejde på, at vi siger til befolkningen, at man kan have nok så mange holdninger til det her frem og tilbage, men vi får lejlighed til i god ro og magt at debattere alle de holdninger i forbindelse med en god lang debat, hvor borgere, medier og alle kan deltage på lige fod. Og det kan man jo gøre i forbindelse med en folkeafstemning.

Derfor forstår jeg egentlig ikke, når nu statsministeren i sin åbningstale her efter folketingsvalget sagde, at statsministeren ville være statsminister for alle danskere, for hele Folketinget, hvorfor man så ikke bare som statsminister lover – uanset spekulationer i Justitsministeriet og andre steder – at danskerne vil blive spurgt om europagten. Hvorfor kan man ikke love det på forhånd, i og med at det jo er en god demokratisk tradition, at vi har folkeafstemninger om vigtige EU-spørgsmål?

Kl. 15:04

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 15:04

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg kan ikke rigtig genkende det der med, at det er en god demokratisk tradition, at vi har folkeafstemninger. Vi har haft folkeafstemninger, når det har været nødvendigt efter grundloven, og så har der været en enkelt gang, hvor vi havde en vejledende folkeafstemning for mere end 25 år siden. Så jeg kan ikke rigtig genkende billedet af den her tradition.

Jeg synes jo, at vi har vores grundlov. Det er en rigtig god grundlov, som netop lægger op til, at vi har faste bestemmelser om, hvornår vi skal have folkeafstemninger, og jeg ser egentlig ikke nogen grund til, at man på det her punkt afviger fra det, der er lagt til grund i vores grundlov.

Vi har en helt almindelig fast procedure, som vedrører, at når vi har en traktat eller en bestemmelse af den her karakter, vurderer juristerne, om der afgives suverænitet efter grundlovens, og så har vi en folkeafstemning, eller om der ikke gør, og så er det noget, vi folkevalgte må påtage os ansvaret for. Så jeg kan ikke helt genkende det der billede af, at der skulle være en særlig tradition.

Kl. 15:05

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:05

Peter Skaarup (DF):

Jamen det kan godt være, at statsministeren ikke kan genkende, at vi har haft en tradition for at holde folkeafstemninger i Danmark om vigtige EU-spørgsmål. Det kan godt være, men jeg må så sige, at den tilgang, jeg har til det, og Dansk Folkeparti har til det, er, at vi faktisk har haft en tradition for at have folkeafstemninger, langt flere folkeafstemninger end andre lande. Derfor har vores borgere i Danmark også været karakteriseret ved, når man har undersøgt, hvor stor viden der er i forhold til EU-spørgsmål, at vi i Danmark ved forholdsvis meget om EU og tidligere EF, og vi er engageret, vi er meget mere engageret, end man er mange andre steder i Europa. Dermed har vi ikke på samme måde trods alt, som man har haft andre steder, haft det her demokratiske underskud, vi også taler om i forhold til EU, hvor der er meget langt fra, hvad der foregår i Bruxelles, og hen til den enkelte dansker. Så kan statsministeren sige, at sådan

er det ikke. Jeg mener faktisk, at det er sådan, og jeg mener, at der er tradition for også uden suverænitetsafgivelse ifølge grundloven, at man godt kan holde folkeafstemning i Danmark om EU-spørgsmål.

Kl. 15:07

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 15:07

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det er rigtigt. Det gjorde man for 25 år siden i 1986 i forbindelse med Fællesakten. Der holdt man en vejledende folkeafstemning. Men de andre afstemninger har jo sådan set været afstemninger, som man skulle holde efter grundloven, og dermed også gode afstemninger, fordi det netop gøres ud fra vores grundlov, som vi alle sammen er meget optaget af at følge. Jeg synes jo netop, at det er at følge grundlovens bestemmelser, at vi har juristerne, der vurderer, om der afgives suverænitet. Hvis det vurderes, at det forholder sig sådan, skal man have en folkeafstemning. Hvis det ikke vurderes, at det forholder sig sådan, skal man ikke have en folkeafstemning. Det er både i forhold til ånden og bogstavet i vores grundlov fuldstændig korrekt.

Kl. 15:07

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:07

Peter Skaarup (DF):

Det er ikke korrekt, som statsministeren siger det her, synes jeg. Der er en følelse og et engagement hos den danske befolkning, der går i retning af, at hvis der er nogle meget vigtige EU-spørgsmål – det kan være om en traktat, det kan være om et forhold, det kan være om EF-pakken i sin tid – så kommer der en folkeafstemning, så bliver borgerne spurgt. Det handler om noget så afgørende, som statsministeren selv været med til at forhandle sammen med en række andre lande, som er blevet forberedt i månedsvis, hvor man har haft lange og trange diskussioner om, om man inden for EU nu kunne tage det her ekstra skridt, og om man kunne lave en europagt, hvor man uddeler bøder for at opretholde en vis respekt omkring euroen.

Altså, det har virkelig været forhandlinger, der har balanceret på en knivsæg, og der er lande, f.eks. England, som vi jo fulgte ind i EF i sin tid, der siger nej. Tjekket siger også nej. Så er det vel ikke for meget forlangt, at vi spørger danskerne.

Jeg skal minde statsministeren om, at både Enhedslisten, Liberal Alliance og Dansk Folkeparti i Folketinget mener, at der skal en folkeafstemning til. Var det ikke rimeligt, at man byggede bro og sagde: O.k., så lad os høre befolkningen?

Kl. 15:09

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 15:09

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Vi har i Danmark en tradition for, at når der kommer en ny traktat, får vi juristerne til at vurdere, om der afgives suverænitet, og det er det, der afgør, om vi skal have en folkeafstemning. Det er en god tradition af mange forskellige årsager, men den vigtigste årsag er, at det også er sådan, som grundloven foreskriver det skal være. Det er den måde, vi har gjort det på.

Så jeg er faktisk uenig med spørgeren, der henviser til en tradition, som ikke eksisterer. Traditionen er, at vi følger den her procedure, hvor det vurderes, om der afgives suverænitet, og derefter be-

sluttes det så, om vi skal have en folkeafstemning eller ej – ikke af politikerne, men ud fra den juridiske vurdering. Det er traditionen.

Kl. 15:09

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til statsministeren af hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:09

Spm. nr. S 2062

2) Til statsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Er statsministeren enig i, at man godt kan afholde en vejledende folkeafstemning om en dansk tilslutning til europagten, selv om der eventuelt ikke er tale om suverænitsafgivelse i juridisk forstand, i lighed med den vejledende folkeafstemning, som daværende statsminister Poul Schlüter lod afholde i 1986 om EF-pakken?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:09

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Det lyder sådan her: Er statsministeren enig i, at man godt kan afholde en vejledende folkeafstemning om en dansk tilslutning til europagten, selv om der eventuelt ikke er tale om suverænitsafgivelse i juridisk forstand, i lighed med den vejledende folkeafstemning, som daværende statsminister Poul Schlüter lod afholde i 1986 om EF-pakken?

Kl. 15:10

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Statsministeren.

Kl. 15:10

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Grundloven giver mulighed for vejledende folkeafstemning, så det kan man godt gøre. Det er sådan set rigtigt. Men jeg er tilhænger af det repræsentative demokrati, og det er også det, som vores grundlov ligesom lægger op til.

Det repræsentative demokrati betyder, at vi, dvs. ordføreren, jeg selv og alle de andre af vores kolleger, må påtage os ansvaret. Vi må læse tingene, vi må diskutere, vi må påtage os ansvaret for at tage den her slags beslutninger. Det er det, det repræsentative demokrati betyder. Og jeg er parat til at påtage mig det ansvar og vil egentlig gerne stå på mål for, at det er det, der er vores opgave og ansvar her i Folketinget.

Kl. 15:11

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:11

Peter Skaarup (DF):

Jamen statsministeren taler fint om det repræsentative demokrati, og jeg går da ud fra, at alle folketingsmedlemmer vil synes det er rigtigt, at vi har et repræsentativt demokrati i Danmark, hvor vi træffer afgørelser om mange, mange små og store ting i det daglige. Det gør Folketinget sådan set hele tiden, så det er der ikke noget nyt i.

Men det, der er det afgørende her, er jo, at landene har samledes og diskuteret frem og tilbage i timevis, i dagevis, i månedsvi, hvordan man kunne få strikket den rigtige europagt sammen med henblik på at prøve at holde euroen sådan nogenlunde oven vande, hvad der er svært nok endda af forskellige grunde, som vi ikke behøver at diskutere her. Det er jo det, der gør den her diskussion anderledes end

de mange små og store spørgsmål, vi tager stilling til i Folketingssalen i det daglige. Så vi har selvfølgelig et repræsentativt demokrati; det har statsministeren fuldstændig ret i. Men det gør jo ikke, at vi ikke – som f.eks. daværende statsminister Poul Schlüter kunne gøre det – kan lade afholde en folkeafstemning, uanset om der er tale om suverænitsafgivelse i juridisk forstand eller ej.

Så er det bare, jeg minder statsministeren om, at statsministeren holdt en meget flot tale, da den regering, der sidder nu, trådte til her sidste år – den har siddet relativt kort tid, så det er ikke så lang tid siden – og statsministeren sagde dengang: Statsministeren er statsminister for hele befolkningen. Altså for hele befolkningen. I det lå måske, at der havde været en anden statsminister, der ikke var det. Det ved jeg ikke. Men statsministeren sagde det i hvert fald sådan. Og så er det bare, jeg siger: Jamen hvis man er statsminister for hele befolkningen, er der vel heller ikke noget forkert i, at man gør det samme, som daværende statsminister Poul Schlüter gjorde, nemlig at lave en folkeafstemning om det her. Når nu meningerne brydes og mange er meget usikre på, hvad der foregår, og når mange har taget stilling til det og er interesseret i spørgsmålet, hvorfor kan man så ikke gøre, som Schlüter gjorde det i sin tid?

Kl. 15:13

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Statsministeren.

Kl. 15:13

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg tror, man skal huske på, at der lå nogle helt særlige omstændigheder bag den vejledende folkeafstemning, vi havde for 25 år siden. Men én afstemning udgør jo ikke en tradition. Det, der er traditionen i Danmark, er, at vi, der er folkevalgte, påtager os et ansvar, medmindre der afgives suverænitet efter grundloven. Det er det, der er traditionen i Danmark, og vi agter at videreføre den tradition.

Så er vi i øvrigt meget glade for, at det ser ud til, at der kan samle sig et stort flertal vedrørende det her spørgsmål, og vi er også meget glade for, at vi har en situation nu, hvor vi kan diskutere de her ting. Vi vil jo gerne diskutere de her ting i Folketinget, og jeg vil egentlig opfordre Dansk Folkeparti til at tage diskussionen om, hvorvidt vi skal være med i finanspagten eller ej. Lad os tage en stor diskussion om det frem for hele tiden at diskutere folkeafstemning. Jeg oplever, at Dansk Folkeparti er mere optaget af at diskutere folkeafstemning end at komme ind i substansen og diskutere, om det er godt for Danmark at være med i finanspagten eller ej.

Kl. 15:14

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:14

Peter Skaarup (DF):

Så tror jeg altså ikke, at statsministeren har været med til så mange debatter i Folketingets Europaudvalg eller her i Folketinget, hvis statsministeren vurderer, at Dansk Folkeparti ikke er interesseret i sagen og emnet, for det er vi. Vi stiller op, hver eneste gang vi har mulighed for det, til debatter om det her emne. Vi borer i, hvad betydning det får. Det får en indgribende betydning – for det kommer vi jo ikke uden om, for ellers havde man ikke brugt så meget tid på det – for, hvordan Danmark kommer til at være stillet fremover.

Men når det så er sagt, ændrer det jo bare ikke ved, som jeg også sagde tidligere, at man kan diskutere fordele og ulemper frem og tilbage. Det har vi jo gjort meget, og det kommer vi til at gøre endnu mere i den kommende tid. Lad os nu lige sige, at det så er det. Og så kan vi tænke på, at hvis man er statsminister for hele den danske befolkning, skulle man så ikke gøre det, som skiftende statsministre har sagt, hver gang man har tabt folkeafstemninger, f.eks. efter euro-

afstemningen i sin tid, hvor danskerne valgte kronen, nemlig prøve at bygge bro mellem de holdninger, der er i den danske befolkning? Der er dem, der er meget skeptiske over for mere EU, og der er dem, der er tilhængere af mere EU. Og gør man det ikke allerbedst ved at få en god demokratisk debat ude i befolkningen ved hjælp af en folkeafstemning?

Kl. 15:15

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 15:15

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg må sige, at jeg ikke helt forstår præmissen om, at det mest demokratiske, man kan gøre i et repræsentativt demokrati, er at sende ting til folkeafstemning. Jeg forstår det simpelt hen ikke, for jeg synes jo, at vi må påtage os det ansvar, vi nu engang er valgt til, og det er at tage både store og små beslutninger på vegne af danskerne. Det er det, ordføreren er valgt til, og det er det, jeg selv er valgt til. Det er det, vi skal gøre hver eneste dag. Og når man står på mål for det repræsentative demokrati, står man også på mål for det, når det er svære beslutninger.

Dansk Folkeparti siger, at de meget gerne vil diskutere substansen. Jeg har ikke hørt det særlig meget. Det eneste, jeg hører i øjeblikket, er diskussionen om folkeafstemning. Det kan man sagtens tale om. Jeg skal gerne svare på alle spørgsmål omkring det. Men jeg synes også, det ville være vigtigt at komme ind i en diskussion om de fordele, der for danskerne er forbundet med at være med i den her nye disciplin, der lægges omkring den økonomiske politik i Europa. Der er kæmpe fordele for danskerne. Lad os da diskutere det.

Kl. 15:16

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:16

Peter Skaarup (DF):

Det har vi gjort masser af gange, og det vil vi komme til at gøre masser af gange igen. Der har været forskellige debatter i Folketinget. Der er samtaler i Europaudvalget, hvor ministre refererer fra, hvad der er foregået. Vi har haft møder i Det Udenrigspolitiske Nævn, hvor sådan nogle ting bliver diskuteret. Det gør vi meget gerne, det stiller vi meget gerne op til, og det gør statsministeren jo også – og er også tvunget til det i henhold til de aftaler, der er med Folketinget. Men det ændrer bare ikke ved, at vi har haft en tradition omkring folkeafstemninger, når det handler om EU. Hvis jeg tager listen over folkeafstemninger, der er blevet afholdt i Danmark siden 1953, så handler det jo i overvejende grad om EU. Det handler næsten kun om EU. Det er jo, fordi vi har fået opbygget en tradition i Danmark, uanset om der var suverænitetsafgivelse i grundlovens forstand, eller der ikke var, for at holde folkeafstemning. Og så er det, at vi i Dansk Folkeparti siger, at når vi har noget, der er så omdiskuteret, og hvor borgerne er så engagerede i debatten, skulle vi så ikke spørge den danske befolkning om, hvad de synes? Det er dog det rigtige og direkte demokrati og ikke kun et repræsentativt demokrati, som er godt nok, men det direkte er dog bedre, altså at vi hører befolkningen direkte.

Kl. 15:18

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:18

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det er simpelt hen ikke rigtigt, at der er en helt særlig tradition for det her. Vi havde en vejledende folkeafstemning i 1986. Der var nogle helt særlige omstændigheder, der lå bag det. Men det er jo ikke rigtigt at sige, at der har været en tradition for vejledende folkeafstemninger. Det har der ikke. Der har været en tradition for, at vi havde folkeafstemninger, som vi skulle have ifølge grundloven. Det skal vi selvfølgelig have, det siger sig selv, men det er det, der er traditionen, altså at vi strengt følger grundloven i de her sager. Der er det, jeg siger, at jeg synes, det er rigtigt, at vi følger grundloven, når man når frem til, at man skal have folkeafstemning, men selvfølgelig også, når man når frem til, at vi, der er valgt til det, påtager os et ansvar for de her beslutninger. Det er jo både grundlovens ånd og bogstav, vi derved følger, og det troede jeg egentlig at ordføreren syntes var en rigtig god idé.

Kl. 15:18

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til statsministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til økonomi- og indenrigsministeren af hr. Per Clausen.

Kl. 15:19

Spm. nr. S 2048

3) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Per Clausen (EL):

Mener ministeren, at finanspagten ville have forhindret den finansielle krise i at slå igennem i EU?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Per Clausen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:19

Per Clausen (EL):

Mener ministeren, at finanspagten ville have forhindret den finansielle krise i at slå igennem i EU?

Kl. 15:19

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:19

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Mange tak for spørgsmålet. Som det også lige er fremgået af den udveksling, der har været, så er det helt afgørende at få diskuteret, hvad der egentlig er substansen i finanspagten. En af de ting, som jeg tror er vigtig, er selvfølgelig at skelne, for finanskrisen, som den brød ud der omkring 2008, skyldtes svagheder i det finansielle system, og der er et betydeligt arbejde – faktisk har en stor del af den debat, vi lige har haft, handlet om det – i gang med at regulere den finansielle sektor som sådan. Og der kan man sige, at i den forstand spiller finanspagten ikke hovedrollen. Finanspagten fokuserer på den udfordring, det er at få balance i de nationale økonomier, fordi de under-skud, der har været, og den gæld, der har været bygget op, har ført til det, vi så har nu, nemlig gældskrisen.

Det tror jeg er vigtigt også i diskussionen at sige, altså at det ikke er to sider af samme sag, for finanspagten handler sådan set om, at det, vi har lovet – ikke kun sidste år eller forrige år eller året før igen i europæisk sammenhæng – tager vi nu med hjem og gør også til national virkelighed, nemlig at vi faktisk har tænkt os at overholde vores budgetter.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Per Clausen.

Kl. 15:20

Men lad os bare tage Irland som et eksempel, for det var et land, som blev rost på grund af sin gode måde at udvikle sig på. Andre, også sydeuropæiske lande, blev frem til finanskrisen faktisk rost, fordi de førte en rigtig, rigtig god økonomisk politik og det gik rigtig fremad med det hele. Det var lidt i modsætning til Tyskland og Frankrig, vil jeg sige, som jo havde haft en gældsfræmmende politik tidligere.

Kl. 15:20

Per Clausen (EL):

Jeg synes jo i modsætning til ministeren, at det er to sider af den samme sag, for hvis man kigger ud over Europa og ser på de lande, som har store gældsproblemer lige nu, så gælder det jo for rigtig mange af dem, at en ikke uvæsentlig forklaring på, at de befinder sig i en gældssituation, er den, at den finansielle krise førte til stor arbejdsløshed og til, at der blev brugt penge på redninger af banker. Så dermed er den finansielle krise jo en medvirkende årsag til, at vi i dag har gældsproblemer i rigtig mange europæiske lande, og derfor er det vel også interessant at spørge sig selv, om den her finanspagt kunne have spillet en positiv rolle i forhold til at forhindre den finansielle krise, hvad jeg er enig med ministeren i at den ikke kunne.

Men man kan jo også stille sig selv spørgsmålet: Hvis finanspagten havde været gældende tilbage i 2007, 2008 og 2009 og man havde fulgt den, hvad havde konsekvenserne så været for beskæftigelsen i Europa?

Kl. 15:21

Disse lande står nu i en meget, meget alvorlig situation, og det eneste, der i grunden er sket, og som kan forklare det, er jo den finansielle krise, som førte til to ting, som kostede staterne penge: massiv arbejdsløshed og redningspakker til bankerne.

Derfor er det vel en lille smule interessant, om finanspagten, hvis den havde eksisteret, ville have været med til at forhindre finanskrisen. Ville den, hvis man havde fulgt den, have ført til større eller mindre arbejdsløshed i Danmark? Altså, hvis man havde fulgt finanspagten tilbage i 2008 og 2009 og havde overholdt de bestemmelser, der er der, ville det så have ført til større eller mindre arbejdsløshed i Europa?

Kl. 15:24

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:21

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:24

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Bare en korrektion, for jeg tror spørgeren kom til at tage mig til indtægt for noget, som jeg ikke har sagt, nemlig at finanspagten ikke ville have spillet nogen rolle. Jeg sagde, at den ikke ville have spillet en hovedrolle.

Men jeg tror, at det ville have gjort, at landene ville have været i en langt bedre, hvad skal man sige, økonomisk kondition, fordi de så ikke allerede dengang havde haft ubalancer, altså underskud i egentligste forstand, underskud, som betyder, at man hver dag skal låne penge et andet sted. Og jo bedre form, man er i, også når krisen rammer, jo nemmere kommer man igennem den, og derfor tror jeg sådan set, at hvis vi havde været i den situation, at stabilitets- og vækstpagten, som jo har været kendt igennem mange, mange år, havde været fulgt til punkt og prikke, så havde den finansielle krise ikke haft det meget store gennemslag med de trøse konsekvenser, det jo har haft for mennesker, som har mistet deres formue og fået reduceret deres pensionsopsparing og mistet deres arbejde.

Derfor tror jeg, at samspillet er mere komplekst end her antydes, altså at det er bankernes skyld, både at systemet brød sammen, og at staterne fik underskud, og nu skal de betale. Jeg tror, tværtimod, at man må sige, at vi er en situation, hvor det finansielle system har en hovedrolle i den finansielle krise som sådan, men at rigtig mange politikere har spillet en kedelig rolle, fordi der ikke blev rettet op i tide.

Kl. 15:22

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jamen det behøver man jo ikke at diskutere i regi af finanspagten. Man kan jo bare spørge, om det ville have gjort en forskel, hvis landene havde overholdt stabilitets- og vækstpagten, for indholdsmæssigt er der jo ikke stor forskel på det, der er kernen i det. Og jeg synes til enhver tid, at det er en god idé at gøre det, man har sagt, man vil gøre, men for mig at se – og det er selvfølgelig et spørgsmål om ens politiske identitet, og jeg identificerer mig ikke med sådan en bakspejlspolitik, som bruger tid på at lave kontrafaktiske hypoteser om, hvad der ville være sket, hvis man havde gjort noget – har vi et ansvar for at håndtere den situation, vi er i nu, og sørge for, at Danmark der, hvor vi kan bidrage, også resten af Europa, kan forhindre fremtidige kriser.

Det arbejde, må jeg sige, hviler ikke på en analyse, som handler om, at det er bankernes skyld og bankernes skyld og bankernes skyld, for jeg tror det er meget få ting, der har så simpel en årsagsvirknings-sammenhæng. Jeg mener, at der er et meget, meget stort politisk ansvar for, hvad det er for nogle strukturer, man har i et land, hvordan arbejdsmarkedet fungerer, om skatteopkrævningen er effektiv, om man har matrikelsystemer og statistik, der giver de rigtige nøgletal, som man kan agere på. Det kan vi se forskelligt på, er jeg klar over, men det her er mit synspunkt.

Kl. 15:25

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Per Clausen.

Kl. 15:22

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Per Clausen.

Kl. 15:25

Per Clausen (EL):

Jeg synes jo, at det er en spændende diskussion, hvilken rolle finanspagten ville have spillet, hvis man havde indført den tidligere, for den må jo ligesom løse nogle af de udfordringer, vi står med nu – dem burde den jo have løst. Jeg har måske lidt svært ved at genkende den opfattelse, ministeren giver udtryk for, nemlig at de lande, der blev ramt særligt af den finansielle krise, var lande, som inden da havde etableret gæld.

Per Clausen (EL):

Nu er jeg jo ikke så meget optaget af skyld, altså, det ligger ligesom et andet sted end der, hvor jeg befinder mig. Jeg er interesseret i at finde forklaringer på, hvorfor ting sker, og måske også at lave fremtidig politik baseret på analyser af, hvorfor noget er gået galt. Derfor synes jeg sådan set, at ministeren ikke så meget mangler at svare på, om man ikke kunne have forhindret den finansielle krise ved at have finanspagten – det har jeg forstået, at man ikke kunne – men at svare på det ganske enkle spørgsmål: Hvis man havde haft finanspagten og man havde overholdt den i 2008, var arbejdsløsheden i Europa så blevet større eller mindre, end den er blevet?

Kl. 15:26

Kl. 15:28

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:26

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Per Clausen.

Kl. 15:28

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Altså, jeg ved ikke, om det er udtryk for en meget høj forventning til regeringens og egne evner til at vurdere ting bagudrettet – i hvert fald må jeg melde hus forbi, for det kan man gøre sig forskellige vurderinger om. Men jeg tror til enhver tid, at det er en stor fordel for et land at have et fleksibelt arbejdsmarked, som vi har i Danmark, og som jeg synes man skal blive ved med at sikre reformer, der sørger for, og at man har skattesystem, der virker, og som fremmer de ting, som giver vækst. Den politik, som vi fører, den linje, som vi lægger, er netop ikke rettet mod, at nogle gjorde noget forkert på et tidspunkt. Den er rettet fremad for at sige, at vi vil gerne have en sund finansiel sektor, og vi vil gerne have balance i vores budgetter, fordi vi synes det er en dårlig ting at blive ved med at låne ikke kun af fremtidens generationer, men sådan set også os af selv, for gæld skal også betales tilbage på relativt kort sigt.

Det er sådan set de balancer, som jeg synes vi har et politisk ansvar for at holde snarere end at tage en bagudrettet diskussion om, hvad situationen ville have været, hvis stabilitets- og vækstpagten havde været overholdt. Jeg går ind for stabilitets- og vækstpagten, og jeg tror den ville have haft positive konsekvenser, men det ser vi åbenlyst forskelligt på.

Kl. 15:27

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til økonomi- og indenrigsministeren af hr. Per Clausen.

Kl. 15:27

Spm. nr. S 2050

4) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Per Clausen (EL):

Mener ministeren, at finanspagten kan løse den økonomiske krise og skabe flere arbejdspladser i EU-landene?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Per Clausen.

Kl. 15:27

Per Clausen (EL):

Mener ministeren, at finanspagten kan løse den økonomiske krise og skabe flere arbejdspladser i EU-landene?

Kl. 15:27

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:27

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Den økonomiske krise, som vi har, statsgældskrisen, har mange forskellige dimensioner. Den er i særdeleshed dyb, og finanspagten løser ikke i sig selv den økonomiske krise, men den bidrager til det. For en del af den økonomiske krise er jo skabt af, at man har mistet tilliden til, at der føres en ansvarlig økonomisk politik, og i det omfang, at finanspagten ligesom kan gøre det sandsynligt, at der bliver taget et politisk ansvar, og at man sådan set kan regne med, at rammerne for at købe et hus, investere i sin virksomhed, ansætte nye medarbejdere er stabile og ordentlige, så kan finanspagten give sit bidrag til, at vi får mere vækst, mere beskæftigelse, end vi ellers ville haft.

Per Clausen (EL):

Jeg er glad for, at jeg har taget det andet spørgsmål med, for så kan det også blive fremadrettet, og der har ministeren ligesom sendt et signal om, at hun er mere villig til at gå ind i en diskussion om det, selv om jeg nok alligevel vil sige, at det nok ikke er nogen dårlig idé også at basere den fremadrettede politik på erfaringer.

Jeg kan så bare konstatere, at der tilbageskuende ikke er noget, der tyder på, at finanspagten havde løst nogen problemer. Men fremadrettet står vi ifølge IMF's seneste tal over for, at det forventes, at eurozonen har minusvækst i år og en meget lille vækst næste år.

Så vil jeg bare spørge ministeren om, hvordan en stram finanspolitik skulle kunne løse det problem, at økonomien er gået i stå. Altså, hvordan skulle det kunne skabe mere udvikling i Europa, flere arbejdspladser, at man strammer den økonomiske politik, for det er i hvert fald, vil jeg tillade mig at sige, en ny økonomisk teori, der ligger bag det synspunkt.

Kl. 15:29

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:29

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jamen først har jeg noteret mig, at vi ser forskelligt på muligheden for at tolke bagud. Noget af det, jeg har allermest respekt for, er evnen til at forudsige historiske konsekvenser. Jeg tror, at historie i virkeligheden er endnu mere debatteret end det, vi vil fremadrettet, men jeg kan forstå, at hr. Per Clausen er langt mere vidtseende, end jeg selv er. For de processer, der ligger bag os, kan vi drage nogle erfaringer af, men det er bestemt ikke erfaringer, der gør os i stand til med sikkerhed at sige, at fordi det skete sådan, skal vi gøre sådan.

Det andet er, at for mig er der ikke lighedstegn mellem at bruge penge og skabe vækst, i hvert fald ikke forstået på den måde, at hvis man bare går ud og låner nogle penge og bruger dem, skaber man vækst. Risikoen er jo, at folk ikke har tillid til den økonomiske politik, som bliver ført. Og hvis folk ikke har tillid til det, fordi man har lånt pengene, siger de: Hov, det er jo mig, der skal betale de penge tilbage, eller også skal min børn, så nu vil jeg i hvert fald konsolidere hos mig selv.

Hvis ikke der er tillid til den økonomiske politik, der bliver ført, er der ikke andre, der har lyst til at investere. Så har virksomhederne ikke lyst til at bruge deres opsparing til at sætte noget nyt i gang, så har forbrugerne ikke lyst til at bruge deres opsparing. Det er blot for at sige det enkle, at det at skabe vækst og beskæftigelse er langt, langt mere end at spendere offentligt for lånte penge.

Kl. 15:30

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Per Clausen.

Kl. 15:30

Per Clausen (EL):

Nu er vi i Danmark jo heldigvis i den situation, at vi ikke behøver at låne penge for at investere mere. De penge findes i Danmark. Men lad det ligge.

Det, jeg synes er lidt spændende ved ministeren, er, at når jeg snakker tilbage i tiden, vil ministeren helst snakke fremad, og når jeg snakker fremad, vil ministeren helst snakke tilbage i tiden. Det er en

avanceret form for udenomssnak, men udenomssnak er det nu ikke desto mindre.

Jeg vil bare gentage mit spørgsmål til ministeren: Hvordan skulle det kunne skabe yderligere beskæftigelse i EU-landene, at man i en situation, hvor der forudses minusvækst, yderligere strammer økonomien? Ministeren har jo ved tidligere lejligheder, f.eks. i Folketingets Europaudvalg, ikke været bleg for at sige, at det her handler om at stramme yderligere, og så er mit spørgsmål bare: Hvordan skulle det kunne skabe yderligere beskæftigelse i en situation, hvor økonomien i realiteten tværtimod er gået i stå? Det forstår jeg simpelt hen ikke.

Kl. 15:31

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:31

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg beklager, men jeg må have udtrykt mig klodset, hvis spørgeren finder, at jeg svarer udenom, så jeg skal gentage mit svar, nemlig at det er en forudsætning, for at man kan skabe vækst, at der er tillid til de offentlige finanser. Hvis der ikke er tillid til de offentlige finanser, er der ingen virksomheder, der tør at investere, så er der ingen forbrugere, der tør at bruge deres penge til at købe et nyt hus, investere i en varmepumpe, få sat nye vinduer i, eller hvad det nu kan være. Der er rigtig mange, der har mistet tilliden til europæiske politikere, fordi der er blevet brugt, brugt og brugt for lånte penge; der er blevet opbygget en gæld, og der er ikke nedenunder en konkurrenceevne og en produktivitet til at sørge for, at man kan betale den tilbage igen.

Derfor synes jeg, det er vigtigt og rigtigt at sørge for, at man har sunde offentlige finanser. Det skal bidrage til, at tilliden kommer tilbage til det politiske system, og til, at de andre ting, som vi sætter i værk, kan være med til at skabe den vækst og beskæftigelse, som jeg tror at alle er enige om at vi har brug for. Det kan være den næste generation af det indre marked, en øget liberalisering, så man kan få digitalisering på tværs af grænser, f.eks. roamingudgifter, som er en af de barrierer, der er. Det kan være at liberalisere service, så vi får et indre marked for service. Det kan være den forskning og den udvikling, som sættes i gang i forbindelse med omprioriteringen i det europæiske budget. Der er rigtig, rigtig mange ting at gøre, men for regeringen er vækst ikke et spørgsmål om at bruge lånte penge.

Kl. 15:32

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Per Clausen.

Kl. 15:32

Per Clausen (EL):

Det er rigtigt, men det, der er spændende her, er, at det jo meget mere var privat gældsstiftelse, som var medvirkende til at sætte gang i den finansielle krise og vores nuværende økonomiske vanskeligheder, end det var offentlig gældsstiftelse. Derfor kan man godt blive forundret over ministerens fokusering på den offentlige gældsstiftelse.

Men lad os bare tage det med tilliden. Jeg tror, at mange danskere, som arbejder i virksomheder, har den opfattelse, at forudsætningen for, at de har et arbejde, er, at deres produkter kan afsættes, hvis vi så fører en politik, der reducerer efterspørgslen, som skaber større arbejdsløshed i Europa, hvordan skulle det så give tillid til, at det er en god idé at investere i en varmepumpe, når man risikerer at blive arbejdsløs, fordi den økonomiske politik reducerer efterspørgslen og dermed fører til øget arbejdsløshed? Det, der ligesom er problemet, er, at vi ikke får tillid til, at staterne sætter noget i værk, sætter noget i gang, fordi de skal leve op til økonomisk stramme krav, som man

aldrig tidligere har villet udsætte sig selv for; at det skulle skabe tillid til, at der kommer nye arbejdspladser og mere efterspørgsel, forstår jeg simpelt hen ikke.

Kl. 15:34

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:34

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg tror ikke, at det er et spørgsmål om at forstå. Jeg tror, at vi ser forskelligt på, hvad det er for en økonomisk politik, der skal føres. Derfor synes jeg bare, at vi skal droppe det der med, at man ikke forstår det, for jeg tror udmærket, at spørgeren forstår, hvad jeg siger, men jeg tror, at spørgeren er grundlæggende uenig i den økonomiske politik, der bliver ført.

Hvis man ser på det, der foregår rundt omkring, må man jo bare sige, at det her med at sige, at den finansielle krise er det samme som det, vi har nu, er en manipulation, for det, vi har nu, er jo en statsgældskrise. Det er jo stater, der skal ud at refinansiere deres gæld. Det er jo det, der banker renterne op, og som vender rigtig dårlig tilbage til statsbudgetterne. Vi havde en finansiell krise, som jeg er helt enig i i vid udstrækning var skabt i et finansielt system med meget stor privat gældsstiftelse af nogle boliglån andre steder i verden, og at det var det, der udløste den. Det, vi har nu, er en statsgældskrise, og når staten stifter gæld i et sådant omfang, at borgerne miste tilliden til, at det kan håndteres, så tror jeg, at vi får et problem.

Nu kan jeg så forstå, at spørgeren har stor tillid til en stat, som hele tiden stifter gæld. Det har jeg ikke. Jeg synes, det er en rigtig god idé at holde sine budgetter. Jeg synes også, at det burde have været situationen bagudrettet, og jeg synes i den grad, at det bør være situationen fremover, for jeg kan ikke se, at det er et særligt politisk mål at fastholde retten til at banke bunden ud af statskassen, fordi man synes, at underskud er en god ting. Det, jeg synes er vigtigt, er at føre en aktiv vækstpolitik, herunder at skabe tillid til, at der bliver taget politisk ansvar for, at der er balance i budgettet.

Kl. 15:35

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til økonomi- og indenrigsministeren og er fra hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 15:35

Spm. nr. S 2051

5) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Nikolaj Villumsen (EL):

Mener ministeren, at det er fair over for den danske befolkning at tilslutte Danmark til finanstraktaten uden en folkeafstemning, selv om EU-Domstolen med traktaten vil kunne idømme Danmark en straf, hvis der i EU ikke er tilfredshed med den budgetlov, som vi forpligter os til at vedtage?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Nikolaj Villumsen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:35

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det. Spørgsmålet lyder således:

Mener ministeren, at det er fair over for den danske befolkning at tilslutte Danmark til finanstraktaten uden en folkeafstemning, selv om EU-Domstolen med traktaten vil kunne idømme Danmark en straf, hvis EU ikke er tilfreds med den budgetlov, som vi forpligter os til at vedtage?

- Kl. 15:36 **Fjerde næstformand** (Holger K. Nielsen):
Ministeren.
- Kl. 15:36 **Økonomi- og indenrigsministeren** (Margrethe Vestager):
Jeg ved ikke, om der konkret sidder en fuldmægtig eller en kontor-
chef og arbejder på det i dette sekund, men jeg kan sige, at i de her
dage er Justitsministeriet i gang med en vurdering af, om Danmark
kan tilslutte sig finanspagten, uden at der er tale om suverænitetsaf-
givelse. Og det er jo klart, at det er helt afgørende for spørgsmålet
om, om der skal være en folkeafstemning, eller om der ikke skal være
en folkeafstemning. Det giver forhåbentlig helt sig selv.
- Hvis en tilslutning til finanspagten kan ske uden suverænitetsaf-
givelse, ja, så ser jeg heller ikke nogen grund til, at vi har en folkeaf-
stemning. Så må det være op til os – spørgeren, jeg selv og vores
kolleger – at tage det ansvar og træffe beslutningen. Det giver sig
selv, at en dansk tilslutning til finanspagten vil ske med en hundrede
procents anerkendelse af euroforbeholdet. Derfor må jeg sige, at den
problemstilling i hvert fald ikke er relevant i spørgsmålet om, om der
skal være en folkeafstemning, eller om der ikke skal være en folke-
afstemning.
- Kl. 15:37 **Fjerde næstformand** (Holger K. Nielsen):
Hr. Nikolaj Villumsen.
- Kl. 15:37 **Nikolaj Villumsen** (EL):
Altså, jeg synes jo, at det er lidt mere kompliceret end som så. Det er
klart, at vi skal kigge på, hvad Justitsministeriet vurderer, men vi tal-
er jo om en traktat, hvor EU-Domstolen vil kunne give Danmark en
bøde på 1,7 mia. kr. – det er det, jeg har forstået det er blevet udreg-
net til – hvis man ikke er tilfreds med den budgetlov, vi forpligter os
til at vedtage.
- Det er jo altså nyt, at folkestyret kan idømmes en bøde, hvis der
er nogen, der ikke er tilfreds med de beslutninger, der bliver truffet i
den her sal. Og lige meget hvad Justitsministeriet mener, tror jeg, at
der er rigtig mange danskere, der mener, at det er en ny situation, og
at den vil de da egentlig gerne høres om. Så hvorfor er det, vi ikke
kan have den debat? Det ville sikre, at vi kunne have en god, folke-
lig debat, så folk måske også ligefrem forstod, hvad det er, vi er ved
at tilslutte os. Det er ikke sådan, at der har været lang tid til at disku-
tere det her i, modsat situationen i forbindelse med mange af de andre
traktater, som Danmark har tilsluttet sig, når det gjaldt EU-politi-
kken.
- Kl. 15:38 **Fjerde næstformand** (Holger K. Nielsen):
Ministeren.
- Kl. 15:38 **Økonomi- og indenrigsministeren** (Margrethe Vestager):
Jamen nu synes jeg jo, at det her ligner en debat, og i morgen er der
en høring om finanspagten. Og jeg håber også, at vi får en forespørg-
selsdebat her i Folketingssalen, for jeg synes, at det er meget vigtigt,
at folk kan følge med i, hvad deres politikere siger, hvad det er for
nogle argumenter, som bliver bragt ind i debatten, og hvordan man
håndterer det her.
- Lige præcis spørgsmålet om bøder forstår jeg faktisk ikke helt
hvorfor er så centralt, for sådan som jeg er oplyst om sædvane eller
EU-Domstolens gøren og laden, er det allerede i dag sådan, at hvis et
land ikke efterlever EU-Domstolens afgørelser, hvad angår at over-
holde traktaten som sådan, kan man blive idømt en bøde, dermed og
- Kl. 15:36 så være sagt, at det sådan set ikke rigtig har noget med finanspagten
at gøre.
- Det, der til gengæld er fuldstændig åbenlyst, er, at de sanktioner,
som hører til eurogruppens måde at fungere på, er Danmark helt
undtaget fra. De kommer sådan set ikke os ved, for vi er ikke noget
euroland, vi har et forbehold. Det andet er, som jeg har forstået det,
en måde, som traktaten fungerer på allerede i dag, nemlig at Dom-
stolen kan idømme bøder, hvis man ikke efterlever dens afgørelser.
- Kl. 15:39 **Fjerde næstformand** (Holger K. Nielsen):
Hr. Nikolaj Villumsen.
- Kl. 15:39 **Nikolaj Villumsen** (EL):
Det er jo rigtigt, at der er flere elementer i denne finanstraktat end
bare bøderne, og det, der vel er helt grundlæggende i den traktat, er,
at vi binder os til at føre en særlig økonomisk politik. Det er jo sådan
i Danmark, at vi har stemt nej til at være en del af euroen, sådan at vi
selv kan bestemme vores økonomiske politik, og med hensyn til lige
pludselig at afskrive sig muligheden for f.eks. at vælge en investe-
ringsvej ud af krisen og i stedet binde sig til at vælge en sparevej, så
har vi jo haft et folketingsvalg, der lige præcis handlede om det, og
hvor man valgte en regering, der ville investere sig ud af krisen. Der-
for synes jeg da, at det er relevant, at befolkningen bliver hørt om, at
vi afskriver den mulighed for fremover at kunne føre en politik, hvor
vi investerer og skaber arbejdspladser.
- Kl. 15:40 **Fjerde næstformand** (Holger K. Nielsen):
Ministeren.
- Kl. 15:40 **Økonomi- og indenrigsministeren** (Margrethe Vestager):
Jamen spørgsmålet er jo så også, om spørgeren har ret i, at det er det,
der er sat til debat. Det kan godt være, at jeg ser alt for banalt på det,
men for mig at se er finanspagten egentlig en ret enkel ting. Vi har
sådan set igennem de sidste mange år i forbindelse med stabilitets-
og vækstpagten lovet, at vi ville holde vores budgetter; vi ville i
hvert fald ikke have et strukturelt underskud på under ½ pct., og vi
vil ikke have et faktisk underskud på under 3 pct. Det har vi lovet og
lovet, og gang på gang har vi skuffet. Danmark har jo sådan set sam-
men med 21 andre lande også en henstilling i dag.
- Det, finanspagten gør, er, at den forpligter os, der gerne vil skrive
under, til at sige: Alt det, vi har lovet, går vi nu hjem og vedtager i
vores eget Folketing. For over døren ind til Folketingssalen står der,
at med lov skal land bygges, og skulle respekten for EU være en lille
smule flosset i kanten en enkelt tirsdag, har man til gengæld kunnet
være sikker på, at et parlament, et Folketing, alle årets dage har hun-
drede procent respekt for den lovgivning, vi selv har vedtaget.
- Derfor er det måske knap så vidtgående, ud over at det måske for
nogle er vidtgående – her tænker jeg ikke på spørgerne – at vi nu be-
slutter os for faktisk at gøre alt det, vi har lovet, til virkelighed.
- Kl. 15:41 **Fjerde næstformand** (Holger K. Nielsen):
Hr. Nikolaj Villumsen.
- Kl. 15:41 **Nikolaj Villumsen** (EL):
Tak for det. Jeg synes jo, det er fint, hvis man vil vedtage en budget-
lov, og i Enhedslisten går vi heller ikke ind for at bruge penge, som
ikke er der. Men det, som jeg synes er det lidt beskæmmende i det
her, er, at der her er tale om en budgetlov, som man skal vedtage på
en helt særlig måde, og at man får en bøde, hvis man ikke vedtager

den på præcis denne særlige måde. Der er jo noget nyt i, at EU-Domstolen vil kunne komme og slå os oven i hovedet, hvis vi ikke binder os til at føre præcis den politik, som der nu står vi skal føre i den her eurotraktat eller den her finanspagt – man kan kalde den, hvad man vil. Det er, så vidt jeg har forstået, også sådan, at vi i dag bryder kravet om at have et strukturelt underskud, der højst er på 0,5 pct.; vi har, så vidt jeg er informeret, et strukturelt underskud, der er på 3,2 pct., fordi vi lige præcis har lavet en kickstart. Jeg er da i hvert fald af den overbevisning, at det ville være rart, hvis vi ville kunne lave en kickstart af økonomien, også efter den 1. januar 2013.

Kl. 15:42

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:42

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):
Nej, det er faktisk sådan, at vi vil kunne lave kickstarten, så den er inden for den henstilling, som Danmark har fået, og det er noget, vi har været meget, meget omhyggelige med var sådan, for vi vil gerne have, at man har tillid til, at Danmark retter op. For det er så uncool at have et underskud, der er så stort, for det giver en gæld, som der så er nogen der skal betale tilbage. Dermed skal blot siges dette enkelte: Vi er inden for henstillingen. Vi har lavet kickstarten, fordi vi tror, man både skal have styr på sine finanser og man skal investere der, hvor man synes det giver mening, dels fordi det giver arbejdspladser, dels fordi det giver noget, som vi også har brug for, nemlig nogle bedre daginstitutioner, flere jernbaner, noget asfalt, eller hvad det nu kan være. Det er det ene, og så langt, så godt.

Det andet er, at det ikke er sådan, at finanspagten bestemmer, hvad det er for en politik, vi skal føre, men det gør vi. Det, som finanspagten gør, er, at den siger: Jer, der undertegner, gør nu det, som I har lovet; nu går I hjem, og så laver I en lov, der sådan set gør det til national lovgivning at holde det, I har lovet alle os andre i EU, ikke kun Danmark, men Tyskland, Frankrig og alle de andre lande, der vil være med. Og det, som EU-Domstolen forholder sig til, er ikke, hvordan vi vedtager det, for det er noget, vi vil vedtage, fuldstændig som grundloven siger det skal være, nemlig med tre behandlinger i Folketingssalen og med udvalgsbehandling, altså fuldstændig som vi plejer at gøre det.

Det, som Domstolen kan forholde sig til, er: Har de så gjort det? Hvis vi ikke har gjort det, kan vi få et forsøg til, og hvis vi stadig væk ikke gør det, kan det være, at der vanker en bøde. Men det er jo altså noget, som ligesom kun sker, hvis vi ikke gør det, vi siger vi vil.

Kl. 15:43

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Der var ikke tale om et svar, der var »uncool«. »Uncool« skal vel oversættes med »hot« eller sådan noget, skal det ikke? Der kommer hele tiden nye udtryk ind i vores sprog, også her i Folketinget.

Det næste spørgsmål er også stillet til økonomi- og indenrigsministeren af hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 15:44

Spm. nr. S 2052

6) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Nikolaj Villumsen (EL):

Mener ministeren, at det er foreneligt med det danske euroforbehold, at EU-Domstolen med finanstraktaten tildeles kompetence til at idømme Danmark bøder, hvis den ikke finder vores kommende budgetlov tilfredsstillende?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 15:44

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det; det er cool!

Mener ministeren, at det er foreneligt med det danske euroforbehold, at EU-Domstolen med finanstraktaten tildeles kompetence til at idømme Danmark bøder, hvis den ikke finder vores kommende budgetlov tilfredsstillende?

Kl. 15:44

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:44

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Som vi ser det, er det i fuld overensstemmelse med euroforbeholdet at underskrive finanspagten, for det er sådan set ikke noget nyt, det er ikke nogen ny ting, at Domstolen kan gøre det. Det danske euroforbehold består jo i, at Danmark ligesom de andre lande, der ikke er eurolande, ikke deltager i den fælles valuta. Vi har ikke euroen, og vi er heller ikke en del af det, der er i forhold til Den Europæiske Centralbank og den fælles pengepolitik samt enkelte dele af det økonomiske samarbejde; især det, der vedrører sanktioner, er vi ikke en del af. Det er ligesom noget, som eurolandene har for sig, og vi har vores måde at gøre tingene på. Så har vi herhjemme valgt at føre en fastkurspolitik og lægge os meget tæt op ad euroen, men det er vores valg, det er noget, vi har besluttet os for at gøre.

Spørgsmålet om sanktioner er derfor et spørgsmål, der er fuldstændig afklaret, for Danmark bliver ikke omfattet af nogen sanktioner i forbindelse med vores økonomiske politik eller i forbindelse med den måde, vi fører vores økonomiske politik på, men det er noget, der er et anliggende for eurolandene, det er noget, de har for sig selv. Der, hvor Danmark ville kunne bringe sig selv i en mindre flatterende situation, var selvfølgelig, hvis vi lod være med at gøre det, som vi nu gerne vil tilslutte os. Altså, hvis vi f.eks. gik ned og undertegnede finanspagten og derefter tog hjem, mens vi grinede hele vejen hjem og sagde, at det kan de godt glemme, så var det det, vi ville gøre. Men det er jo heller ikke det, vi planlægger at gøre. Det, vi planlægger at gøre, er sådan set at sige: Ja, vi vil gerne undertegne finanspagten, og så vil vi gøre det, som vi dermed lover, nemlig at gå hjem og fremsætte et lovforslag for Folketinget, altså på helt almindelig vis med udvalgsbehandling og tre behandlinger, som sådan set gør, at det bliver en national ting at gøre det, vi igennem masser af år har lovet i EU.

Det synes jeg egentlig et eller andet sted er o.k. og en måde at gøre tingene på, der er meget jordnær. Det var sådan set noget, som man egentlig også skulle tro var noget, som Enhedslisten, der, som jeg har forstået det, sagt lidt på jysk, ellers er noget tøvende over for Den Europæiske Union og dens gøren og laden, måtte kunne identificere sig med, så de kunne sige: O.k., det er fair nok, det kommer hjem i Folketinget, og så kan vi forholde os til det.

Kl. 15:46

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Her Nikolaj Villumsen.

Kl. 15:46

Nikolaj Villumsen (EL):

Jeg er jo egentlig meget enig med ministeren, i forhold til hvad det er, som er forskellen på at være med i euroen og ikke at være med i euroen, altså lige præcis, at man ikke kan få sanktioner. Men hvis det så er, at man underskriver en traktat og derefter kan få den bøde eller sanktion, som det jo er, hvis man ikke derefter vedtager en til-

fredsstillende lov, så ville det være min bedste overbevisning, at man så bryder med det, som den danske befolkning var ret sikker på ikke at kunne få, nemlig bøder af EU for vores økonomiske politik, vores økonomiske love.

Kl. 15:47

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:47

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Der tror jeg at forskellige ting bliver kogt lidt sammen til sådan en lidt udefinerbar gryderet, for tingene er faktisk meget klart adskilte. Der er sanktioner, som eurolandene har med hinanden. Man kan sanktionere, hvis ikke der bliver ført en økonomisk politik, der ligger inden for de grænser, den nu skal ligge inden for. Og så er der de bøder, som EU-Domstolen kan idømme, hvis et land overtræder traktaten. Det er ligesom med os. Det har været en stor diskussion i Europaudvalget, at der kan være penge, man ikke får, hvis man overtræder traktaten. Men det er sådan set meget velafgrænset og meget veldefineret og er allerede i den traktat, som vi arbejder efter. Jeg tror, at det er § 273 eller noget i den stil, der gør, at det her er lovligt og i orden.

Det er jo bare for at sige, at der sådan set er to helt forskellige ting på spil. Der er dels noget, som eurolandene har for sig, og som vi ikke er en del af, fordi vi har et forbehold, dels det, der handler om at gøre det, man skal, og som er fuldstændig gængs og inden for skiven, fordi det er noget, som er kendt i forvejen. Det er med andre ord ikke nyt med finanspagten. Det er et forhold, som gør sig gældende, fordi man kan komme til at overtræde traktaten, hvis ikke man er omhyggelig. Og det vil jeg sådan set anbefale de fleste af være. Det er træls at blive slæbt for EU-Domstolen.

Kl. 15:48

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 15:48

Nikolaj Villumsen (EL):

Jamen vi vil da alle sammen meget nødig for EU-Domstolen. Det vil jeg da ikke ønske for nogen af de flinke folk i denne sal. Men der er lige præcis det med at respektere forbeholdet. Altså, man tilslutter sig den politik, der er i euroen, nemlig følger eurolandenes politik, og man åbner op for, at man kan få en bøde, hvis man ikke gør det. Så kan det godt være, at man kalder det sanktioner, når det er eurolandene, og bøder, når det er eurotraktatlande. Men essensen af det er vel, at man gør op med det princip, man har haft, og som jeg tror at vi, der stemte nej, eller prøvede at argumentere for et nej, og de danskere, der siden – det kan man jo se nu her – er ekstremt glade for at have stemt nej til euroen, er glade for at have, altså lige præcis at vi kan bestemme vores økonomiske politik selv.

Når man binder sig til at føre euroens politik, burde der så ikke være en folkeafstemning?

Kl. 15:49

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:49

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Hvis vi gerne ville være et euroland, så kan vi holde en folkeafstemning om det, for vi har et forbehold. Heraf ses klart, at det slet ikke er det, der er på spil. Og jeg er ked af, at jeg helt åbenlyst udtrykker mig utrolig klodset, fordi det, vi i yderste fald kunne få en bøde for, var for ikke at lave en lov. Ikke for om vi fulgte loven eller førte en

eller en anden eller en tredje økonomisk politik, men ene og alene det konstaterbare faktum: Har Folketinget vedtaget en lov, der skal sikre, at der er balance i budgetterne eller i hvert fald højst ½ pct. strukturelt underskud, hvilket i Danmark svarer til højst 3 pct.s faktisk underskud? Det er ikke et spørgsmål om at få bøder for vores økonomiske politik. Det er ikke et spørgsmål om at blive mere euroland, for det er et forbeholdsanliggende. Det her handler alene om i yderste fald at kunne få en bøde for ikke at have vedtaget en lov, men ikke for, om vi overholder loven, og ikke for den økonomiske politik, vi fører.

Kl. 15:50

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 15:50

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak. Kan ministeren ikke bekræfte mig i, at når vi taler om den lov, der skal vedtages, så skal den være af permanent og bindende karakter? Ideelt set skulle vi skrive den ind i grundloven. Det ved vi alle sammen er en meget langsommelig proces, og derfor har vi så fået lov til at gøre det på en anden måde. Men den skal være permanent og bindende i forhold til at binde sig til euroens økonomiske politik.

Kl. 15:51

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:51

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Nej. Svaret er klart nej. Vi kan vedtage en helt almindelig lov. Jeg synes, at den lov, Folketinget vedtager, er almindelig og bindende, men jo ikke længere, end til et andet folketingsflertal måtte lave det om. Sådan er det jo. Hvis man vil binde fremtidige Folketing, må man gå ad grundlovsvejen. Det er den eneste måde, man kan binde fremtidige Folketing på, og det er derfor, at det er en grundlov. Den er så grundlæggende.

Men når det kommer til budgetlove, hvilket jo i øvrigt var foreslået af Socialdemokraterne allerede i »En Fair Løsning«, altså lang tid før der var tænkt på finanspagt, så er det en helt almindelig lov. Og det, som EU-Domstolen kan forholde sig til, er: Har de nu lavet denne lov, eller har de ikke lavet denne lov? Det, den skal sige, er ikke, at vi skal føre eurolandenes politik. Det er sådan set, at vi skal gøre det, som vi har lovet i forbindelse med stabilitets- og vækstpagten år efter år efter år, men som ikke engang helt er lykkedes dukse-landet Danmark at leve op til. Vi har en henstilling i øjeblikket, fordi vores underskud alligevel er blevet for store. Derfor er det egentlig meget enkelt. Det her handler ikke om eurolandene eller eurolandenes politik, men det handler faktisk meget mere om os selv. Skulle vi ikke tage politikken hjem til Danmark og gøre det til national lovgivning, sådan at parlamentarikere kan holde regeringerne op på, om de nu gør det, de har sagt at de vil, i stedet for at det er, som det måske nogle gange er, en lille smule mere fjernt og diffust, hvad man har givet løfte om i europæisk sammenhæng?

Kl. 15:52

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til finansministeren af hr. Frank Aaen.

Kl. 15:52

Spm. nr. S 2059

7) Til finansministeren af:

Frank Aaen (EL):

Når regeringen i forlængelse af EU's finanspagt vil foreslå en budgetlov, der skal regulere overførselsindkomster, herunder pensioner, hvad er da ministerens tanker om mekanismer til at regulere f.eks. pensioner i en budgetlov?

Kl. 15:55

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:53

Frank Aaen (EL):

Tak. Spørgsmålet er: Når regeringen i forlængelse af EU's finanspagt vil foreslå en budgetlov, der skal regulere overførselsindkomster, herunder pensioner, hvad er da ministerens tanker om mekanismer til at regulere f.eks. pensioner i en budgetlov?

Kl. 15:53

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen, nej, finansministeren.

Kl. 15:53

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det er jo også en måde at gøre det på. Det tror jeg såmænd kunne blive udmærket.

Det er jo et spørgsmål, der fører forholdsvis vidt. Det drejer sig dels om finanspagten og budgetloven, dels om pensioner og overførselsindkomster.

Lad mig indlede med at slå nogle helt grundlæggende ting fast. For det første er det sådan, som økonomi- og indenrigsministeren lige har gjort opmærksom på, at vi nu forsøger at finde flertal til at indføre en budgetlov i Danmark, hvorved vi lever op til de forpligtelser, vi erhverver med finanspagten.

Men jeg synes, man skal være meget opmærksom på, at ønsket om at have en budgetlov er noget, der har optrådt i dansk politik, allerede i god tid inden vi fik en finanspagt. Det blev gjort gældende af den tidligere regering. Der var seriøse forhandlinger om det med mit parti før regeringsskiftet. Det var en del af den økonomiske politik, vi gik til valg på, og det er en del af regeringsgrundlaget. Så budgetloven laver vi, fordi vi synes, det er en god idé. Og at vi så samtidig lever op til de forpligtelser, vi har i Europa, er jo kun en sidegevinst, om man så må sige.

Budgetlovforslaget vil jo blive fremlagt, og i den sammenhæng vil der blive god lejlighed til at diskutere det i detaljer. Jeg kan i dag ikke komme nærmere ind på, præcis hvordan det vil blive skruet sammen på forskellige leder og kanter. Det vil naturligvis grundlæggende være sådan, at budgetloven har til formål at hjælpe os med at løse det problem, der er gået på tværs i skiftende regeringer i dansk politik, nemlig at man ikke har været i stand til at holde styr på de offentlige udgifter, og at man ikke har været i stand til at overholde sine budgetter, og at der ikke har kunnet regnes med, at de udgifter, man havde forudset, da man fastlagde den økonomiske politik, faktisk også var dem, der blev realiteten i regnskaberne.

Det problem skulle vi gerne have løst, og derfor er tanken at operere med udgiftslofter, som sikrer og hjælper til, at vi kan leve op til det krav, der også gælder i finanspagten, nemlig at de strukturelle og de faktiske underskud år for år bliver af en karakter, der vil være ansvarligt. Det er det grundlæggende i det, men det vil ikke være sådan, at budgetloven i sig selv regulerer størrelsen af overførselsindkomsterne som sådan. Det vil ikke være en del af budgetloven.

Kl. 15:55

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen.

Frank Aaen (EL):

Når jeg spørger, er det, fordi der var en artikel i Børsen for et par uger siden, hvori Corydon, som i Folketinget hedder finansministeren, siger, at det er den vigtigste lovgivning i årtier. Den er på linje med fastlæggelsen af fastkurspolitikken, altså bindingen til euroen, det indre marked, altså det, at en lang række ting vedtages nede i Bruxelles, og fjernelsen af den automatiske dyrtidsregulering. Og en sådan budgetlov skal ikke bare omhandle offentligt forbrug, men den skal også omhandle overførselsindkomster. De skal også ind i udgiftsloftet. Det eksemplificeres også, at hvis førtidspensionen viser sig at bryde udgiftspolitikken, skal udviklingen i førtidspensionerne rettes op. Jeg må sige, at der alligevel i alle ordene her ligger, at det er en dramatisk lovgivning, som skal følge af – sådan er det blevet – finanspagten, der diskuteres i Bruxelles.

Derfor kunne jeg godt tænke mig, at man løftede sløret lidt for, hvordan den skal se ud, for det drejer sig jo om folks eksistensgrundlag. Altså, er det antallet af overførselsindkomster, der skal være mindre med henvisning til budgetloven? Skal satserne for pensioner sættes ned med henvisning til budgetloven? Jeg kan forstå, at det skal være alvor, det her, det skal have konsekvens, der skal være sanktioner. Derfor synes jeg da, befolkningen har brug for at få at vide, hvilke sanktioner vi drøfter, og hvilke sanktioner der kan gennemføres i forlængelse af en finanspagt og en efterfølgende budgetlov.

Kl. 15:57

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 15:57

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Men igen vil jeg gerne anholde det her spørgsmål om, at det skulle være i forlængelse af en finanspagt. Det er noget, vi selv har foreslået og faktisk gerne vil. Det vil vi, fordi vi anser det for at være elementært ansvarligt.

Det citat, hr. Frank Aaen gør gældende, vil jeg meget gerne stå fuldstændig ved. Det er et stort skridt, det her. Det kan sammenlignes med en række andre vidtrækkende skridt i den økonomiske politik, som gjorde, at man fik styr på problemer, der ellers havde plaget dansk økonomi. I udgangspunktet var der diskussion om det, men i dag stiller de færreste seriøst spørgsmål ved, om det i sin tid var en god idé.

Det er rigtigt, at jeg har fremmet spørgsmålet om førtidspension. Det er helt korrekt, det vil jeg gerne vedstå. Der har man jo haft en udvikling med et bredt førtidspensionsforlig for, tror jeg, 11-12 år siden. Man regnede i forlængelse af den beslutning med et udgiftsniveau, som så har vist sig at blive væsentligt overskredet – frit efter hukommelsen med i størrelsesordenen godt 9 mia. kr. Det er bare sådan, at de penge skal man jo så finde, medmindre man har tænkt sig at lade underskuddet vokse. Det har vi ikke tænkt os at gøre.

Derfor vil vi operere med udgiftslofter og med en lov, som indeholder mekanismer, der sikrer, at den til enhver tid siddende regering får pligt til at reagere, når den bliver opmærksom på sådan en udvikling.

Kl. 15:58

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:58

Frank Aaen (EL):

Jo, men hvilken mekanisme skal træde i kraft, hvis udgifterne til førtidspension vokser? Er det nedsættelse af satserne? Er det nedsættel-

se af antallet af førtidspensionister? Det her er jo et redskab, som faktisk anviser, at man skal gøre noget. Så må vi jo have lidt at vide om, hvad man havde tænkt sig. Man kan sige, at vi kender mekanismerne i forhold til kommunerne. Der har man stukket nogle budgetrammer ud, og så har man sagt til kommunerne: Værsgo, I har at rette jer efter dem, og hvis ikke I gør det, får I en bøde. Det er sådan set til at tage at føle på. Så finder kommunerne ud af det.

Men hvordan skal staten finde ud af at regulere udgifterne til førtidspension eller andre overførselsindkomster? Det synes jeg da at vi i den her debat har krav på at få svar på. Det er korrekt, at det er et forslag, som ligger der fra før finanspagten, men i dag behandles det jo som en integreret del af finanspagten. Det er det, EU-Domstolen skal tage stilling til i forbindelse med at skrive under på finanspagten, altså om det er en tilfredsstillende løsning.

Kl. 15:59

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:59

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jo, men der vil jo blive rig lejlighed til at diskutere budgetloven og budgetlovforslaget, når det forslag konkret bliver fremsat. Det er jo rigtigt, hvad hr. Frank Aaen siger, nemlig at vedrørende den del, der gælder kommuner og regioner, har man fra de senere år en vis erfaring med instrumenter i form af sanktionslovgivning, som man vil lade sig inspirere af i det fremadrettede arbejde. Hvordan man præcis indretter de mekanismer, der skal rette op på et eventuelt udgiftsskred, når det gælder staten, vil fremgå af lovforslaget. Det er klart.

Men det grundlæggende er der ingen tvivl om – det står jeg ved her i Folketingssalen i dag, og det gjorde jeg i det interview, hr. Frank Aaen læste op fra – og det er, at der skal være styr på den økonomiske politik, at der skal være et loft over de offentlige udgifter, som svarer til de indtægter, vi har. Det bliver den til enhver tid siddende regerings ansvar at sørge for, at man overholder det.

Kl. 16:00

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 16:00

Frank Aaen (EL):

Det er også derfor, jeg har stillet spørgsmålet i dag. For vi behandler en finanspagt, som forventes vedtaget i Folketinget inden for kort tid uden en folkeafstemning, kan jeg forstå, hvis det står til regeringen og de EU-venlige partier. Det beklager jeg. Så ved vi, at samtidig med at den finanspagt bliver vedtaget i Folketinget, har vi bundet os til at lave en budgetlov. Så kan det jo ikke nytte noget, at regeringen siger, at den budgetlov ser vi senere. Vi skal bare vente i spænding. Befolkningen er da nødt til at have at vide, hvad de mulige konsekvenser af at sige ja til finanspagten er i forhold til den måde, som den skal implementeres på i Danmark. Det er der, jeg vil hen, og jeg mener ikke, at regeringen kan sige, at vi skal vente og se tiden an, indtil det kommer, for det er jo tiden nu. Altså, det er lige nu, vi diskuterer, hvad der sker med dansk økonomi, hvis vi vedtager de ting, der er lagt op til i EU, og som regeringen har sagt er opfølgningen på det, der bliver vedtaget i EU.

Kl. 16:01

Anden næstformand (Søren Espersen):
Finansministeren.

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Her rører vi ved noget helt fundamentalt, der handler om politisk ansvar, tror jeg. For det er jo korrekt, at budgetloven vil være et led i opfyldelsen af de forpligtelser, vi påtager os i forhold til EU. Men jeg synes ikke, at man skal give EU ansvaret for budgetloven af den årsag. Det er i givet fald et bredt politisk flertal, der tilslutter sig, at Danmark skal være en del af finanspagten. Det vil også i givet fald være et bredt politisk flertal, der vedtager en budgetlov. Jeg tror, det vil være sådan – det vil det i hvert fald være for mit vedkommende – at det brede politiske flertal helt og fuldt tager det politiske ansvar for budgetloven. Der bør ikke være et eneste af de folketingsmedlemmer, der stemmer for en ny budgetlov, der gør det med henvisning til, at det er noget, man gør for at glæde mennesker i Bruxelles eller for at leve op til EU-forpligtelser. Den skal man vedtage, fordi man synes, det er god økonomisk politik. Sådan vil det i hvert fald være for mit vedkommende.

Kl. 16:01

Kl. 16:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 8, er ligeledes til finansministeren og ligeledes fra hr. Frank Aaen.

Kl. 16:03

Spm. nr. S 2060

8) Til finansministeren af:

Frank Aaen (EL):

Mener ministeren, at overførselsindkomster skal reguleres gennem en lov, der er bundet til EU's finanspagt?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Frank Aaen for oplæsning spørgsmålet.

Kl. 16:03

Frank Aaen (EL):

Mener ministeren, at overførselsindkomster skal reguleres gennem en lov, der er bundet til EU's finanspagt?

Kl. 16:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Finansministeren.

Kl. 16:03

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det ligger jo lidt i forlængelse af den udmærkede diskussion, vi havde gang i i det forrige spørgsmål. Svaret er jo i udgangspunktet et nej. Størrelsen af overførslerne og karakteren af overførslerne i Danmark bestemmer vi jo selv, hvis vi i øvrigt finansierer de beslutninger, vi træffer, for det, vi nu binder os til, er, at der er grænser for, hvor store offentlige underskud vi kan køre med. Det er fornuftigt, og det, vi indfører, er et styringsredskab, der sikrer, at vi så også kan leve op til den forpligtelse ved at lægge et loft over udgifterne på en måde, hvor de står mål med vores indtægter. Sådan er det helt grundlæggende.

Kl. 16:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 16:03

Frank Aaen (EL):

Igen, forskellen på at diskutere det her for et halvt år siden og at diskutere det i dag er jo, at det nu er blevet en del af en godkendelse af en finanspagt, som skal godkendes af EU-Domstolen. Det er EU-

Domstolen, der skal tage stilling til, om budgetloven er i overensstemmelse med finanspagten. Derfor må man også gå ud fra, at senere ændringer af budgetloven skal kunne godkendes af EU-Domstolen, ellers er det hele jo noget pjat – for nu at sige det på den måde. Det er derfor, det er meget alvorligt, at vi i løbet af foråret binder os til en budgetlov, som et eller andet sted er bundet op på en finanspagt, hvor tolkningen af finanspagten ligger i EU.

Jeg vil da sige, at det er meget afgørende. Når folk skal tage stilling til, om det er en god idé med finanspagten, er det da meget afgørende, om folk ved, om budgetloven vil indeholde et forslag om regulering af overførselsindkomsterne – altså, hvis vi ikke kan overholde loftet for statens udgifter, begrænser vi antallet af førtidspensionister, sætter satsen på førtidspension ned, eller hvad det nu kan være, altså regulerer udgiftssiden. Men det kunne jo også være på indtægtssiden, nemlig at staten forpligter til at finde nye indtægter, hvis det viser sig, at budgetloven ikke holder. Det kan man gøre ved at lægge skat på bankerne – for at tage et andet emne, som vi har diskuteret i dag – eller ved at sige, at de, der har allermest, bliver sat lidt op i skat. Det er den slags tanker, som befolkningen er nødt til at have lidt kendskab til, inden de skriver under på den første del, for man kan ikke skrive under på første del uden at vide i hvert fald noget om, hvad den anden del indeholder.

Kl. 16:05

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:05

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nu synes jeg faktisk, at der har været en udmærket folkelig debat om finanspagten. Der er også noget, der tyder på, at der faktisk er et relativt bredt udsnit af befolkningen, der synes, at det er en god idé, at vi tilslutter os finanspagten. Den slags er naturligvis omskifteligt; det skal jeg være den første til at indrømme, men det er der dog noget der indtil videre tyder på.

Jeg forstår for så vidt godt med de holdninger, spørgeren har til det europæiske samarbejde, interessen for en sammenkobling mellem finanspagten og budgetloven. Det, jeg bare må fastholde, er, at budgetloven vil blive vedtaget, hvis den bliver vedtaget, af partier – gerne bredt i Folketinget – der har aftalt den pågældende lovgivning på baggrund af de holdninger, de selv gør gældende til den økonomiske politik. Det er sunde, enkle holdninger, der går på, at når man har lagt et budget, skal budgettet overholdes, og at de budgetter, man lægger, skal være i overensstemmelse med det, man faktisk har råd til – sunde, enkle principper.

Kl. 16:06

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 16:06

Frank Aaen (EL):

Det er på det lange stræk et princip, jeg kan tilslutte mig, nemlig at der skal være sammenhæng mellem udgifter og indtægter. Men der er pokker til forskel på, om udgifterne reguleres ved at sænke førtidspensionen, eller om indtægterne reguleres modsat ved at hæve skatten for de rigeste og for bankerne. Derfor må befolkningen jo vide lidt om, hvad det er, der ligger i støbeskeen, inden man siger ja til finanspagten. Og nu siger jeg det igen: Man kan jo ikke bede Folketinget og befolkningen om at sige ja til første del af en raket, der har to trin, uden at man i hvert fald kender konturerne af andet trin.

Det eneste sted, jeg har kunnet finde bare lidt indhold med konturer af andet trin, er i interviewet i Børsen, der nævner førtidspension som noget, der skal reguleres, hvis ikke staten kan fastholde sit udgiftsloft. Derfor vil jeg sige, at det ville være rart at komme det lidt

nærmere, og at jeg så lige har et spørgsmål til, om hvordan det skal indrettes. Bliver det lavet med et forlig mellem de partier, som måtte støtte det, eller bliver det lavet som en lovgivning, som et flertal i Folketinget til hver en tid kan lave om på?

Kl. 16:07

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:08

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jo, men der er jo det forhold, at et flertal i Folketinget til hver en tid kan lave den lovgivning om, et andet flertal har vedtaget. Det er jo den helt grundlæggende spilleregulering for det arbejde, vi laver med hinanden her i Tinget. Men det vil da være mit ønske at lave et politisk forlig, som sikrer stabilitet omkring den her lovgivning, og som sikrer, at et bredt flertal værner om, at den er spillereglen for den økonomiske politik langt frem.

Det vil være min ambition, for jeg synes, det er sunde spilleregler. Og jeg synes også, hr. Frank Aaen på en eller anden måde jo undervurderer sig selv i den måde, spørgsmålet er stillet på, for jeg tror sådan set ikke, at hr. Frank Aaen er grundlæggende uenig i, at der skal være sammenhæng mellem indtægter og udgifter, at budgetter er til for at blive holdt, og at der skal føres en grundlæggende ansvarlig økonomisk politik. Det er da i hvert fald det, der har været tilfældet med den finanslov, vi vedtog med hinanden tidligere på året og aftalte med hinanden før årsskiftet.

Kl. 16:08

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 16:08

Frank Aaen (EL):

Men der er jo pokker til forskel på, om det er førtidspensionen, der skal skæres ned på, for at man kan overholde udgiftsloftet, eller om vi skaffer indtægter ved at pålægge bankdirektørerne en skat. Det er der jo pokker til forskel på. Indtil videre har jeg kun set muligheden for, at det er førtidspensionen, der skal reguleres, og det er derfor, jeg spørger.

Det med forlig er lidt interessant, for det er jo sådan, at hvis man siger, at det er et forlig, som binder alle parter, der stemmer for, så kan det ikke laves om, før forliget er opsagt. Det har været kutyme i Folketinget, at et forlig ikke kan opsiges før op til et valg. Det vil sige, at det er gældende i en hel valgperiode. Det vil sikkert også være EU-Domstolens krav for at godkende en budgetlov. Det vil jeg da gerne vide om er korrekt forstået, for det betyder, at hvis vi kommer ud i en større krise i morgen, er det førtidspensionisterne, der skal betale, og ikke bankdirektørerne, hvis det er sådan, at budgetloven er indrettet på den måde og ikke kan laves om, på grund af at man er bundet af et forlig.

Kl. 16:09

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:10

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Den konklusion mener jeg ikke at man kan drage. Når vi nu har diskuteret førtidspension i en række omgange, er det jo, fordi jeg nævner det eksempel i det interview, hr. Frank Aaen gør opmærksom på. Det gør jeg åbent og ærligt for at gøre opmærksom på, at den type udgiftsskred vil vi efter det her sæt af spilleregler være nødt til at sætte ind over for. Det kan vi ikke bare lukke øjnene for, som man har gjort tidligere på tværs af skiftende regeringer.

Ja, jeg må bekræfte og sige åbent, at det er mit ønske at lave en bred aftale om det her, som gør, at der er tiltro til, at det er et sæt af spilleregler for den økonomiske politik, som også holder fremover. Det er ikke af hensyn til EU-Domstolen. Det er af hensyn til os selv, til Danmark, og for at der skal være troværdighed omkring vores økonomiske politik, i forhold til at budgetter er til for at blive overholdt, og at budgetterne skal stemme med de indtægter, vi rent faktisk har. Det er sunde, gode spilleregler, som jeg er sikker på at hr. Frank Aaen et eller andet sted grundlæggende er enig med mig i, hvis vi lige blander EU udenom.

Kl. 16:11

Anden næstformand (Søren Espersen):

Spørgsmålet er sluttet. Tak til hr. Frank Aaen.

Næste spørgsmål er ligeledes til finansministeren, men er stillet af hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 16:11

Spm. nr. S 2063

9) Til finansministeren af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vil ministeren afvise, at øgede boligskatter kan indgå i en kommende skattereform, også selv om disse øgede boligskatter først træder i kraft efter et kommende folketingsvalg?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til ministerens udtalelse om emnet i Information den 4. november 2011.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kristian Thulesen Dahl bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:11

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Spørgsmålet lyder: Vil ministeren afvise, at øgede boligskatter kan indgå i en kommende skattereform, også selv om disse øgede boligskatter først træder i kraft efter et kommende folketingsvalg?

Kl. 16:11

Anden næstformand (Søren Espersen):

Finansministeren.

Kl. 16:11

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Man får jo en lille deja-vu-oplevelse, når man lytter til spørgsmålet, for det forekommer mig, at vi har debatteret spørgsmålet tidligere. Jeg tror også, at spørgeren har gjort det gældende over for nogle af mine kolleger her på ministerbænkene. Vi har et regeringsgrundlag, som klart siger, hvordan det forholder sig med boligskatterne i den her valgperiode, men som også kun er skrevet for én valgperiode. Selv om det ville være spændende og interessant for os alle sammen, tror jeg, kommer jeg ikke her i dag til at føje nye kapitler til det regeringsgrundlag, der engang er skrevet. Så regeringsgrundlaget siger meget klart, at boligskatterne og rentefradraget ikke bliver rørt i den her valgperiode. Hvad der sker på den længere bane, kommer jeg ikke til at gå nærmere ind på under spørgerunden i dag.

Kl. 16:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 16:12

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu synes jeg, at det er for tidligt, at finansministeren ligefrem afviser, hvad han vil svare på i den debat, vi har her. Meningen med en debat i Folketingssalen er jo, at vi folketingsmedlemmer kan spørge ministrene, og så har vi også et håb om, at vi får svar. Hvis finansministeren her får et deja-vu og tænker, at den her diskussion har vi haft før, så kan der godt være noget om det. Med fare for, at der er nyvalgte folketingsmedlemmer, der tænker, at Folketinget er en børnehave, hvis man spørger om det samme to gange, så ligger der jo det til grund, når jeg rejser den her debat igen, at jeg ikke synes, at regeringen ligesom har bevæget sig ud af busken og svaret på spørgsmålet. Det er jo i virkeligheden også det, finansministeren allerede prøver at foregribe her i sin første kommentar ved at sige, at han ikke vil svare på det spørgsmål, jeg stiller, altså når han henviser til, at det må vi tage på et senere tidspunkt.

Men jeg tror da, at det er ret interessant for mange at vide, hvad regeringens politik er i forhold til øgede boligskatter. Det, der er spørgsmålet i al sin enkelhed, er jo: Når regeringen lover at frede boligskatten i den her valgperiode og i alle de svar, vi har fået om det her emne, forholder sig til spørgsmålet med svaret »i denne valgperiode«, betyder det så, at når vi skal til at forhandle en skattereform – og det har regeringen jo sagt at vi skal, regeringen har sagt, at der skal komme en skattereform i den her valgperiode – så er det i orden, at man i den skattereform opererer med højere boligskatter? Er det en mulighed, at man opererer med højere boligskatter i den skattereform, der skal laves inden for kort tid, når blot det er sådan, at de højere boligskatter først træder i kraft fra 2016, altså i den næste valgperiode?

Det er jo interessant for os, som håber at komme i forhandlinger med regeringen, at vide, om det ligger inden for de muligheder, som regeringen opererer med, at man godt kan indføre højere boligskatter, og at det løfte, man har udstedt for den her valgperiode, ikke gælder, hvis det er noget, der indføres fra næste valgperiode. Det er et løfte, man har givet om, at den konkrete boligskat ikke hæves i denne valgperiode. Jeg håber, at finansministeren forstår både baggrunden for mit spørgsmål, og hvorfor jeg beder om, at finansministeren rent faktisk besvarer spørgsmålet.

Kl. 16:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Finansministeren.

Kl. 16:14

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg er da fuld af forståelse. Jeg tror, at hverken spørgeren eller jeg er medlem af den klub, der anser Folketinget for at være en børnehave. Det gør jeg i hvert fald ikke, og det tror jeg heller ikke er spørgerens grundlæggende opfattelse. Jeg synes, at man må sige, at det grundlæggende er fair, at man lægger sin politik fast for 4 år ad gangen. Hvis jeg har et deja-vu vedrørende det her og spørgeren også har et deja-vu vedrørende det her, skyldes det måske ikke udelukkende, at vi tidligere har debatteret med hinanden, men jo også, at spørgeren selv har medvirket til et forløb efter sidste folketingsvalg, hvor man efter en forholdsvis lang og intens valgkamp, hvor alle partier til højre for midten garanterede hverken at røre ved boligskat eller andre fradrag, straks efter folketingsvalget gjorde det. Så den debat, vi har her, er jo i mere end en forstand erfaringsbaseret.

Vi siger fuldstændig åbent og ligeud: Der bliver ikke rørt ved boligskat og rentefradrag i den her valgperiode. Det agter vi at stå ved. Mulighederne i forhold til at gøre noget på den lange bane vil man jo få mulighed for at diskutere, når vi lægger et forslag til en skattereform frem. Man vil kunne se, hvad der er vores intention, og man vil

også få mulighed for at stille sine egne forslag. Sådan er det helt grundlæggende tilrettelagt.

Kl. 16:15

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 16:15

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, det er jo fuldstændig rigtigt, at der var folketingsvalg i 2007, og at der i 2009 blev lavet en skatteomlægning, som bl.a. indebar, at der blev justeret på rentefradragsretten. Og det gør jo ikke interessen for det her mindre. Det gør heller ikke interessen for indholdet i regeringens løfte til boligejerne mindre, at der er den forhistorie til debatten her.

Når regeringspartierne i forbindelse med regeringsdannelsen tilbage i efteråret alligevel har valgt at sige, at man i den her valgperiode ikke rører boligskatterne, og samtidig siger til Folketingets partier, at man om et kort øjeblik gerne vil indlede forhandlinger om en skattereform, så skal vi jo forberede os til de forhandlinger. Så er det jo rart for os at vide, hvad rammerne egentlig er for det arbejde, regeringen sætter i gang med en skattereform.

Der er stærke kræfter både i og omkring regeringen, dvs. rådgivere, OECD, vismænd og ting og sager, der siger, at det vil være en rigtig god idé at hæve boligskatterne. Og det gør jo mange boligejere nervøse. Så er det da relevant at bede finansministeren besvare spørgsmålet: Kan der laves en skattereform inden for kort tid, som opererer med højere boligskatter, bare de boligskatter først træder i kraft efter den her valgperiode?

Kl. 16:16

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:16

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nu er jeg jo glad for, at spørgeren og jeg, synes jeg, har formået at have en venlig og gensidigt imødekommende tone, når vi tager de her konfrontationer i Folketingssalen. Men jeg synes måske, det er lige stift nok, at man på baggrund af et forløb, hvor man selv har medvirket til at give et klart valgløfte før valget om ikke at pille ved nogle af de her ting, straks efter valget lægger op til, at det kan man sagtens. Man indikerer, at det skete 2 år efter valget, men det indgik faktisk i regeringsgrundlaget. Inden da sagde man, at man ikke agtede at gå videre med de her ting.

Man kan sige, at der så er skabt en så fundamental usikkerhed om de her spørgsmål, at man må stille højere krav til en ny regering, end man stillede til den regering, man selv var parlamentarisk grundlag for. Det synes jeg måske ikke er helt konsistent.

Kl. 16:17

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 16:17

Kristian Thulesen Dahl (DF):

At ville tale om fortiden var da en elegant måde at prøve helt at undgå at forholde sig til mit spørgsmål på. Altså, det var sådan set bare en imødekommenhed fra min side. Så jeg vil sige: Lad os da ikke skændes om fortiden, for det kan vi jo slå op i historiebøgerne. Vi behøver jo ikke at skændes om, hvad der er sket i historien. Det kan vi jo bare se, og så kan folk tage stilling til det.

Mit spørgsmål går jo på det fremadrettede. Og jeg må insistere på, i den venskabelige tone, vi kan holde hernede i salen, at vi også får svar på de spørgsmål, vi stiller. Altså, om det i finansministerens

verden er en mulighed, at man i en skattereform, der skal laves om kort tid, inkluderer højere boligskatter, og om det er i orden i forhold til regeringens løfte om, at der ikke kommer højere boligskatter i den her valgperiode, blot de højere boligskatter, der kommer som følge af en skattereform, først træder i kraft efter den her valgperiode. Altså, det er jo næsten et ja/nejspørgsmål. Man kan svare ja, det er en mulighed, eller man kan svare nej, det er ikke en mulighed. Og så kan vi partier, der håber at komme i forhandlinger med regeringen om en skattereform, jo så forberede os ud fra de konditioner, der så vil være gældende.

Kl. 16:18

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:18

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg synes egentlig, jeg har givet et meget klart svar på spørgsmålet, som går på, at der ligger et regeringsgrundlag, som siger nogle ting vedrørende boligskatterne, som afgrænser et mulighedsrum. Og jeg siger ikke yderligere her i dag. Dermed har jeg hverken bekræftet det ene eller det andet. Det, jeg bare stilfærdigt konstaterer, er, at man dermed går længere i retning af at skabe tryk og ro på boligmarkedet, og at man er mere ordholdende i forhold til sin politik over for boligejerne, end tilfældet var under den tidligere regering og også for spørgerens eget vedkommende.

Det kan man jo godt fejte hen med, at det er fjern fortid, som politikere plejer at pege på, når de ikke bryder sig om at tale om det, de i sin tid selv har sagt. Men det er jo ikke en særlig fjern fortid, og det enkle, vi kan konstatere på baggrund af den her ordveksling, er bare, at der fra den nuværende regering bliver givet en mere klar tilkendegivelse til boligejerne, end den tidligere regering gav, dvs. man gav en klar tilkendegivelse, men man overholdt den bare ikke. Og det har ikke noget med sproglig elegance eller andet at gøre, det er bare et faktum.

Kl. 16:19

Anden næstformand (Søren Espersen):
Dermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er ligeledes til finansministeren og ligeledes fra hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 16:19

Spm. nr. S 2075

10) Til finansministeren af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Betyder forsigtighedsprincippet efter ministerens opfattelse, at man i en overgangsperiode ikke kan finansiere lavere personskatter med engangsindtægter, indtil en eventuel højere boligskat træder i kraft efter denne valgperiode?

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:19

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Spørgsmålet lyder:

Betyder forsigtighedsprincippet efter ministerens opfattelse, at man i en overgangsperiode ikke kan finansiere lavere personskatter med engangsindtægter, indtil en eventuelt højere boligskat træder i kraft efter denne valgperiode?

Kl. 16:20

Anden næstformand (Søren Espersen):
Finansministeren.

Kl. 16:20

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Der er vi jo ude i de finere nuancer af forsigtighedsprincippet, men jeg tror, at det, spørgeren sigter til, formentlig ligger i forlængelse af det spørgsmål, vi lige har afsluttet, nemlig om man skulle være i stand til at finansiere en skattelettelse med midlertidige indtægter, indtil man måtte erhverve sig boligskatteindtægter efter udløbet af den her valgperiode. Jeg forestiller mig, at det er den tankegang, spørgeren gør gældende. Jeg ved ikke, om det er et forslag, spørgeren selv overvejer at bringe på bane i den politiske debat, men er det det, vil jeg i så fald sige held og lykke. Jeg vil ikke umiddelbart anse det for at være i specielt god tråd med forsigtighedsprincippet.

Jeg mener, at planlægger man lettelser af visse skatter, skal det ske i forbindelse med, at man erhverver sig permanente skatteindtægter i den anden ende, som man kan regne med. Jeg synes ikke, at den øvelse, som man her lægger op til, selv om jeg ikke skulle være i stand til helt at kunne gennemskue den fuldt ud, er i overdreven god tråd med et forsigtighedsprincip.

Kl. 16:21

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 16:21

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja, se, her bliver jeg selvfølgelig nødt til både at være glad og næsten i opløftet stemning, for det er jo nok det tætteste, jeg er kommet på at få et klart svar fra finansministeren i dag. Altså, det lyder ikke, som om det med forsigtighedsprincippet sådan er noget, der er stringent. Det synes jeg er nyttigt at vide.

For det er klart, at når vi ikke har kunnet få noget klart svar på det spørgsmål, jeg rejste før, om, om regeringen arbejder på at hæve boligskatterne fra 2016 og dermed bringer sin politik i tråd med løftet om ikke at hæve boligskatterne i den her valgperiode, fordi man først praktisk gør det i næste valgperiode, men kan vedtage det nu i forbindelse med en skattereform, er det selvfølgelig, fordi det ligger som en oplagt tanke, at man så i den her valgperiode vil gennemføre lavere skatter på arbejde. De er finansieret af højere boligskatter, men de træder først i kraft senere, og så mener man at have opfyldt sit valglofte.

Så kan det jo give en manko, altså et beløb, der skal finansieres i den mellemliggende tid, indtil boligskatterne bliver højere. Og det var selvfølgelig det, vi frygtede, nemlig at det kunne man så måske prøve at fedte af ved hjælp af nogle engangsindtægter. Og det er jo det, finansministeren så, så langt vi måske kan tolke ham – og nu kan finansministeren jo korrigere mig, hvis jeg ikke har ret – ikke finder er en farbar vej og i tråd med forsigtighedsprincippet.

Det synes jeg er en nyttig konstatering at få i dag, for det udelukker jo så i hvert fald den øvelse i forbindelse med en skattereform, altså skal man finansiere det, man i givet fald sænker skatten med ét sted, med højere skatter et andet sted. Og jeg beder om, at finansministeren forholder sig til, om det er en rigtig tolkning, altså at en skattereform inkluderende forsigtighedsprincippet skal betyde, at hvis man sænker skatten ét sted, skal det finansieres af en højere skat et andet sted; alternativt kan man forestille sig en offentlig besparelse, men det skal altså hænge sammen krone for krone fra starten. Og hvis det er rigtig forstået, synes jeg bestemt, det er en nyttig konstatering at få her i dag.

Kl. 16:23

Anden næstformand (Søren Espersen):
Finansministeren.

Kl. 16:23

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jamen nu skal man jo passe på med at fortolke finansministeren for vidtrækkende, for jeg tror ikke, at man kan fortolke forsigtighedsprincippet sådan, at en skattereform skal hænge sammen finansieringsmæssigt fra minut til minut. Og igen tror jeg, at det er nyttigt, at vi tager udgangspunkt i den netop overståede danmarkshistorie, hvor spørgeren jo medvirkede til en skattereform, der var underfinansieret i en periode, og så hev man så finansieringen ind på sigt.

Jeg tror ikke, at man kan sige, at et forsigtighedsprincip i al fremtid måtte udelukke, at man kunne føre en politik af den karakter. Det tror jeg heller ikke at andre tilhængere af et forsigtighedsprincip ville mene. Men den konstruktion, der lægges op til, hvor man kan operere med en eller anden form for midlertidig finansiering, synes jeg virker en smule tænkt, og den vil jeg ikke umiddelbart dele, det ligger i hvert fald ikke i den planlægning, jeg har af den økonomiske politik. Jeg vil heller ikke anbefale spørgeren at operere med det.

Kl. 16:23

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 16:24

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu synes jeg til gengæld, at forvirringen desværre breder sig lidt, for hvad er forsigtighedsprincippet så egentlig værd? Jeg havde altså forstået regeringens forsigtighedsprincip som et princip om, at man skulle finansiere krone for krone de tiltag, man havde gjort. Jeg husker, at finansministeren på et besøg i Clement Søndag bl.a. skulle forklare, at når der nu var lavet kasseeftersyn og fundet frem til, hvad underskuddet blev osv., måtte man forstå, at alt derudover så skulle finansieres. Nu hedder det sig, at man i nogle år godt kan lave det sådan, at man i virkeligheden ikke finansierer tingene, bare det så på længere sigt er finansieret, og hvis det er rigtigt forstået, er vi jo desværre tilbage i noget, der næsten er værre end den udgave, jeg forudsætter i mit spørgsmål. For det betyder jo, at man godt kan sænke skatterne på arbejde, f.eks. i 2015, finansieret af højere boligskatter på et senere tidspunkt, og i den mellemliggende periode skal det ikke engang finansieres af engangsindtægter, for så accepterer man jo at have en periode, hvor man bare kører med en underfinansiering. Så jeg må sige, at det bliver lidt løsere, altså jeg tror næsten, det er lidt sværere at blive helt klog på, hvad forsigtighedsprincippet går ud på, men det er måske også finansministerens hensigt, eller hvad?

Kl. 16:25

Anden næstformand (Søren Espersen):
Finansministeren.

Kl. 16:25

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Næh, finansministerens hensigt er at holde sig til forsigtighedsprincippet – både her i Folketingssalen og i forhold til Clement og i forhold til alle mulige andre debatter – der går på, at når man afholder en udgift, må man også træffe beslutning om at sikre sig en indtægt. Og jeg synes, at det er en lille smule fascinerende, for både det her spørgsmål og det forrige spørgsmål bygger jo på de erfaringer, vi har gjort os i dansk politik for ganske nylig.

Altså: Spørgeren har jo selv medvirket til en skattereform, hvori man sænkede visse skatter på arbejde mod senere at hæve andre skatter, f.eks. på fedt og andet, og er det spørgerens opfattelse, at den skattereform ikke var i overensstemmelse med et forsigtighedsprincip? Det synes jeg da alligevel ville være en fascinerende nyhed i dag, hvis det er det, vi når frem til.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 16:25 Hvornår mener ministeren, at man er velhavende og man dermed ikke længere i fremtiden skal være berettiget til at modtage børnecheck?

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er jo fantastisk. Vi har haft en valgkamp for ganske få måneder siden, hvor man i den grad gav indtryk af fra de nuværende regeringspartiers side, at man gjorde op med noget, der var i fortiden, og at man ville indføre en ny stil. Man har påstået, at vi lavede ufinansierede skattelettelser – jeg ved ikke, hvor mange gange vi har hørt det. Og nu skal vurderingen af, hvad regeringen fremadrettet vil foretage sig, og hvad jeg skal mene er rigtigt, regeringen foretager sig, lige pludselig vægtes i forhold til den måde, man gjorde det på før.

Jeg troede da, at finansministeren stod på det synspunkt, at nu gjorde man op med nogle ting i fortiden og nu var der en ny linje og nu var der et forsigtighedsprincip, som blev lanceret på et pressemøde som noget stort og noget nyskabende, i hvert fald for Socialdemokratiet. Siden har vi jo så fra Dansk Folkepartis side gjort, hvad vi kunne for at finde ud af, hvad det forsigtighedsprincip egentlig går ud på.

Når vi så spørger ind til det på forskellig vis, får vi et svar om, at der vel også var et forsigtighedsprincip på det tidspunkt, hvor Socialdemokratiet beskyldte os andre for at lave ufinansierede skattelettelser. Så hvis man bare vægter sig i forhold til det, er det vel fint nok. Altså, sådan skal det vel ikke forstås.

Derfor må jeg spørge: Er det en del af forsigtighedsprincippet, at man sagtens kan lave en markant underfinansiering af noget i starten, hvis det bare bliver hentet ind, f.eks. ved højere boligskatter, på sigt? Er det også i finansministerens forståelse i tråd med forsigtighedsprincippet?

Kl. 16:25

Skriftlig begrundelse

Der henvises til udenrigsministerens udtalelser til dagbladet Politiken den 3. februar 2012.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Inger Støjberg bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:28

Inger Støjberg (V):

Tak for det. Hvornår mener ministeren, at man er velhavende, og at man dermed ikke længere i fremtiden skal være berettiget til at modtage børnecheck?

Kl. 16:28

Anden næstformand (Søren Espersen):
Skatteministeren.

Kl. 16:28

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Tak for spørgsmålet. Danmark står over for store økonomiske udfordringer, som gør, at vi er nødt til at vende hver en krone, vi bruger. Jeg synes, at SF's formand har rejst en vigtig diskussion, og jeg forstår også udmærket interessen for debatten og er glad for, at alle er på vej til at erkende, at vi er nødt til at kigge med åbne øjne på de udgifter, samfundet har.

Spørgsmålet her afslører jo, hvor svært det er at diskutere elementer isoleret og ikke i sin helhed i forbindelse med de vigtige reformer, der skal få Danmark ud af krisen og tilbage på sporet. Det er centralt for mig, at alle bidrager til løsningen, men det er klart, at tingene skal ses i en sammenhæng.

Kl. 16:29

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Inger Støjberg.

Kl. 16:29

Inger Støjberg (V):

Tak for det. Nu er det jo sådan, at udenrigsministeren, altså skatteministerens formand, jo ikke diskuterer det her i en sammenhæng med andre ting, som skatteministeren jo ellers sagde var det bedste at gøre, fordi tingene netop skal ses i en sammenhæng. Men det er jo slet ikke det, udenrigsministeren, altså Socialistisk Folkepartis formand, gør. Det er jo sådan, at udenrigsministeren i Politiken den 3. februar siger:

»Jeg kan ikke forstå inde i mit hoved, at vi brandbeskatter almindelige, hårdtarbejdende lønmodtagere for at sende pengene videre til velhavende børnefamilier. Det er fuldstændig socialt skævt. Vi kigger på fordelingen, så det er de bredeste skuldre, der skal bidrage mest.«

Det er jo netop sådan, at udenrigsministeren ser helt isoleret på det her spørgsmål. Udenrigsministeren siger, at hvis man er velhavende, skal man ikke have børnecheck, og så er mit spørgsmål bare: Hvor går grænsen? Hvornår er man velhavende?

Kl. 16:30

Anden næstformand (Søren Espersen):
Skatteministeren.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:27

Kl. 16:27

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det er sådan med den skattepolitik, spørgeren har stået for igennem 10 år, og som jeg har haft lejlighed til at følge tæt i min tidligere beskæftigelse, at der blev givet underfinansierede skattelettelser med den seneste skattereform, hvor man så senere hentede finansieringen ind, hvilket vi klart har vedstået os gennem hele valgkampen. Jeg husker, at vi havde lejlighed til selv at debattere det i Esbjerg, tror jeg. Og så har man tidligere givet regulært ufinansierede skattelettelser, godt gammeldags regulært ufinansierede skattelettelser, hvilket det ene af de tidligere regeringspartier, Det Konservative Folkeparti, jo klart har anset for at være en særskilt politisk sejr, måske en af få særskilte politiske sejre i den del af danmarkshistorien.

Det synes jeg er meget enkelt, og det synes jeg ikke vi sådan helt skal lægge bag os, når vi diskuterer dansk politik fremadrettet.

Kl. 16:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Kristian Thulesen Dahl og tak til finansministeren.

Det næste spørgsmål, nr. 11, til skatteministeren er af fru Inger Støjberg.

Kl. 16:28

Spm. nr. S 2053

11) Til skatteministeren af:

Inger Støjberg (V):

Kl. 16:30

Skatteministeren (Thor Møger Pedersen):

Det er jo netop ikke et konkret forslag fra udenrigsministeren, hvor han går ind og sætter beløbsgrænser på. Derfor er det en vigtig principiel diskussion at spørge, om det er nødvendigt, at alle får børnecheck i en situation, hvor Danmark er i en presset økonomisk situation. Og hvis man skal gå ind og konkretisere et sådant forslag, tror jeg, det er klogt at se det i sammenhæng med øvrige reformer og i øvrigt afvente på den måde konkrete forslag. Men jeg synes, at debatten, den principielle diskussion, er vigtig og central, og ser også frem til at fortsætte den.

Kl. 16:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Inger Støjberg.

Kl. 16:31

Inger Støjberg (V):

Det er jo fint, at skatteministeren synes, at det er vigtigt og centralt. Det synes jeg nemlig også, og det synes Venstre også. Men det må da også være sådan, at når man helt konkret siger, at velhaverne ikke skal have en børnecheck, så må man kunne definere, hvad det egentlig vil sige at være velhavende. Når det her er så principielt, er det jo netop, fordi det, hvis man tager børnechecken fra nogle, vil mindske interessen for at arbejde mere. Det er jo ikke noget, jeg står og finder på. Det er noget, de fremmeste økonomer siger.

Professor Nina Smith, som jeg ved, at skatteministeren sætter meget højt, siger det i nogle af de udtalelser, hun kommer med. Hun sagde netop den 3. februar til Børsen, at hvis man skal gøre det her, skal man meget langt ned, hvad angår indkomstgrupperne, for ellers er det simpelt hen ikke hensigtsmæssigt. Det vil ikke komme til at give nogen penge. Det vil bare hæmme folks lyst til at arbejde, så derfor bliver vi jo nødt til at få at vide, hvad der er definitionen på at være velhavende.

Kl. 16:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:32

Skatteministeren (Thor Møger Pedersen):

Jeg vil gerne understrege, at regeringen ikke har taget stilling til en eventuel indkomstregulering af børne- og ungeydelsen. Derfor er der hverken nogen tal på beløbsgrænser eller provenu. Jeg mener, at den principielle diskussion om en graduering er vigtig. Særlig i en situation, hvor Danmark er i økonomisk krise, er vi nødt til at gå til den økonomiske debat uden at have hellige køer. Vi er nødt til at kunne diskutere åbent, hvordan vi sikrer, at alle bidrager til at få Danmark tilbage på sporet. Men i forhold til den konkrete udformning tror jeg, at man bør afvente et samlet reformudspil og se tingene i sin helhed, også for at kunne besvare de spørgsmål, som spørgeren rejser.

Kl. 16:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Inger Støjberg.

Kl. 16:33

Inger Støjberg (V):

Det er jo meget godt, at skatteministeren gerne vil prøve at besvare mit spørgsmål, men jeg tror egentlig, at der er ret mange danske børnefamilier, der bare gerne vil have at vide, om de skal kalkulere med, at der er nedsættelser i børnechecken, og at de måske slet ikke får børnecheck i fremtiden. Det er jo den frygt, som man er med til at skabe nu, når vi ikke engang kan få at vide, hvad folk skal tjene, før at folk er så velhavende, at udenrigsministeren, SF's formand, ik-

ke mener, at de kan få en børnecheck. Når man ikke ved det, så ved man jo heller ikke, om man skal kalkulere med det. Så ved man heller ikke, om man skal kalkulere med, at man måske skulle tage det ekstra arbejde, som jeg tror vi alle sammen er interesseret i at så mange som overhovedet muligt tager. For vi er jo faktisk enige om, at flere skal ud på arbejdsmarkedet. Men det her er jo bare stik imod det, fordi det hæmmer folk i at tage ekstra arbejde.

Så jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren helt konkret: Skal man som dansk børnefamilie planlægge ud fra, at der sker forringelser i børnechecken i fremtiden?

Kl. 16:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:34

Skatteministeren (Thor Møger Pedersen):

Jeg vil bare for at gøre det helt klart sige, at jeg tror, de fleste børnefamilier er rigtig, rigtig glade for, at vi har fået en ny regering, og jeg tror, at særlig de børnefamilier, der har mere end to børn, er glade, netop fordi man har en regering, der faktisk sætter børnefamiliernes vilkår højt, og som dermed også har fjernet de væsentlige forringelser for børnefamilier med mange børn, som den tidligere regering indførte. I forhold til den konkrete diskussion, der er om en indkomstgraduering af børne- og ungeydelsen, synes jeg, det er en diskussion, der er principielt vigtig, også i forhold til, om man mener, det er et værktøj, der kan anvendes for at sikre, at alle bidrager, og det var et synspunkt, som det også ville klæde Venstre at abonnere på i en krisetid.

Men i forhold til spørgsmålet om, hvordan arbejdsudbudseffekter og lignende kommer til at være, tror jeg, at den rigtige tilgang til det vil være at vente på, at der kommer et samlet reformudspil fra regeringen.

Kl. 16:35

Anden næstformand (Søren Espersen):

Således er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål, spørgsmål nr. 12, er ligeledes til skatteministeren fra fru Inger Støjberg.

Kl. 16:35

Spm. nr. S 2055

12) Til skatteministeren af:

Inger Støjberg (V):

Er ministeren enig med den radikale skatteordfører, Nadeem Farooq, i, at en fjernelse af børnechecken for de højtlønnede de facto er en forhøjelse af marginals-katten for denne gruppe?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til Nadeem Farooqs udtalelser til dagbladet Politiken den 3. februar 2012.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Inger Støjberg bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:35

Inger Støjberg (V):

Tak. Er ministeren enig med den radikale skatteordfører, hr. Nadeem Farooq, i, at en fjernelse af børnechecken for de højtlønnede de facto er en forhøjelse af marginals-katten for denne gruppe?

Kl. 16:35

Anden næstformand (Søren Espersen):

Skatteministeren.

Kl. 16:35

Skatteministeren (Thor Møger Pedersen):

Tak for spørgsmålet. Det giver os jo lejlighed til at fortsætte i nogenlunde samme spor, så jeg skal forsøge at gøre det kort. Det er korrekt, at en fjernelse af børne- og ungeydelsen for dem med de højeste indkomster for nogle børnefamilier isoleret set vil kunne betyde en sammensat marginalbeskatning, der er højere; det er jeg enig i. Jeg er desuden enig med den radikale skatteordfører i, at et sådant tiltag ikke kan stå alene, men at det skal ses som en del af regeringens samlede økonomiske politik.

Kl. 16:36

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Inger Støjberg.

Kl. 16:36

Inger Støjberg (V):

Det er jo meget interessant, for nu har vi så på den ene side en udenrigsminister, der tilmed er formand for Socialistisk Folkeparti, der siger, at man skal skære i børnechecken for de velhavende. Man vil så ikke definere, kan jeg forstå i dag, hvad det egentlig vil sige at være velhavende i Danmark.

Man har så på den anden side en regeringspartner, nemlig Det Radikale Venstre, der siger, at det her de facto betyder, at man sætter skatten op for folk. Det er de to ydersynspunkter, der nu er i regeringen. Det kan man ikke løbe fra. Det er en debat, der bliver taget åbent og ærligt. Man står frem i avisen, og så opdager man efterfølgende, at man er meget uenig. Det må man jo selv ligge og rode med i regeringen. Det kan jo ikke være min opgave at prøve at redde de kastanjer ud af ilden. Men det bliver nok lidt af et arbejde.

Som det tredje har vi så en regering, der står for, at man vil øge arbejdsuddet. Det er i øvrigt noget, som vi i Venstre er fuldstændig enige i, altså at vi skal øge arbejdsuddet. Men det, som vi jo kommer til at opleve, hvis man nu fjerner børnechecken fra de velhavende, som man ikke vil definere hvem er, betyder så rent faktisk, at man vil mindske arbejdsuddet.

De tre ting harmonerer ganske enkelt ikke, vil jeg sige til skatteministeren.

Kl. 16:37

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:37

Skatteministeren (Thor Møger Pedersen):

For det første er det ikke korrekt, når spørgeren antyder, at der skulle være uenighed i regeringen. Regeringen er naturligvis enig i fastlæggelsen af den økonomiske politik. Regeringen har gjort det helt klart fra starten, at alle skal bidrage til at få Danmark ud af krisen, naturligvis også de velstillede. I den forbindelse er diskussionen om en eventuel indkomstgraduering af børne- og ungeydelsen naturligvis vigtig. Det, som udenrigsministeren har gjort, er at rejse en principiel diskussion. Så er det klart, at en sådan graduering isoleret set kan betyde en højere marginalskat for nogle børnefamilier, og det er også derfor, at det ikke giver mening at diskutere konkrete modeller ud af sammenhængen med regeringens øvrige økonomiske reformpolitik. For spørgeren har jo helt ret i, at regeringen har forpligtet sig på ambitiøse målsætninger i forhold til at øge arbejdsuddet og også sikre sig, at det bedre kan betale sig at arbejde. De målsætninger står vi naturligvis ved på lige fod med, at alle skal bidrage, og at vi skal sikre en rimelig social balance.

Kl. 16:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Inger Støjberg.

Kl. 16:38

Inger Støjberg (V):

Joh joh, nu vil ministeren så ikke diskutere konkrete modeller, men det ville ministeren jo sådan set godt den 31. december sidste år – det er jo ikke lang tid siden, det er et par måneder siden – for da sagde skatteministeren nemlig, at regeringen ingen planer havde om at forringe boligsikringen eller børnechecken. Så hov, hvad er der sket siden da? Ja, man har i hvert fald ændret holdning.

Men det er egentlig interessant at spørge ministeren om hele det principielle i, om det altid skal kunne betale sig at arbejde. For nu siger ministeren, at det altid skal kunne betale sig at arbejde, men det kan det jo netop ikke, hvis man ændrer på børnechecken. Det kan i hvert fald ikke betale sig at arbejde mere. Så skal det også kunne betale sig at arbejde mere? Det vil jeg spørge skatteministeren om. For en stor gruppe vil det jo så netop ikke kunne betale sig at arbejde mere, og det er nemlig for dem, som man betegner som de såkaldt velhavende.

Kl. 16:39

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:39

Skatteministeren (Thor Møger Pedersen):

Spørgerens argument bygger på en præmis om at se den diskussion, udenrigsministeren har rejst, isoleret. Den præmis er forkert, når man diskuterer arbejdsudbud og mulighederne for at øge arbejdsuddet. Det er nødvendigt at fastholde en helhedsbetragtning omkring de samlede virkninger af regeringens økonomiske politik, men lad mig bare understrege, at det har været en fast forudsætning for regeringens økonomiske politik, at alle skal bidrage til at få Danmark ud af krisen, også de mest velstillede. Og det betyder, at i diskussionerne om, hvordan Danmark kommer videre, er alle nødt til at have et åbent sind i forhold til at diskutere, hvad der skal til, for at alle bidrager, så vi kommer tilbage på sporet.

Der vil jeg sådan set anbefale alle at have en fordomsfri tilgang til diskussionen, også i forhold til indkomstgraduering af børneydelser.

Kl. 16:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Inger Støjberg.

Kl. 16:40

Inger Støjberg (V):

Jamen nu handler det slet ikke om det. Vi er jo alle sammen enige om, at man skal bidrage. Det kan man i hvert fald aldrig nogen sinde beskyldte Venstre for ikke at være enig i – faktisk tværtimod. Der var jo en råben og skrigen fra den daværende opposition om, at vi krævede, at for mange skulle bidrage. Sådan var det før, men nu har man så bare ændret holdning, for nu er man kommet i regering. Det er så noget helt andet. Den diskussion kan vi nok godt lade hvile i stilhed, og det tror jeg egentlig også vil bekomme regeringen bedst.

Mit spørgsmål går helt simpelt på dette: Når nu regeringen siger, at det altid skal kunne betale sig at arbejde, betyder det så også, at det altid skal kunne betale sig at arbejde mere – ja eller nej?

Kl. 16:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:41

Skatteministeren (Thor Møger Pedersen):

Der fik vi da i den grad en nyhed på banen: Venstre ønsker, at alle – altså *alle* – i samfundet skal bidrage til at få Danmark på ret kurs og være med til at sikre, at vi får styr på underskuddet. Det gælder ikke kun enkeltgrupper, som den tidligere regerings økonomiske politik ellers havde for vane at ramme, alle skal bidrage. Så er mit ydmyge spørgsmål blot: Hvad er Venstres bidrag til debatten, i forhold til hvordan de mest velstillede bidrager; hvad er de konkrete forslag?

Det er korrekt, at regeringen faktisk siger, at det skal kunne betale sig at arbejde. Man kan desværre ikke garantere, at det altid kan betale sig, men vi skal gøre en vigtig indsats for, at vores økonomiske politik understøtter, at det bedre skal kunne betale sig at arbejde, også bedre, end da den tidligere regering havde ansvaret. Og ja, vi skal understøtte, at det bedre skal kunne betale sig at gøre en ekstra indsats, også ved at øge arbejdsuddet. Der synes jeg regeringens politik er klar. Det er jer, der mangler opklaringer.

Kl. 16:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Nu blev der så ekstraordinært stillet et spørgsmål til fru Inger Støjberg, som jeg giver muligheden for at få en ekstra bemærkning. Det er ikke normalt, men det gør vi i det her tilfælde.

Kl. 16:42

Inger Støjberg (V):

Det takker jeg meget for, for man må jo sige, at det er noget specielt, at ministrene begynder at stille spørgsmål i spørgetiden. Det er jo netop ofte sådan – eller sådan er reglerne sådan set i Folketinget – at det er folketingsmedlemmerne, der stiller spørgsmål til ministrene, og derfor hedder det også ministre i spørgetid.

Ud over det synes jeg faktisk, at det er fint, at vi nu får lov til at debattere helt reelt, og jeg kan da i hvert fald med hundrede procents sikkerhed sige, at hvis der er et parti, der altid har stået for, at det altid skal kunne betale sig at arbejde, er det Venstre, men det er også den øvrige tidligere regering, De Konservative plus de støttepartier, der var med. Det er ren og skær historieforskning, hvis man forsøger at tegne et andet billede. Jeg tror bare lige, man skal slå op i debatterne fra Folketingets forhandlinger, for så kan man se, hvordan der blev råbt og skreget fra den daværende opposition. Næh, det har jo altid været sådan, at det har været et princip.

Den regering, vi har nu, har jo skabt et samfund, hvor det for rigtig mange tusinde mennesker nu ikke længere kan betale sig at arbejde. Det har man gjort ved at fjerne starthjælpen, kontanthjælpsloftet og 225-timers-reglen. Beskeden til danskerne er så bare, at vi har fået en ny, rød regering, så nu kan det ikke længere betale sig at arbejde, og så kan vi se ud fra det, der er blevet lagt op til her med børnechecken, at det så heller ikke for dem, der jo ellers er i arbejde, kan betale sig at arbejde mere, for så bliver børnechecken beskåret. Det er da et mærkeligt samfund, regeringen er ved at skabe.

Kl. 16:44

Anden næstformand (Søren Espersen):

Det var ikke meningen, at det skulle vare 1½ minut her til slut.

Skatteministeren.

Kl. 16:44

Skatteministeren (Thor Møger Pedersen):

Jeg vil ikke forlænge debatten yderligere, men jeg var glad for replikken, i den forstand at jeg jo så fortsat kan se frem til at høre Venstres konkrete forslag til, hvordan de mest velstillede skal bidrage.

Til gengæld vil jeg gerne understrege, at det er rigtigt, at der er en meningsforskel mellem Venstre og regeringen, i forhold til om metoden til at sikre, at det kan betale sig at arbejde, skal være at gøre

folk fattigere og fastholde folk i permanent fattigdom, eller om det skal være at anerkende hårdtarbejdende lønmodtagere ved at fokusere behårdt på at sænke skatten på løn. Jeg håber stadig, at vi kan enes bredt i Folketinget om en skattereform, der tager vigtige skridt, i retning af at det bedre kan betale sig at arbejde ved at sænke skatten på løn, samtidig med at vi fastholder en rimelig social balance ved at insistere på, at alle skal bidrage, også de mest velstillede. Så jeg glæder mig til at kunne samarbejde, fordi vi måske efterhånden, er det kommet frem, faktisk er mere enige end som så.

Kl. 16:45

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed et spørgsmålet sluttet. Tak til fru Inger Støjberg og tak til skatteministeren.

Det næste spørgsmål, nr. 13, er til social- og integrationsministeren, stillet af hr. Martin Henriksen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 16:45

Spm. nr. S 1891

13) Til social- og integrationsministeren af:

Martin Henriksen (DF):

Hvilke udsatte grupper skal ifølge ministeren betale prisen for en øget tilstrømning af svært integrerbare udlændinge på grund af regeringens udlændingepolitiske lempelser?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Martin Henriksen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:45

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Hvilke udsatte grupper skal ifølge ministeren betale prisen for en øget tilstrømning af svært integrerbare udlændinge på grund af regeringens udlændingepolitiske lempelser?

Kl. 16:45

Anden næstformand (Søren Espersen):

Social- og integrationsministeren.

Kl. 16:45

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg vil gerne starte med at sige tak for spørgsmålet. Når det så er sagt, vil jeg også godt sige, at jeg ikke anerkender hr. Martin Henriksens præmis for at stille det spørgsmål. Det tror jeg sådan set godt at hr. Martin Henriksen ved.

Men jeg vil dog gerne for en ordens skyld gentage, at billedet af udlændingepolitikken, som jeg tror at Dansk Folkeparti rigtig gerne vil male, meget tyder på, at vi nu bare lader stå til, nu åbner vi grænserne, og nu forsvinder alle de regler, som der ellers har været, og som har gjort, at man har kunnet sørge for at kunne håndtere integrationen. Det billede vil jeg gerne slå en pind igennem. I bund og grund er det, vi gør, at vi genskaber den retstilstand på familiesammenføringsområdet, som var gældende indtil juli 2011 – juli 2011 – og som der var en bred opbakning om. Der vil derfor stadig væk være styr på indvandringen og dermed sådan set også gode forudsætninger for at styrke integrationsindsatsen.

Når det er sagt, vil jeg gerne sige, at der er meget at følge op på. Der er rigtig meget af integrationsindsatsen, som ikke fungerer, og som jeg har stor fokus på at forbedre, men jeg vil gerne starte med at sige, at det billede, der er lagt op til med spørgsmålet, som at nu kommer folk myldrende, og nu har vi ikke længere nogen regler, simpelt hen ikke holder.

Kl. 16:46

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:46

Martin Henriksen (DF):

Tak. Nu er der jo også elementer i udlændingepolitikken, som bliver rullet længere tilbage end det tidspunkt, som socialministeren skitse-rede. Det er jo også sådan, at både socialministeren og justitsministe-ren – så kan vi altid diskutere, hvor mange der kommer – har jo sagt, at der kommer en øget tilstrømning på baggrund af de lempelser, som man ønsker at gennemføre.

Det forholder sig sådan, at den tidligere regering aftalte med Dansk Folkeparti, at man skulle have en udredning af indvandrin-gens økonomiske konsekvenser. Der fremgår det af indvandringens økonomiske konsekvenser, som udredningen hed, på side 18, at be-regninger peger på, at den førte udlændingepolitik – altså den, som den tidligere regering sammen med Dansk Folkeparti førte – isoleret set har styrket de offentlige finanser svarende til en varig årlig mer-indtægt på 0,29 pct. af BNP, opgjort i 2010-niveau svarer det til 5,1 mia. kr. Det er jo der, hvor man lægger op til at gennemføre nogle lempelser, og når man stiller færre krav, vil det betyde, at der er flere, der kan komme ind, og det vil også betyde, at der er en stor risiko for, at mange af dem, der kommer ind, netop fordi de ikke skal leve op til lige så mange krav som før, heller ikke vil være lige så godt stillet i forhold til at bidrage til det danske samfund. Dermed kan man risikere, og det påstår jeg, at udgifterne til offentlig forsør-gelse osv. vil stige, og det skal jo så gå fra noget andet. Derfor synes jeg, det er rimeligt, at ministeren giver et bud på, hvad det så er, de midler skal gå fra.

Kl. 16:48

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:48

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Grundlæggende kan man jo sige, at det, der er rigtig afgørende, når man modtager nye borgere, er at sørge for, at de bliver aktive med-borgere, at de ikke bliver passive. Folk, der kommer hertil, skal være hjerteligt velkomne, når de ønsker at bidrage. Vi har rigtig mange mennesker, som kommer hertil, som vores arbejdspladser har brug for, og som sørger for, at der er vækst i Danmark, som bidrager med nogle ting, som vi ikke selv ville kunne have tilført. Derfor kan man sige, at indvandringen i sig selv jo som sådan ikke er et onde. Ind-vandringen er mange forskellige ting. Folk kommer med meget for-skellig baggrund, med meget forskellig uddannelsesmæssig bag-grund, med meget forskellig indstilling til samfundet, og derfor kan man ikke male med en stor pensel og bare sige, at indvandringen er sådan og sådan.

Vi har udfordringer med nogle af de indvandrere, som ikke er til-passet det danske samfund, vi har også solstrålehistorier med ind-vandrere, som bidrager, og som arbejder, og som er en aktiv del af vores samfund. Derfor har jeg ikke det samme skrækscenarie stillet op for mig, som jeg kan høre at hr. Martin Henriksen har. På den måde betragter jeg ikke indvandringen som noget, der er farligt, men som noget, der er en naturlig del af at leve i et åbent, demokratisk og globalt samfund.

Kl. 16:49

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:49

Martin Henriksen (DF):

Nu er indvandringen jo ikke nødvendigvis en naturlig del. Der har jo altid fundet indvandring sted i et vist omfang, men det er jo noget, som man politisk kan regulere.

Jeg vil også godt fremhæve et andet tal, som også kommer fra indvandringens økonomiske konsekvenser, altså den udredning, som er blevet lavet, side 12. DREAM' analyse peger på bl.a. på, at grup-pen af indvandrere og efterkommere fra mindre udviklede lande un-der et medførte større offentlige udgifter end indtægter i 2010 sva-rende til en offentlig nettoudgift på 15,7 mia. kr. Og igen er det jo mange penge, det var den udlændingepolitik, som blev ført før, og det er der, hvor man lægger op til at gennemføre nogle lempelser. Derved taler det jo for, at de udgifter, der er til indvandring, vil blive større, fordi man igen går ind og lemper de steder, hvor vi erfarings-mæssigt ved, at der er store integrationsproblemer både i forhold til kulturelt at integrere de indvandrere, der kommer, og også til at få dem ind på arbejdsmarkedet. Når det så kommer til at bone ud på den måde, at der skal være offentlig forsørgelse til dem, når de ikke er på arbejdsmarkedet, så går pengene jo fra noget andet. Derfor sy-nes jeg, det er rimeligt, at ministeren kommer lidt ind på, hvilke grupper i samfundet det så er, man ønsker at tage pengene fra.

Kl. 16:50

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:50

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jo, men man kan jo ikke bare komme til Danmark og så gerne ville have offentlig forsørgelse. De regler på familiesammenføringsområ-det, som vi ruller tilbage, ruller vi altså tilbage til det niveau, der var i Danmark i sommeren 2011 – vi taler om sidste sommer. Det er jo ikke sådan, at vi har fri indvandring. Der er stadig væk regler for, hvordan man kan komme til Danmark, og hvordan man kan slå sig ned her, og vi lægger selvfølgelig også med den integrationsreform, som regeringen er i gang med at lave, vægt på at understrege, at pligter og rettigheder selvfølgelig også gælder for denne gruppe medborgere. Det er nu ikke noget, jeg tror er fremmed for mange, men der vil selvfølgelig være nogle, der vil synes, at de oplever nye toner, og det vil kun glæde mig, hvis det også vil føre til, at flere bli-ver aktive medborgere.

Det i hvert fald det, der er regeringens mål. Når folk kommer her-til, skal de hurtigt integreres, de skal hurtigt lære dansk, de skal hur-tigt komme ud på arbejdsmarkedet, og derfor har vi sådan set meget fokus på, hvordan vi tager imod folk, der kommer hertil. Men jeg har ikke samme angst for, at man bare kommer på offentlig forsør-gelse, som jeg kan høre at hr. Martin Henriksen har, for man kan ik-ke komme til Danmark, medmindre man har et forsørgelsesgrundlag.

Kl. 16:51

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:51

Martin Henriksen (DF):

Det er jo ikke korrekt, for regeringen har selv lagt op til – og det er så blevet vedtaget her i Folketingssalen, og det er ikke sket med Dansk Folkepartis stemmer, for vi stemte imod, men ikke desto min-dre er det blevet vedtaget – at udlændinge med asylstatus skal have forhøjet deres sociale ydelser, når de kommer til Danmark, hvis de ikke er på arbejdsmarkedet. Og det er faktisk inden for den her grup-pe, der kan være store vanskeligheder med at få dem ud på arbejds-markedet. Der var der jo en lavere starthjælp, en lavere social ydelse, da Dansk Folkeparti havde indflydelse på de her ting, og regeringen har jo lagt op til og fået gennemført, at det skal forhøjes.

Så ud over at man bruger penge på at forhøje de sociale ydelser til nogle udlændinge, der er kommet til Danmark og har fået asyl – og når de har fået det, er de berettiget til nogle højere ydelser – gør man det jo også mere økonomisk attraktivt at søge til Danmark som

f.eks. asylansøger, fordi folk kan se, at der i Danmark i forhold til andre steder er nogle attraktive sociale ydelser. Igen vil jeg bare bede ministeren om at redegøre for eller i hvert fald komme med et bud på, hvor man ønsker at hente de penge, som man alt andet lige bliver nødt til at bruge på den indvandringspolitik, man ønsker at føre.

Kl. 16:52

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:52

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Det er jo selvfølgelig korrekt, at hvis man kommer hertil med asylstatus, har vi da naturligvis som stat en forpligtelse til at sørge for underhold. Vi tager imod flygtninge; det gør vi i Danmark, og det synes jeg vi skal blive ved med at gøre, og det synes jeg vi skal sætte en ære i at gøre. Det, vi skal gøre, når vi modtager flygtninge, er at sørge for, at de bliver aktive medborgere. Der er nogle, der kan være svært traumatiserede, og som kræver en ekstremt stor og meget koordineret indsats, og der er andre, der lettere glider ind i samfundet. Men flygtninge tager vi imod i Danmark, vil jeg sige til hr. Martin Henriksen, og det mener regeringen naturligvis at vi skal fortsætte med.

Kl. 16:53

Anden næstformand (Søren Espersen):
Dermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er ligeledes til social- og integrationsministeren fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:53

Spm. nr. S 1893

14) Til social- og integrationsministeren af:

Martin Henriksen (DF):

Hvilke initiativer vil regeringen iværksætte på baggrund af den hetz og chikane rettet mod danskere i Vollsmose fra indvandrergrupper, som B.T. i den seneste tid har beskrevet?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Martin Henriksen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:53

Martin Henriksen (DF):

Hvilke initiativer vil regeringen iværksætte på baggrund af den hetz og chikane rettet mod danskere i Vollsmose fra indvandrergrupper, som B.T. i den seneste tid har beskrevet?

Kl. 16:53

Anden næstformand (Søren Espersen):

Social- og integrationsministeren.

Kl. 16:53

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg vil gerne sige, at jeg synes, at nogle af de historier, der har været fremme, om, hvad der er foregået i Vollsmose, er ret horrible. Det vil jeg sådan set synes, uanset hvilket fortegn historien har eller hvilken religion eller kultur eller hudfarve man har. Hvis der på den måde er mennesker, der går efter bestemte grupper, er det noget, som jeg anser som et ekstremt stort demokratisk problem. Og det er fuldstændig uacceptabelt, hvis unge med indvandrerbaggrund har rottet sig sammen og valgt nogle bestemte efternavne eller danskklingende navne ud, som de så går efter. Den slags skal vi ikke tolerere. Vi skulle heller ikke tolerere det, hvis det var den anden vej rundt, og derfor er det ekstremt vigtigt, at vi gør noget ved det.

Indsatsen for at modvirke kriminalitet er jo først og fremmest justitsministerens ansvarsområde, men som social- og integrationsminister har jeg ansvaret for det, der drejer sig om det forebyggende arbejde. Først og fremmest er vi jo i gang med en hel masse reformer, bl.a. en integrationsreform og en socialreform. Integrationsreformen har bl.a. som målsætning at få flere i arbejde, og det tror jeg faktisk vil være en rigtig god idé, for noget af det, jeg i hvert fald har hørt fra nogle af de her unge spirer, som har gået rundt og har udtalt sig til aviserne om, at de har chikaneret folk, er, at de keder sig. Og hvis de keder sig, må vi jo sørge for, at de holder op med det. Det gør vi ved at få dem i gang med uddannelse, ved at få dem i gang med arbejde. Det tror jeg vil være en rigtig god idé.

Regeringen er meget opsat på at støtte den lokale indsats, og derfor samarbejder vi også med kommuner og politikredse om at kortlægge de lokale udfordringer, der måtte være nogle steder – det gælder selvfølgelig også i sagen om Vollsmose. Som led i samarbejdet om at kortlægge den lokale indsats er Social- og Integrationsministeriet lige nu i gang med et samarbejde med Odense Kommune, hvor vi bl.a. arbejder sammen om at lave en målrettet opkvalificering af medarbejderne. På den måde vil man gennem kurser og rådgivning styrke medarbejderne i det med at tackle deres arbejde med at møde de unge, som har en risikofærd, og i, hvordan man bedre kan skabe trygge lokale fællesskaber også i Vollsmose.

Kl. 16:55

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:55

Martin Henriksen (DF):

Tak for svaret. Der har jo, hvad ministeren også nævnte, været flere eksempler, som har været beskrevet i B.T., på, at danskere har været udsat for en indbrudsbølge med chikane og hetz rettet mod danskere på forskellig måde, og der er sågar også en kristen præst, som er blevet hetzet ud af Vollsmose. Det er jo alt sammen ting, som jeg tror vi kan være enige om at man selvfølgelig skal tage afstand fra.

Der har også været en artikel fremme, der går på, at der er blevet brugt 58 mio. kr. på forskellige sociale initiativer og integrationsinitiativer, og man kan jo godt sætte spørgsmålstegn ved, om de alle sammen har haft den ønskede effekt. Det er jo mange penge at bruge, og det kan vi alle sammen tænke lidt over.

Men jeg kunne godt tænke mig at få at vide, om ministeren kunne være indstillet på at gennemgå de fremtidige sociale indsatser og integrationsindsatser, som der er lagt op til ikke bare i satspuljeregime, men også andre steder, for eventuelt at se på, om ikke vi kan omdirigere nogle af de midler til en forstærket politiindsats i området – for det tror jeg også har en meget mere markant effekt end en socialpolitisk indsats – sådan at vi nedtoner nogle af de ting, såsom flerkulturelle tilbud, bedre image-kampagner osv., og ser på, om ikke nogle af midlerne kan kanaliseres over til en forstærket politiindsats. Var det noget?

Kl. 16:57

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:57

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Man skal i hvert fald holde sig for øje, at der er en særlig lovgivning vedrørende satspuljen, og den skal man jo ikke komme i karambolage med, når man deler penge ud. Man vil ikke kunne give penge til almindelig drift af politiarbejde via satspuljen, men man kan selvfølgelig godt styrke nogle forskellige projekter. Nu spørger hr. Martin Henriksen til nogle af de projekter, der har været, og nævner en artikel, som oplister, at der er blevet brugt 58 mio. kr. på forskellige ini-

tiativer. Jeg har ikke set den artikel, men jeg er sikker på, at der er blevet brugt 58 mio. kr., og ganske givet er der også blevet brugt mere.

Noget af det, der har chokeret mig, efter at jeg er blevet social- og integrationsminister, har været at få indsigt i, hvor lidt styr der i virkeligheden har været på mange af de projekter, der har været sat i værk. Derfor har jeg lagt op til, at vi reformerer hele det her område. Vi skal ikke længere bare give penge til projekter. Vi skal give penge til effekt, altså til ting, vi ved virker, og vi skal, når vi giver penge til et projekt, blive langt bedre til at kunne dokumentere, at der er en effekt. Det er ikke nok, at man laver en evaluering, hvor man beskriver den proces, der har været. Man skal blive meget bedre til at målrette, sådan at vi giver penge til noget, der rent faktisk flytter folk, og det gælder også de penge, som vi sætter af til satspuljen.

Kl. 16:58

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:58

Martin Henriksen (DF):

Nu er det os herinde, der laver reglerne, og derfor kunne man jo gennemgå mange forskellige indsatser fra Social- og Integrationsministeriets side. Det kunne være satspuljen, men det kunne også være andre initiativer, som er startet ude i kommunerne, for at se, om der er nogle af de midler, der kan kanaliseres over i en forstærket politiindsats. Altså, hvis der kunne komme den politiske melding, at man var villig til at kigge på det, så vil det være rigtig positivt.

Jeg kunne også godt tænke mig at spørge om noget andet. Det er, om ministeren vil bede kommunerne om at give de unge ballademagere i område et ungepålæg, sådan at de skal være hjemme efter mørkets frembrud, samt sikre, at de f.eks. påføres en chip – det er der jo mulighed for – sådan at det er muligt at kontrollere, om de overholder ungepålægget. Der er nogle, der begår kriminalitet. Dem skal vi selvfølgelig komme efter, og fanger vi dem, skal de straffes. Der er også nogle, der kan være på vej ud i noget – lillebrorgenerationen har vi hørt så meget om – og der kan kommunen jo faktisk, hvis den ønsker det, give dem et ungepålæg og sige: Når mørket bryder frem kl. 9 eller 10 om aftenen, skal I altså være hjemme hos forældrene, og hvis I ikke er det, bliver det registreret, og så kommer der en kommunal medarbejder eller en politimand og henter jer hjem igen. Der kunne regeringen også presse på.

Kl. 16:59

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:59

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Angående nogle af spørgsmålene bliver jeg nødt til at henvise til, at det måske også kunne være nyttigt, hvis justitsministeren bidrog til besvarelsen. Jeg vil selvfølgelig gerne svare på nogle af tingene. Først vil jeg sige, at der jo er indkaldt til samråd med både justitsministeren og mig selv med udgangspunkt i de artikler fra B.T., så der vil vi i hvert fald få lejlighed til at drøfte nogle af de her problemstillinger mere indgående.

Når det drejer sig om, hvorvidt vi skal frigøre ressourcer til politiindsatsen, vil jeg sige, at det ligger uden for mit ressort, og at det er et spørgsmål, som man må rejse over for justitsministeren eller finansministeren, eller som man må rejse i finanslovforhandlinger. Det er ikke et spørgsmål, jeg kan stå og tage stilling til her eller sådan set ønsker at tage stilling til.

Så blev jeg spurgt om, om jeg vil gøre mere for, at kommunerne skal anvende ungepålæg. Jeg synes jo faktisk, at vi har en ret fornuf-tig lov. Der er mulighed for, at man kan bruge de værktøjer, der er,

og jeg synes, at det skal være op til kommunerne at træffe afgørelserne om, hvornår de mener det giver mening at anvende de forskellige redskaber, der er i lovgivningen. Så jeg vil sådan set sige, at det vil jeg gerne afvise.

Når spørgsmålet så drejer sig om, om man skal sætte en chip på børn, der laver ballade, så vil jeg sige, at jeg tror, at det er langt mere vigtigt, at børn får at vide, at der er klare grænser, at der er regler for, hvordan de skal opføre sig, og at politiet eksempelvis kører dem hjem, hvis de støder på dem på gaden, og naturligvis tager samtaler med deres forældre og gør dem meget klart, at det er fuldstændig uacceptabelt, at små børn løber rundt på gaden sent om aftenen.

Kl. 17:00

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 17:00

Martin Henriksen (DF):

Se, nu ved jeg, at Dansk Folkepartis retsordfører, hr. Peter Skaarup, har forsøgt at få justitsministeren i Folketingssalen for at svare på spørgsmål, og det har ikke været helt nemt. Det er selvfølgelig ærgerligt. Det skal jeg beklage, men det kan være, at social- og integrationsministeren kan prikke sine kollega på skulderen og sende ham ned i Folketingssalen og svare på spørgsmål om den situation, der har været i Vollsmose.

Ministeren siger mange af de rigtige ting, nemlig at der skal være konsekvenser osv., men det er jo ikke nok at sige, at der skal være konsekvenser. Der bliver rent faktisk også nødt til at være nogle. Lad os sige, at kommunen siger til et ungt menneske: Vi kan se, at du er på vej ud i noget skidt; vi kan se, at andre unge i området render rundt og begår kriminalitet i form af indbrud osv., der er rettet mod danskere, og du kan måske også være på vej i den retning; så nu siger vi til sig, at du skal være hjemme på et bestemt tidspunkt om aftenen, sådan at du ikke er i nærheden af den omgangskreds, som kan trække dig videre ud på den kriminelle løbebane. Vi har faktisk nogle redskaber i dag i lovgivningen, der kan give mulighed for, at kommunen kan kontrollere, om det unge menneske så rent faktisk også er hjemme, men jeg kan forstå, at de redskaber vil ministeren altså heller ikke gøre brug af.

Kl. 17:01

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:01

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg vil gerne starte med at sige, at reglerne for, hvordan man skal stille op i Folketingets spørgetid, jo er sådan, at det skal ministeren gøre. Så hvis justitsministeren har meldt afbud, har haft forfald, så har der været en legitim årsag til det. Der er mange ministre, der for tiden er meget optaget af formandskabsopgaver. Det bruger vi meget tid på i regeringen, og det er jo en indsats, som vi også bliver nødt til at mase ind i kalenderen ved siden af, at vi passer folketingsarbejdet. Men Folketingets spørgetid ligger fast i de her timer om onsdagen, og derfor kan der være onsdage, hvor visse ministre ikke har mulighed for at stille op. Så kommer man onsdagen efter eller den første onsdag, man overhovedet kan.

Jeg bliver spurgt om, om jeg vil lave mere forebyggende arbejde, og det vil jeg faktisk gerne. Vi er jo på vej med et tværministerielt ad hoc-udvalg, som jeg havde fornøjelsen af at fortælle om i går i Integrationsudvalget. Noget af det, der er i kommissoriet, er, at man skal se på, hvordan man kan sørge for at forebygge kriminalitet blandt unge med indvandrerbaggrund. Det er en problemstilling, som regeringen og jeg tager meget alvorligt, for vi har en udfordring. Vi har en overrepræsentation blandt unge med indvandrerbaggrund, som

begår kriminalitet. Det er en udvikling, der har stået på i mange år, uden at man har fået knækket nødden, og vi har sat os for, at det vil vi gøre anderledes i den her regering.

Kl. 17:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Martin Henriksen.

Det næste spørgsmål er ligeledes til social- og integrationsministeren, men er stillet af fru Mette Hjermand Dencker.

Kl. 17:02

Kl. 17:03

Spm. nr. S 2021

15) Til social- og integrationsministeren af:

Mette Hjermand Dencker (DF):

Hvad vil ministeren gøre for at undgå, at kommunerne negligerer de udsatte børns situation, ved at lave konkurrencer med præmier til den medarbejder, der kan spare flest af kommunens penge på at undgå en anbringelse?

Kl. 17:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Mette Hjermand Dencker for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 17:03

Mette Hjermand Dencker (DF):

Hvad vil ministeren gøre for at undgå, at kommunerne negligerer de udsatte børns situation, ved at lave konkurrencer med præmier til den medarbejder, der kan spare flest af kommunens penge på at undgå en anbringelse?

Kl. 17:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Social- og integrationsministeren.

Kl. 17:03

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg vil gerne sige, at det her spørgsmål jo er sprunget ud af en sag fra Fakse Kommune, hvor der var nogle medarbejdere, som skrev rundt, om der ikke var nogen, der kunne komme med nogle vilde forslag til, hvordan man kunne spare på anbringelsesområdet. Den mail var jo forkastelig, og heldigvis skete der det, at i det øjeblik borgmesteren fik kendskab til mailen, fik han stoppet det, der var gang i i Fakse. Derfor vil jeg sige, at det er jeg meget tilfreds med blev gjort, og at der så tidligt blev taget afstand fra det forslag, der var lagt frem fra nogle medarbejders side.

Når vi taler om børn, som er ude i problemer, som har det skidt, og som har en dårlig trivsel, skal de altid have det rigtige tilbud, og det nytter ikke noget, at man tror, at man kan lave konkurrencer eller spare sig til en eller anden spændende vild idé. Man skal altid tage udgangspunkt i, hvad der er det rigtige for barnet. Det vidste borgmesteren i Fakse, og derfor fik han stoppet de forslag, der var. Da det ikke er et problem, som jeg har hørt til andre steder, vil jeg sige, at jeg heller ikke tror, at vi kommer til at se det igen, for det med at lave konkurrencer om, hvordan man kan spare på udsatte børn, er simpelt hen usmageligt.

Når det så er sagt, vil jeg sige, at jeg jo synes, at det er rigtig fornuftigt, at kommuner tænker sig godt om og finder de rigtige løsninger til børn, men at lave konkurrencer eller plad på børn, som har det skidt – fordi man har presset på økonomien – går simpelt hen ikke. Loven er meget klar. Kommunerne skal sørge for, at udsatte børn får den hjælp, de har brug for, og kommunen skal vurdere det enkelte barns behov og finde lige præcis den indsats, der hjælper barnet bedst muligt, og det er altså ikke i form af en konkurrence.

Kl. 17:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Mette Hjermand Dencker.

Mette Hjermand Dencker (DF):

Jeg ser også selv med stor tilfredshed på måden, som Faxes borgmester reagerede på, og jeg roste ham også for det, da jeg ved lejlighed talte med ham i sidste uge. Jeg er glad for at høre, at ministeren også er glad for, at det blev bremset, men det, jeg godt kunne tænke mig at høre, er: Nu er vi bekendt med, at sådan noget kan foregå i kommuner. Vi ved endnu ikke, om det også er foregået i andre kommuner. Det er det nok højst sandsynligt ikke, men hvis det sker igen, er der så noget, som ministeren vil gøre for at gribe ind, hvis der er andre kommuner, der på en eller anden måde skulle behandle deres borgere på den her måde?

Kl. 17:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:05

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg tror, det blev meget tydeligt for alle, hvad der er regeringens holdning, og loven er sådan set også klar. Man skal tage udgangspunkt i det enkelte barn i de sager, der er, hvor man skal vurdere barnets behov, og man skal vælge den indsats, der bedst løser barnets problemer. Derfor er der sådan set ikke behov for at ændre nogen lovgivning eller lave en lov om, at man ikke må lave konkurrencer, fordi kommunerne skal gøre det, der er bedst for barnet.

Jeg vil gerne sige, at hvis det skulle ske, er jeg helt af den overbevisning, at så ville det have offentlighedens interesse. Fordi det er så vanvittigt, og fordi det er så anstødeligt, er jeg sikker på, at det ville være noget, der ville blive skrevet om, og det ville komme os for øre, og så ville det selvfølgelig blive standset. Så skulle det ske igen, er jeg sikker på, at vi hører om det. Skulle det ske igen, er der også et klagesystem, der kan håndtere, hvis kommunerne ikke følger lovgivningen. De afgørelser i de konkrete sager kan jo altid indklages i klagesystemet på det sociale område, og lovligheden af en kommunes praksis kan indklages til det kommunale tilsyn. Så jeg synes, hverken det giver anledning til ændringer i forhold til tilsyn eller lovgivning, men det er en klar afstandtagen til, at konkurrencer og børneanbringelser ikke passer sammen.

Kl. 17:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Mette Hjermand Dencker.

Kl. 17:06

Mette Hjermand Dencker (DF):

Vi har i den seneste tid haft rigtig mange sager, hvor sagsbehandlere har ignoreret henvendelser fra bekymrede lærere og pædagoger, endda fra forældrene selv, og konsekvenserne har jo været, at der i mange år har foregået mishandling af børn. Vi har set det både i Kolding Kommune og Rebild Kommune, og det har endda også medført dødsfald hos børn som følge af mishandling. Hvor mange mishandlede børn og hvor mange dødsfald hos børn skal der på bordet, før ministeren mener, at situationen er alvorlig nok til, at vi fra Folketinget skal gribe ind og lave et anderledes regelsæt for sagsbehandlere?

Kl. 17:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:07

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg vil starte med at sige, at jeg sådan set synes, at spørgsmålet er fuldstændig malplaceret, altså, at spørge, hvor mange døde børn, der

skal på bordet, før jeg synes, at reglerne skal laves om, synes jeg er langt under bæltstedet. Jeg er udmærket klar over, at der var en dreng, der døde i sommer, før jeg blev minister. Det var en meget tragisk sag, hvor der er handlet forkert, en sag, som jeg selvfølgelig synes er ganske forfærdelig, som vel alle andre synes.

Vi har i regeringen lavet rigtig mange initiativer, siden jeg blev minister. Jeg startede med at skrive et brev rundt til alle landets kommuner og bede dem om at gennemse deres beredskab og få det opdateret. Vi har i satspuljen i fællesskab sat penge af til bl.a. ny lovgivning, der skal sikre adgang til lukkede familier. Jeg er på vej nu med et lovforslag om at ændre refusionen, således at når man skal fjerne en større søskendeflok, får man flere penge tilbage, så der ikke sidder nogen kommuner, der ikke har råd til at fjerne en større søskendeflok. Vi har igangsat en kulegravning af alle de sager, der har været, hvor man skal se på, hvordan myndigheder har spillet sammen. Vi har med andre ord taget det ansvar på os, som den tidligere regering ikke formåede at tage på sig. Vi er i gang med at rydde op. Der er meget at rydde op i derude, men vi har taget ansvaret på os, fordi det naturligvis ikke er vores politik, at der skal døde børn på bordet.

Kl. 17:08

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Mette Hjerminde Dencker.

Kl. 17:08

Mette Hjerminde Dencker (DF):

Når jeg hører om de her sager, hører jeg også samtidig, at der ikke er nogen konkrete tiltag fra regeringen på, hvad man gør i de sager for at undgå det. Det er sådan set det, jeg efterlyser, nemlig, om regeringen og ministeren har en grænse for, hvornår det er, at vi her fra Christiansborg skal gribe ind over for kommunerne.

Når man som kommune vælger at lave udsatte børns situation om til en festlig gaveleg med præmier til vinderen, så synes jeg jo, at det siger rigtig meget om sagsbehandlingens og kommunernes mentalitet med hensyn til udsatte børn. Det er jo sådan set det, der bekymrer mig, altså, at man kan have sådan en mentalitet, at udsatte børn skal være et besparelsesobjekt. Det er derfor, at jeg godt kunne tænke mig at høre ministeren om, hvad regeringen vil gøre fremover, hvis sådan nogle sager opstår, og hvad der skal til, for at vi kan gribe ind her fra Folketingets side?

Kl. 17:09

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:09

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Når der bliver spurgt til, hvad vi skal gøre, når sådan nogle sager opstår, så ved jeg ikke, om der spørges til, hvad vi skal gøre, hvis der er nogle, der laver konkurrencer. Det har jeg svaret på. Det giver ikke anledning til, at vi laver ny lovgivning eller nye regler. Vi skal tage afstand fra det, og vi skal understrege, at den lovgivning, der gælder, naturligvis skal følges.

Det er i øvrigt punkt 1 i den aftale, jeg har lavet med Kommunernes Landsforening om at indgå et partnerskab. Noget af det første, jeg gjorde som minister, var, at jeg tog kontakt til KL og sagde, at nu bliver vi nødt til at finde løsninger, vi bliver nødt til at finde løsninger, for de mange rapporter, der lå på mit bord, dokumenterede, at under den tidligere regering havde man ikke formået at få løftet uddannelse til plejefamilier, samtaler med børn, der skulle hjembringes. Det ene efter det andet, der er lovgivet om i Folketinget, lå der rapporter på mit bord om, som der ikke var fulgt særlig godt op på.

Det, der tidligere har været kutyme, har jo været, at den tidligere regering brokkede sig, KL sagde, at de ikke havde nogen penge, og

så kom man aldrig videre. Det, der var min mission, var at få løftet opgaverne og få taget et fælles ansvar for, at der rent faktisk skete noget. Derfor indgik jeg et partnerskab med KL, og jeg vil sige, at KL er meget optaget af, at der skal løsninger til på det her område. Der er også en erkendelse af, at det ikke har været gjort godt nok, at der er kommuner, der har underpræsteret, og derfor har Jan Trøjborg, der er formand for KL, skrevet et brev i en rimelig harsk tone til kommunerne med henblik på at få dem til at følge op på den lovgivning, der er.

Jeg følger det her meget tæt, og jeg ser på det med allerstørste alvor, når der er børn i vores samfund, der ikke har det godt.

Kl. 17:11

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til fru Mette Hjerminde Dencker.

Det næste spørgsmål, nr. 16, er ligeledes til social- og integrationsministeren af fru Karina Adsbøl.

Kl. 17:11

Spm. nr. S 2054

16) Til social- og integrationsministeren af:

Karina Adsbøl (DF):

Vil ministeren redegøre for, hvorfor mennesker med handicap skal udelukkes fra at have et sexliv, når regeringen tilsyneladende vil nægte, at plejepersonalet kan hjælpe med at få kontakt til prostituerede?

Skriftlig begrundelse

Det er jo ikke forbudt hverken at være prostitueret eller købe sex i Danmark.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karina Adsbøl bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 17:11

Karina Adsbøl (DF):

Tak. Vil ministeren redegøre for, hvorfor mennesker med handicap skal udelukkes fra at have et sexliv, når regeringen tilsyneladende vil nægte, at plejepersonalet kan hjælpe med at få kontakt til prostituerede?

Kl. 17:11

Anden næstformand (Søren Espersen):

Social- og integrationsministeren.

Kl. 17:11

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg vil gerne starte med at sige, at der er tale om en misforståelse, for vi er ikke på vej med nogen som helst lovgivning, der skal lovgive imod, at mennesker med handicap kan få hjælp til at kontakte prostituerede.

Det, der er op og ned i den her sag, er, at der tidligere har været en vejledning, der har beskrevet, hvordan man kunne hjælpe. Den vejledning er ikke længere gyldig. Det betyder, at man lige nu står uden nogen vejledning, og derfor er Socialstyrelsen gået i gang med at lave en håndbog om socialpædagogiske metoder, som skal hjælpe fagpersonalet til at håndtere og hjælpe mennesker med handicap i forhold til deres seksualitet. Og vi lovgiver som bekendt ikke i en håndbog, så der er bestemt ikke nogen lovgivning på vej.

Prostitution er ikke forbudt i Danmark, og jeg hverken kan eller vil forbyde det pædagogiske personale at tage kontakt til en prostitueret på vegne af mennesker med handicap. På den anden side synes jeg måske heller ikke, at man skal opfordre til det i en håndbog, men

man kan i en håndbog beskrive, hvordan man kan understøtte og hjælpe mennesker med handicap til også at have et seksualliv.

Kl. 17:12

Kl. 17:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 17:12

Kl. 17:15

Karina Adsbøl (DF):

Tak for svaret. Det har været oppe at vende, og det har været oppe at vende mange gange. Jeg var slet ikke klar over det med vejledningen, men det kan være, at ministeren kan svare på, hvorfor den ikke længere er gyldig.

Der har jo været forskellige ordførere ude at sige noget om det; altså ligestillingsordfører hr. Rasmus Horn Langhoff har jo sagt, at det snarere er en kamp for at bekæmpe prostitution, at det er skadeligt at være prostitueret, og at formuleringen derfor skal fjernes fra Socialministeriets vejledning. Sådan har der været flere ordførere ude at sige en masse ting. Det sætter jo en masse mennesker i en situation, hvor de tænker: Hvad skal vi så gøre, hvis vi ikke har mulighed for at få støtte til eller vejledning i at have et seksualliv?

Jeg kunne derfor godt tænke mig at høre, om man påtænker at gå i en anden retning, og om det simpelt hen er for at forbyde prostitution. Eller hvad handler det om?

Kl. 17:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:13

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Regeringen er optaget af at se på prostitution ud fra den betragtning, at mange kvinder og mænd i prostitution tager skade af deres fag. Men prostitution er ikke forbudt, og vi kommer ikke til at afskære handicappede mennesker fra at få adgang til prostituerede for på den måde at indføre et forbud mod prostitution ad bagvejen. Skal man lave et forbud mod prostitution, kræver det en lovgivning, der gælder for alle mennesker og ikke kun for mennesker med handicap.

Der findes ikke nogen vejledning, og derfor står de kommentarer, der har været, hvor ordførere har kommenteret vejledningen, ikke til troende. Der findes ingen vejledning, men man er ved at udarbejde en håndbog.

Når det så er sagt, vil jeg sige, at seksualitet jo er meget andet end at gå til prostituerede. Derfor synes jeg, at det er vigtigt at hjælpe og understøtte det pædagogiske personale i, hvordan de kan hjælpe mennesker med handicap, så de også har selvbestemmelse i deres liv og har en god kontakt til deres krop og seksualitet.

Kl. 17:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 17:14

Karina Adsbøl (DF):

Jamen jeg er da fuldstændig enig med ministeren i, at det er godt at vejlede og rådgive personalet om det her. Men med hensyn til den vejledning, der i 2001 blev lavet af Socialministeriet, nemlig »Seksualitet – uanset handicap«, vil jeg sige, at det var en vejledning, der jo simpelt hen blev lavet for også at rådgive personalet om etik og regler, og hvordan og hvorledes de skulle forholde sig til den her problemstilling, eller hvad man skal kalde det, altså at der er mange folk, der uanset handicap eller andet kan have behov for at have et seksualliv. Så hvornår er den vejledning, kan man sige, blevet smidt i skraldespanden og blevet ugyldig, altså sådan at den ikke længere bliver brugt?

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Vejledningen udkom i 2001, og den hedder »Vejledning om seksualitet – uanset handicap«, og her stod der bl.a.: Hjemmehjælperen må i nogle tilfælde følge personen til den prostituerede. Det kan også være relevant, at hjælpepersonen har en samtale med den prostituerede for sammen med personen at formidle ønsker, sørge for, at der er afsat tid nok osv. Det var dog sådan, at det emne, der handlede om prostitution, alene indgik enkelte steder i vejledningen, og i forbindelse med kommunalreformens ændring af lovgivningen på hele det sociale område blev vejledningen i 2006 historisk. Det betyder, at vejledningen i realiteten ikke er gældende, men den er dog samtidig ikke blevet erstattet af en ny vejledning. Der har altså så at sige siden været en ministeriel vejledning på området. Det, der nu er i gang, er, at man i Socialministeriet er ved at lave en håndbog, som også skal understøtte det faglige personale i, hvordan de kan hjælpe de handicappede til at have en god kontakt til deres krop og deres seksualitet.

Dette er et arbejde, der ikke har været i gang frygtelig længe, men det er et arbejde, som jeg selvfølgelig vil sende over, lige så snart jeg har det.

Kl. 17:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 17:16

Karina Adsbøl (DF):

Jamen dette arbejde ser jeg frem til at modtage, så snart ministeren har det, for så kan jeg jo som handicapordfører følge lidt med i det, så vi i fællesskab ville kunne få nogle gode løsninger. Men vil det, når der fra forskellige ordføreres side har været tale om, at prostitution var skadeligt, og at vi ikke skulle have det osv. – det er også noget, fru Sofie Carsten Nielsen fra De Radikale har været ude at sige – så sige, at det er noget, der overhovedet ikke passer? For det er jo noget, der har vakt en del debat, også i Kristeligt Dagblad. Jeg må ærligt tilstå, at jeg godt kan forstå det, hvis der sidder nogle folk derude, som bliver lidt bekymrede, hvis de ikke kan få nogen hjælp og vejledning, så de kan leve et liv, der er forholdsvis normalt, og at de ligesom alle andre har mulighed for at få hjælp, hvis de ikke har den samme mulighed for at gå ud og finde en partner. Men skal jeg forstå alt det, der er blevet sagt på det område, sådan, at ministeren siger, at det simpelt hen er en fejl, eller hvordan?

Kl. 17:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:17

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Det tror jeg ikke. Jeg tror, at spørgeren kan forstå det sådan, at det er noget, der står meget til troende, altså at det, når hr. Rasmus Horn Langhoff siger, at han ønsker, at prostitutionen skal forbydes, jo så er, fordi det er det, der er hans holdning. Det, der er regeringens holdning, er imidlertid, at vi skal se på, hvad der er af fordele og hvad der er af ulemper ved at indføre et forbud mod prostitution, og det er jo noget, der ikke lige lader sig afdække fra den ene dag til den anden. Jeg ved, at justitsministeren er på vej med et arbejde om det. Hvad angår spørgsmålet om den håndbog, som jeg nævnte jeg ville sende over, lige så snart jeg har den, så kan jeg sige, at det er

noget, der kommer til at ske forholdsvis snart. Håndbogens arbejdstitel er Seksualitet på dagsordenen, en håndbog om professionel støtte til mennesker med funktionsnedsættelse, og den forventes at blive udgivet sidst i marts eller først i april. Så der kommer til at ske noget ganske snart.

Men i forhold til spørgsmålet om, hvorvidt prostitution er skadeligt, vil jeg sige, at det er det for nogle mennesker. Der er nogle mennesker, for hvem det er dybt, dybt skadeligt at være i prostitution. Men i forhold til spørgsmålet, om man skal sige, at nu tager vi det første skridt og forbyder handicappede adgang til prostitution, fordi man ønsker at kriminalisere køb af sexydelser, vil jeg sige, at det ikke er min holdning. Og derfor kommer den her håndbog ikke til at betyde, at der for mennesker med funktionsnedsættelser vil være et forbud mod at gå til en prostitueret. Det er selvfølgelig en debat, som vi skal tage for at finde ud af, hvad konsekvenserne ved et eventuelt forbud er – hvad er de gode sider, og hvad er de dårlige sider? – men det er ikke noget, der kommer til at ske ad bagvejen på sådan en måde, som spørgeren mistænker os for at ville gøre det.

Kl. 17:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Således er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er ligeledes til social- og integrationsministeren af fru Karina Adsbøl.

Kl. 17:19

Spm. nr. S 2056

17) Til social- og integrationsministeren af:

Karina Adsbøl (DF):

Finder ministeren, at kommunerne i tilstrækkelig grad anvender metoden med familierådslagning i anbringelsessager?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karina Adsbøl bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 17:19

Karina Adsbøl (DF):

Finder ministeren, at kommunerne i tilstrækkelig grad anvender metoden med familierådslagning i anbringelsessager?

Kl. 17:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Social- og integrationsministeren.

Kl. 17:19

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Familierådslagning er en blandt flere metoder, der tager udgangspunkt i at inddrage ressourcerne i barnets familie eller netværk. Jeg har ikke kendskab til, hvor mange kommuner der anvender familierådslagning, hverken i anbringelsessager eller i andre situationer, hvor der er behov for en tidlig eller forebyggende indsats, men jeg ved dog, at der er flere kommuner, der har gode erfaringer med metoden. Det giver de udtryk for, når jeg har kontakt til dem. Jeg har selv været ude at overvære, hvordan en sådan familierådslagning kan fungere. Den er rigtig god, fordi den inddrager hele det netværk, der er omkring barnet, og dermed sørger for, at ressourcer, som man ikke lige var klar over var til stede i familien eller netværket, kommer frem.

Det, der jo tit er sagen i nogle af de her anbringelsessager, er, at en anbringelse kan være nødvendig. Det kan være nødvendigt at fjerne et barn. Men man oplever måske tit, at det barn ikke nødvendigvis får et meget bedre liv af det. Derfor er det ekstremt vigtigt at have fokus på, hvordan man kan sørge for, at en anbringelse faktisk også bliver lig med, at barnet får det godt, flytter sig og udvikler sig i trygge og harmoniske omgivelser, og at den afkobling fra familien,

der ellers har været, bliver så lille som muligt. Der er rigtig mange steder, hvor man tager godt imod børn, der er blevet anbragt, men mange af de her børn har det svært, og derfor har de også ar på sjælen. Og i den forbindelse vil jeg sige, at familierådslagning bestemt er en rigtig god løsning, der også kan bruges til at forebygge anbringelse uden for hjemmet.

Kl. 17:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 17:21

Karina Adsbøl (DF):

Tak for svaret. Lige til det tidligere: Jeg mistænker ikke regeringen for nogen som helst ting. Det er bare lige en pointering i forhold til det tidligere spørgsmål.

Med hensyn til familierådslagning er det min opfattelse, at det ikke bliver brugt i det omfang, det kunne bruges. Jeg har selv været bisidder i mange sager, hvor jeg har oplevet, at bedsteforældre og andre ikke har været indkaldt til et møde for ligesom at få afdækket, om de havde nogle muligheder for at aflaste familien eller gøre noget andet. Det synes jeg faktisk er meget problematisk, for selv om man har et barn og har været ude i nogle problemer – man er måske blevet narkoman og kan ikke varetage sit barns tarv – er der jo ofte nogle gode bedsteforældre, og om ikke andet kunne de jo, selv om barnet måske skal i en plejefamilie, aflaste dem hver anden weekend, så der ikke både behøver at være en plejefamilie og en aflastningsfamilie til barnet. Samtidig vil barnet kunne blive i sit netværk og bedsteforældre og anden familie få lov til at være tæt på barnet.

Derimod er jeg da helt enig med ministeren i, at der er nogle børn, der skal fjernes. Det er jeg da enig i. Men jeg vil godt opfordre ministeren til at få afdækket, om de ude i kommunerne anvender familierådslagning på den måde. Jeg har den opfattelse, at det er en rigtig, rigtig god metode, når den bliver brugt.

Kl. 17:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:22

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg er enig i, at vi skal udbrede det og opfordre kommunerne til at anvende det endnu mere.

Socialstyrelsen arbejder i projektet www.inddrag.nu med at udbrede kendskabet til både familierådslagning og til andre inddragende metoder for at forebygge eksempelvis anbringelser. Socialstyrelsen tilbyder kurser, hvor man kan lære at afholde netværksmøder, der er et tilbud om gratis konsulentstøtte til institutioner og kommuner, der vil arbejde med familierådslagning, ligesom styrelsen har oprettet en hjemmeside med informationsmateriale om familierådslagning og andre inddragende metoder. Jeg kan oplyse, at Socialstyrelsen har afholdt to regionale kurser i metoden i 2011, og at der foreløbig er planlagt to regionale kurser i 2012.

Jeg vil desuden gerne understrege, at vi med partnerskabsaftalen med KL, som vi også har været inde på tidligere, sætter fokus på at støtte kommunerne til at kunne vælge at anvende de indsatser, der virker.

Familierådslagning er helt sikkert noget, vi skal bruge mere. Derfor gør vi, hvad vi kan for at få det udbredt og få undervist folk i at anvende det rigtigt. Det er, som spørgeren er inde på, helt essentielt, for hvis man vil forebygge en anbringelse, kan det godt nogle gange lade sig gøre ved at aktivere nogle ressourcer i netværket, som man slet ikke var klar over var der, men hvor man, ved at man sætter sig ned og taler sammen om tingene, får fundet en løsning, som er den

langt bedste løsning for barnet. Så jeg er enig med spørgeren i, at vi skal gøre, hvad vi kan for at udbrede metoden og familierådslagning.

Kl. 17:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 17:24

Karina Adsbøl (DF):

Jeg er utrolig glad for, at ministeren også finder, at det er en vigtig metode at anvende, og at det er nogle rigtig gode initiativer, men det sikrer jo ikke, at socialrådgiverne bruger metoden. Så jeg kunne også godt tænke mig at spørge ministeren om, hvordan vi fra Folketingets side kan sikre os, at kommunerne anvender de metoder, der er, så det ikke bare er en metode, der ligesom bare er beskrevet i et stykke papir, men også en metode, som man gør brug af.

Nu snakker jeg med rigtig mange mennesker, og jeg har haft oplevelser af, at bedsteforældre har fået adgang til at se deres barnebarn måske en time om måneden og ikke har kunnet få lov til at have barnet hver anden weekend eller noget andet. Jeg har haft mange sagsakter liggende, hvor der overhovedet ikke har været noget at komme efter, hvad angår de bedsteforældre. Nu snakker jeg ikke kun om bedsteforældre, jeg snakker også om tilfælde, hvor ens søster eller bror dør – hører ministeren efter? – hvor man så kan anvende den metode.

Kl. 17:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:25

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Hvis der er forældre, der er døde, så kan det være andre regler, der gør sig gældende i forhold til samvær, hvis vi er inde at tale om forældreansvarsloven. Der er der nogle regler om, at man kan have samvær med andre end sine forældre, hvis den ene forælder er død. De regler er vi i disse øjeblikke ved at gøre lidt lempeligere.

Men når det drejer sig om de andre børn, altså dem, hvis forældre ikke er døde, så er det sådan, at efter servicelovens § 47 skal kommunalbestyrelsen overveje, hvordan der kan ske en systematisk inddragelse af familie og netværk. Inddragelse af børns forældre og øvrige netværk er et helt centralt aspekt af indsatsen, fordi vi jo ved, at det er forældre og netværk, som har den største betydning for et barns udvikling. Med Barnets Reform, som er godt et år gammel, blev det jo endvidere understreget, at kommunerne ved afgørelser om samvær foruden samvær med forældre også skal træffe afgørelse om samvær med søskende, øvrige familie og netværk.

Det her er altså noget, der er fokus på. Det er en indsats, som vi, som jeg redegjorde for i min tidligere besvarelse, gør utrolig meget for at udbrede ved kurser, ved partnerskab med KL, ved at sørge for, at alle er opmærksomme på, at det her er et vigtigt redskab og et redskab, man skal anvende. Vi kommer ikke til at lave en detailregulering af, hvordan de skal anvende en bestemt metode eller et bestemt værktøj ude i kommunerne, men vi har regler om, at man skal inddrages og oplyses, og der skal de for at leve op til de forpligtelser i loven også overveje familierådslagning.

Kl. 17:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 17:26

Karina Adsbøl (DF):

Så kunne jeg godt tænke mig at høre ministeren: Hvad så hvis man ikke inddrager netværket? Hvis der er nogle gode netværk, som man

ikke vælger at inddrage, fordi det måske ikke lige er relevant, eller fordi man vælger ikke at gøre det, hvad skal konsekvensen så være for kommunerne, når der står i loven, at man skal inddrage netværket og afdække, om netværket har nogle ressourcer, der kan anvendes? Hvad så hvis kommunerne ikke gør det? Er det så bare ærgerligt for de her bedsteforældre, som måske ikke kan få lov til at se deres børnebørn, fordi man simpelt hen ikke har anvendt metoden, som ministeren så heller ikke vil indskrive i lovgivningen er en god idé at man anvender? Jeg vil gerne sikre mig, at kommunerne anvender de metoder, der er, til at afdække, om familien har nogle rigtig gode ressourcer, barnet kan gøre brug af. Der har jo også været undersøgelser, der har vist, at der har været en form for mistillid til bedsteforældrene, så de ligesom er dømt på forhånd.

Kl. 17:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Er ministeren klar? Ministeren.

Kl. 17:28

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg beklager min hoste, men det understreger jo bare, at vi virkelig ikke melder afbud, medmindre vi næsten ligger i graven.

I forhold til hvordan man iværksætter en rådslagning, vil jeg gerne sige, at det er sådan, at for at iværksætte en rådslagning skal der være en initiativtager. Det kan være familiens sagsbehandler i socialforvaltningen, eller det kan være børne- og familieafdelingen eller f.eks. en lærer, en sundhedsplejerske eller en pædagog. Så skal initiativtageren drøfte med familien, om det vil være hensigtsmæssigt at holde en familierådslagning. Derfor er det jo en beslutning, familien bliver inddraget i.

Hvis man ikke føler, at man bliver inddraget, eller hvis man har et ønske om det og kommunen ikke vil, så vil jeg henvise til, at man kan gå gennem det klagesystem, der altid er inden for det sociale område. Det vil selvfølgelig være en besværlig vej, men omvendt kan jeg ikke se for mig, at det vil være noget, der vil være særlig udbredt, eftersom det her er et redskab, som kommunerne gerne vil anvende, som de i stigende grad anvender, som Socialstyrelsen udbyder kurser i, og som KL gør alt for at udbrede, fordi vi godt ved, at det er en indsats, der virker, når man skal forhindre, at børn eksemplvis anbringes.

Kl. 17:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til fru Karina Adsbøl, og tak til social- og integrationsministeren.

Det næste spørgsmål er stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse af hr. Joachim B. Olsen, og det er i det her tilfælde altså til den fg. minister for sundhed og forebyggelse.

Kl. 17:29

Spm. nr. S 2043

18) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Joachim B. Olsen (LA):

Er ministeren af den opfattelse, at der skal svares rigtigt og fyldestgørende på spørgsmål stillet af folketingsmedlemmer?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Joachim B. Olsen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 17:29

Joachim B. Olsen (LA):

Er ministeren af den opfattelse, at der skal svares rigtigt og fyldestgørende på spørgsmål stillet af folketingsmedlemmer?

Kl. 17:29

Kl. 17:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Den fungerende minister for sundhed og forebyggelse.

Kl. 17:30

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Det korte svar er ja. Det følger som bekendt også af ministeransvarlighedsloven, at en minister ikke må give Folketinget urigtige eller vildledende oplysninger, ligesom en minister ikke må fortie oplysninger, der er væsentlige for Folketinget.

Men jeg vil gerne uddybe det. Selvfølgelig mener jeg, at en minister skal give korrekte og fyldestgørende svar til Folketinget. Et godt samarbejde mellem Folketinget og ministre er en vigtig del af et vel-fungerende folkestyre. Det tilstræber jeg at leve op til i mit arbejde som minister, og det er jeg sikker på at hele regeringen gør. Jeg kan dog ikke garantere, at der ikke i mine svar til Folketinget findes formuleringer, der kan misforstås. Skulle det være tilfældet, vil jeg selvfølgelig altid være indstillet på at hjælpe med forståelsen af sådanne.

Baggrunden for spørgsmålet er muligvis, og her må jeg jo gætte, at sundhedsministeren efter spørgerens opfattelse har givet ukorrekte eller ufyldstgørende svar til Folketinget. Dertil er at sige, at såfremt det kan dokumenteres, at der er faktuelle fejl i et svar, skal de selvfølgelig rettes. En anden mulighed er, at et svar ikke opfattes som tilfredsstillende, fordi spørgeren ikke er enig i svaret. I den situation er der jo ikke grundlag for at påstå, at et svar er forkert eller utilstrækkeligt. Her er der tale om, at svaret udtrykker en anden vurdering af en konkret sag, og det er der som bekendt ikke noget kritisabelt i.

Kl. 17:31

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og spørgeren.

Kl. 17:31

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg har spurgt ind til udbudstakster for både 2007, 2008, 2009 og 2010. Det gjorde jeg den 17. oktober. Jeg fik at vide, at man ikke kendte udbudstaksterne.

Mener ministeren, at det er tilfredsstillende, at et folketingsmedlem, som beder om svar på et spørgsmål om udbudstakster, ikke får svar?

Kl. 17:31

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ministeren.

Kl. 17:31

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Jeg er opmærksom på, at spørgeren i et spørgsmål fra Sundheds- og Forebyggelsesudvalget, alm. del, spørgsmål nr. 133, om udbudstakster har bedt om oplysninger fra Danske Regioner. Der blev indhentet svar fra Danske Regioner, som er sygehusmyndighed og derfor indgår de konkrete udbudsftaler. Det, spørgeren henviser til, er, at der i svaret ikke var mulighed for at svare på hele perioden. Efterfølgende har vi så fundet ud af, at det var muligt – efter at svaret er givet til spørgeren. Efterfølgende har vi fundet ud af, at vi har fået oplysninger om en del af perioden, og det svar har vi efterfølgende også sendt over til Sundheds- og Forebyggelsesudvalget.

Kl. 17:32

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Spørgeren.

Joachim B. Olsen (LA):

Det er korrekt, at jeg efterfølgende har fået svar på mit spørgsmål om udbudstakster i 2008. Men jeg har også spurgt ind til 2009 og 2010. Er ministeren af den overbevisning, at ministeriet eller regionerne ikke ligger inde med oplysninger for den periode?

Kl. 17:32

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ministeren.

Kl. 17:32

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Det, jeg er blevet gjort bekendt med, er, at der ikke foreligger lignende og således mere opdaterede tal for den periode, og derfor har vi ikke kunnet fremsende dem.

Kl. 17:33

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Spørgeren.

Kl. 17:33

Joachim B. Olsen (LA):

Det synes jeg er lidt underligt, for jeg er i besiddelse af den her mail, som er offentligt tilgængelig på Politikens hjemmeside, og som er en korrespondance mellem en journalist og nogle ansatte ude i regionerne – og den er som sagt offentligt tilgængelig – hvori der bliver oplyst specifikke udbudstakster for 2010. Jeg finder det bare meget underligt, at jeg kan gå ind og hente og se sådan en mail på Politikens hjemmeside, men når jeg så spørger en minister om udbudstakster for 2010, får jeg det svar, at man ikke ligger inde med de oplysninger.

Så vil jeg bare spørge: Er det at svare fyldestgørende på spørgsmål stillet af Folketingets medlemmer?

Kl. 17:34

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ministeren.

Kl. 17:34

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Jeg mener, det er fyldestgørende, eftersom vi ikke ligger inde med de oplysninger. Det kan være, at Danske Regioner har kunnet oplyse det til Politiken, men de har ikke kunnet oplyse det til ministeriet.

Men jeg vil selvfølgelig forfølge sagen og finde ud af, hvad der ligger bag, og så vender jeg tilbage til spørgeren – også gerne skriftligt – for jeg er sådan set enig med spørgeren i, at man skal have talene frem. Hvis det er muligt at give dem til en journalist, skal Folketinget da bestemt også have dem.

Kl. 17:34

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og spørgsmålet er færdigt.

Næste spørgsmål er også til den fg. minister for sundhed og forebyggelse, og det er fra Sophie Løhde, Venstre.

Kl. 17:34

Spm. nr. S 2049

19) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Løhde (V):

Mener ministeren, at der er en sammenhæng mellem, at danskerne tilsyneladende holder fast i sundhedsforsikringerne, på trods af at regeringen har fjernet skattefriheden for medarbejderne, og det fak-

tum, at regeringen snart afskaffer patienternes ret til hurtig behandling inden for 1 måned?

Kl. 17:37

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Fru Sophie Løhde.

Kl. 17:34

Sophie Løhde (V):

Mener ministeren, at der er en sammenhæng mellem, at danskerne tilsyneladende holder fast i sundhedsforsikringerne, på trods af at regeringen har fjernet skattefriheden for medarbejderne, og det faktisk, at regeringen snart afskaffer patienternes ret til hurtig behandling inden for 1 måned?

Kl. 17:34

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Værsgo til ministeren.

Kl. 17:34

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Jeg har ingen muligheder for at vide, hvorfor virksomheder og medarbejdere vælger at beholde sundhedsforsikringer, efter at skattefritagelsen er afskaffet, og jeg synes også, det er meget tidligt at konkludere noget som helst en måned efter afskaffelsen. Måske synes medarbejdere og virksomheder ganske enkelt, at forsikringerne er penge værd også uden skattefritagelsen, også selv om vi har det udvidede frie valg med en frist på 1 måned. Det synes spørgeren åbenbart ikke.

Men jeg vil gerne nævne, at de private sundhedsforsikringer handler om mere end ventetider. Det handler også om tilbud, vi ikke yder i det offentlige, i retning af wellness-området. Det handler også om undersøgelser og behandlinger, man ud fra faglige prioriteringer ikke tilbyder på de samme indikationer i det offentlige.

Spørgerens anliggende er næppe at nedvurdere de private forsikringer, men at problematisere regeringens kommende ændringer af det udvidede frie sygehusvalg.

Om det vil jeg blot sige, at regeringens forslag om differentieret ventetid ikke er præsenteret endnu, og når det bliver det, tager vi selvfølgelig gerne en mere indgående debat om det. Jeg vil dog sige så meget, at der ikke bliver tale om at forlænge ventetiderne for de patienter, der har mest behov. Tværtimod. Sigtet er at prioritere de patienter højest, der har mest brug for sundhedsvæsenets hjælp.

Kl. 17:36

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Spørgeren.

Kl. 17:36

Sophie Løhde (V):

Jeg er helt med på, at ministeren ikke er i stand til at vide, hvad den individuelle dansker tænker og mener, men ministeren kunne nu godt have en holdning til det, som en række danskere siger: O.k., nu skal vi beskattes, fordi vi tager ansvar for vores sundhed, og vel at mærke tager ansvar for gerne at ville modtage nogle behandlingstilbud, som ikke tilbydes i offentligt regi, når faktisk er, at regeringen inden længe barsler med et lovforslag, som i den grad vil forringe patienternes ret til at modtage hurtig behandling. Så jeg vil spørge ministeren, hvorvidt ministeren finder eller tror, at der er en sammenhæng mellem de to ting?

Jeg kunne så endelig godt lide at spørge ministeren, om ministeren ikke også kan give et bud på, hvor længe ministeren finder, at patienterne maksimalt bør vente, hvis det er, det offentlige ikke kan levere behandling.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ministeren.

Kl. 17:37

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Nej, jeg mener ikke, at der nødvendigvis er nogen sammenhæng med afskaffelsen af skattefritagelsen på sundhedsforsikringer. Det, der egentlig har været fremme i debatten, er det, der handler om, at vi ville afskaffe sundhedsforsikringer, men det er jo ikke det, vi har gjort. Det var fradragsretten, der blev afskaffet.

Til det differentierede sygehusvalg: Jeg tror, at det, vi skal være opmærksomme på, er, at de brugere af sundhedsforsikringer, vi har, har set, at de gerne vil fortsætte med at have det, ud fra det, at de bl.a. kan gå til fysioterapi ved brug af sundhedsforsikringer. Så der er simpelt hen nogle tilbud, som ikke findes i det offentlige rum, via de her sundhedsforsikringer. Det er den ene del af det.

Den anden del af det... Jeg glemte simpelt hen den anden del, der blev spurgt om. Undskyld! Jeg skal skrive det ned, når der bliver spurgt igen.

Kl. 17:37

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Spørgeren.

Kl. 17:37

Sophie Løhde (V):

Ministerens hukommelse burde jo næsten udløse et ekstra spørgsmål, når man nu skal bruge en omgang på det.

Jeg synes alligevel, at det er interessant, at ministeren mener, at der ikke er nogen sammenhæng mellem, at en regering fjerner skattefritagelsen for sundhedsforsikringer, og det faktum, at man samtidig barsler med et lovforslag, hvor man går ind og forringer patienters mulighed for hurtig behandling voldsomt. Det er da interessant, at ministeren ikke ser en sådan sammenhæng.

Det, jeg spurgte om, og som jeg konkret godt kunne tænke mig at kende ministerens holdning til, er, hvor længe ministeren mener patienterne maksimalt bør vente, før de får ret til at stemme med fødderne, altså, kan gå et andet sted hen, hvis det offentlige ikke kan levere behandling.

Kl. 17:38

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ministeren.

Kl. 17:38

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Jeg beklager, men jeg tror, at det med at have to ministerier nogle gange også har en effekt på min hukommelse. Det skal jeg beklage.

Med hensyn til det med varsling om længere ventetider siger spørgeren, at patienterne nu tror, at der kommer til at være rigtig lang ventetid, og derfor vælger de at fastholde deres sundhedsforsikringer. Det er jo i virkeligheden spørgsmålet i en nøddeskal. Regeringen varsler ikke længere ventetider. Det er jo interessant, for vi lever op til ventetiderne for kræftbehandling, og vi har også sagt, at det er vigtigt, at folk, der har alvorlige sygdomme, bliver behandlet så hurtigt som muligt. Så jeg tror snarere, at vi kommer til at se det modsatte. Det forslag barsler vi med, og det kommer til april – det står også i lovkatologet – og jeg tror så, at vi tager drøftelsen af konsekvenserne af det lovforslag i den forbindelse.

Kl. 17:39

Kl. 17:41

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak. Spørgeren.

Kl. 17:39

Sophie Løhde (V):

Ministeren siger, at der ikke fra regeringens side varsles længere ventetider. Det er jo en interessant udmelding, og man må dermed også formode, at ministeren så i dag i Folketingssalen vil være i stand til at bekræfte – når det nu er tilkendegivet i et mundtligt svar på et § 20-spørgsmål – at regeringen dermed er villig til at garantere, at der ikke er nogen patienter, som får forringet deres ret til at kunne vælge et alternativ, såfremt det offentlige ikke kan levere behandling inden for 1 måned. Er ministeren i stand til at give den garanti, eller var det en fortalelse, at ministeren sagde, at der ikke varsles længere ventetider for patienterne samlet set?

Kl. 17:40

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ministeren.

Kl. 17:40

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Jeg tror, der er behov for en præcisering af det med forlængelse af ventetiderne, for her taler vi om de patienter, der har mest behov, og der bliver ikke tale om forlængede ventetider; der bliver tale om en forkortelse af ventetiderne. Det er jo netop det, der er i det lovforslag, vi barsler med til april. Vores sigte er at prioritere de patienter, der har størst brug for sundhedsvæsenets hjælp, og dem vil vi også bruge flest ressourcer på.

Kl. 17:40

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Spørgsmålet er sluttet. Tak til den fungerende minister for sundhed og forebyggelse og til Sophie Løhde.

Det næste spørgsmål er til europaministeren fra Eva Kjer Hansen fra Venstre.

Kl. 17:40

Spm. nr. S 2046

20) Til europaministeren af:

Eva Kjer Hansen (V):

Hvorfor bryder regeringen 20 års sammenhold mellem partierne bag dansk europapolitik ved på dette års finanslov at aftale en ekstrabevilling til EU-oplysning udelukkende med Enhedslisten, og betyder det, at regeringen fremover vil basere flere EU-initiativer på aftaler med kun Enhedslisten?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo.

Kl. 17:41

Eva Kjer Hansen (V):

Tak. Jeg vil gerne spørge europaministeren om, hvorfor regeringen bryder 20 års sammenhold mellem partierne bag dansk europapolitik ved på dette års finanslov at aftale en ekstrabevilling til EU-oplysning udelukkende med Enhedslisten, og om, hvorvidt det betyder, at regeringen fremover vil basere flere EU-initiativer på aftaler med kun Enhedslisten?

Kl. 17:41

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ministeren.

Europaministeren (Nicolai Wammen):

Lad mig indledningsvis slå fast, at den konkrete sag hører under Kulturministeriet, og at både Europeanævnet og de ekstra midler til EU-oplysnings-aktiviteter i relation til EU-formandskabet ligger hos kulturministeren. Som bekendt har den nuværende regering i forbindelse med finanslovaftalen mellem regeringen og Enhedslisten bevilget 10 mio. kr. ekstra til EU-formandskabet, heraf 3 mio. kr. til oplysnings- og debatskabende aktiviteter, og midlerne vil supplere den indsats, der allerede bliver gjort i regi af Europeanævnet.

Jeg vil gerne understrege, at der er tale om ekstra penge til oplysningsindsatsen, som den tidligere regering altså ikke havde afsat, og som er specifikt relateret til formandskabet og derfor i sagens natur er tidsbegrænset til det her halvår. Jeg vil også gerne gøre det fuldstændig klart, at jeg mener, der er et godt og også vedvarende samarbejde mellem regeringen og Venstre og Det Konservative Folkeparti, når det gælder europapolitikken. Det har vi jo senest set, i forbindelse med at vi vedtog formandskabsprogrammets overordnede prioriteter, og derfor kan jeg på ingen måde genkende det billede, som spørgeren stiller op, nemlig at der skulle være tale om et brud på europapolitikken i Danmark, fordi vi afsætter flere penge til at informere om, hvad der sker under formandskabet.

Kl. 17:42

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Spørgeren.

Kl. 17:42

Eva Kjer Hansen (V):

Men ministeren svarer jo ikke på mit spørgsmål om, hvorfor regeringen bryder sammenholdet mellem de EU-venlige partier i Folketinget. I 20 år har der været enighed om at drøfte og aftale med hinanden, hvordan EU-oplysningen skal foregå, så det er jo derfor, jeg spørger europaministeren om, hvorfor man bryder det sammenhold, og om, hvorfor man ikke har taget kontakt til Venstre og Det Konservative Folkeparti omkring den her ekstra bevilling?

Kl. 17:43

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Europaministeren.

Kl. 17:43

Europaministeren (Nicolai Wammen):

Som sagt er den konkrete udmøntning af sagen ikke noget, der ligger hos undertegnede i Udenrigsministeriet, men en sag, der ligger i Kulturministeriet. Som jeg har forstået det, er der også rettet henvendelse til Venstre og De Konservative med henblik på at få en drøftelse, og jeg håber da, at man meget snart vil kunne finde et tidspunkt, der kan passe både kulturministeren, Venstre og Det Konservative Folkeparti.

Kl. 17:43

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Spørgeren.

Kl. 17:43

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg kan bekræfte, at der i dag er blevet rettet henvendelse om et møde i morgen.

Men det, jeg gerne vil spørge ministeren om, fordi jeg jo stadig væk ikke får nogen tilkendegivelser i forhold til det spørgsmål, det egentlig handler om, er, hvorvidt europaministeren, hvis det nu havde været europaministeren, der havde forhandlet det her, ville have sørget for at tage kontakt til Venstre og Det Konservative Folkeparti for netop at stå sammen, som man har gjort i 20 år, omkring midler-

ne til EU-oplysning, eller finder europaministeren, at det her er fuldstændig lige gyldigt i forhold til sammenholdet mellem de EU-politiske partier i Folketinget?

Kl. 17:44

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Europaministeren.

Kl. 17:44

Europaministeren (Nicolai Wammen):

Jeg håber ikke, uanset at man kan se forskelligt på den konkrete bevilling på de 3 mio. kr., at vi står i en situation, hvor Venstre mener, at der ikke er grund til at fortsætte det brede samarbejde omkring europapolitikken. Danmark står midt i formandskabet. Vi har en meget vigtig opgave foran os, og jeg har været meget glad for, at også Venstre og Det Konservative Folkeparti har bakket op om den linje, der er lagt. Det synes jeg er vigtigt for Danmark og for Europa, og det synes jeg vi skal fortsætte med i fællesskab. Jeg blander mig ikke i, hvordan mine kollegaer arrangerer møder, men jeg har fuld tillid til, at kulturministeren også i denne sag vil håndtere tingene på fornuftig vis.

Kl. 17:45

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Spørgeren.

Kl. 17:45

Eva Kjer Hansen (V):

Det, der jo er interessant, er, at der ikke har været taget kontakt overhovedet, men at man har lavet en aftale med Enhedslisten, og så kan europaministeren jo snakke nok så varmt for et godt samarbejde og opbakning. Det, jeg synes er underligt, er, at regeringens kvittering over for V og K's opbakning omkring europapolitikken altså er, at man ikke engang gider at spørge, om man vil være med til at sikre en ekstra bevilling til EU-oplysning, men udelukkende aftaler det med Enhedslisten. Derfor vil jeg såmænd bare slutte af med et ja/nejsspørgsmål: Hvis det var europaministeren, der havde forhandlet det her, ville europaministeren så i tide undervejs i processen, inden beslutningen blev taget, have sørget for at have drøftet sagen med Venstre og Konservative? Der må ministeren meget gerne svare enten ja eller nej.

Kl. 17:46

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Europaministeren.

Kl. 17:46

Europaministeren (Nicolai Wammen):

Nu er europaministeren jo europaminister og ikke kulturminister, og jeg har fuld tillid til den måde, kulturministeren har håndteret sagen på, og jeg håber, at når Venstre og Det Konservative Folkeparti får lejlighed til at drøfte det med kulturministeren, vil man så også kunne få tingene til at falde til ro. Det tror jeg må være i alles interesse. Nu er det Venstre, der spørger i dag, så jeg vil nøjes med at adressere det til Venstre: Lad ikke denne sag stå vejen for det rigtig gode samarbejde, vi har om europapolitikken, og det kan jeg heller ikke forestille mig, når røgen nu har lagt sig fra debatten her, vil være tilfældet.

Kl. 17:46

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også til europaministeren, og det er også fra Eva Kjer Hansen, Venstre.

Kl. 17:46

Spm. nr. S 2047

21) Til europaministeren af:

Eva Kjer Hansen (V):

Er regeringen utilfreds med Europeanævnets indsats, siden regeringen ønsker at opbygge en parallel administration af EU-oplysningsmidler?

Kl. 17:46

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Værsgo.

Eva Kjer Hansen (V):

Tak. Det er jo så en opfølgning på det tidligere spørgsmål, hvor jeg gerne vil høre ministerens synspunkter vedrørende Europeanævnets indsats:

Er regeringen utilfreds med Europeanævnets indsats, siden regeringen ønsker at opbygge en parallel administration af EU-oplysningsmidler?

Kl. 17:47

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Europaministeren.

Kl. 17:47

Europaministeren (Nicolai Wammen):

Regeringen er meget tilfreds med Europeanævnets indsats. Det har en stor betydning for formidlingen af hele det europæiske spørgsmål i den danske debat. Men regeringen er også meget tilfreds med, at det faktisk er lykkedes at afsætte ekstra midler til at informere om det danske EU-formandskab. Der har man altså truffet beslutning om, at det skal ske i regi af Kulturministeriet, og det vil jo så være et supplement til den indsats, der i øvrigt gøres.

Jeg synes egentlig, at alle burde være glade for, at der nu bliver gjort en ekstra indsats for at fortælle om, hvad der sker under det danske EU-formandskab.

Kl. 17:47

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Spørgeren.

Kl. 17:47

Eva Kjer Hansen (V):

Jo, men når ministeren nu udtrykker tilfredshed med Europeanævnets arbejde, som jo også er placeret i regi af Kulturministeriet, hvorfor skal der så opbygges en parallel administration af den her ekstrabevilling?

Kl. 17:48

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ministeren.

Kl. 17:48

Europaministeren (Nicolai Wammen):

Jeg har fuld tillid til, at man i Kulturministeriet vil håndtere det her på fornuftig vis. Og som spørgeren jo selv indikerer, er det en sag, der ligger hos kulturministeren, så hvis der er yderligere spørgsmål til, hvordan man konkret håndterer sagen i Kulturministeriet, synes jeg, det vil være på sin plads, at man spørger kulturministeren.

Kl. 17:48

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Spørgeren.

Kl. 17:48

Kl. 17:51

Eva Kjer Hansen (V):

Nu vedrører det sådan set EU-oplysningsmidler, og jeg synes jo, at europaministeren er meget centralt placeret i den sammenhæng. Så derfor vil jeg gerne spørge europaministeren om, hvori det hensigtsmæssige består, med hensyn til at man både har Europeanævnet til de årlige bevillinger og så nu laver en parallel administration af de ekstra 3 mio. kr. Hvori består fordelene?

Kl. 17:48

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Europaministeren.

Kl. 17:48

Europaministeren (Nicolai Wammen):

Jeg har fuld tillid til, at det supplement, som udgøres af den ekstra bevilling på de 3 mio. kr., som jo er målrettet og øremærket til oplysning i forbindelse med det danske EU-formandskab, vil blive håndteret på allerbedste vis af kulturministeren. Jeg er meget glad for, at kulturministeren også vil have en dialog med bl.a. Venstre og Det Konservative Folkeparti, og jeg vil foreslå, at man benytter den lejlighed til at spørge kulturministeren om, hvordan kulturministeren har tænkt sig at tingene skal gøres.

Jeg takker så i øvrigt spørgeren for at have stor tillid til, at jeg som europaminister interesserer mig for den europæiske debat. Det kan jeg bekræfte, og det ved jeg også at spørgeren gør.

Kl. 17:49

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Spørgeren.

Kl. 17:49

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg kan jo så konstatere, at den interesse ikke rækker længere end til udelukkende at udtrykke sin tillid til en kollega, men jo ikke på nogen måde til at advise tillid til samarbejdspartnere som f.eks. Venstre, i og med at den dialog, som ministeren taler så varmt om, jo slet ikke har fundet sted før nu – og nu i virkeligheden udelukkende opstår på grund af mit initiativ på området.

Så jeg synes, det er rigtig beklageligt at kunne konstatere efter svarene på spørgsmålene her i dag, at europaministerens engagement jo i virkeligheden slet ikke rækker særlig langt, når det kommer til at sikre EU-oplysningsmidlernes allermest fornuftige anvendelse.

Kl. 17:50

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Europaministeren.

Kl. 17:50

Europaministeren (Nicolai Wammen):

Jeg er nødt til at sige til fru Eva Kjer Hansen, at det, der er tale om her, er, at den nuværende regering afsætter 3 mio. kr. mere til EU-oplysning, end den tidligere regering havde tænkt sig. Og at sige, at det er et udtryk for manglende interesse for at oplyse om EU, synes jeg er en meget mærkelig måde at præsentere sagen på.

Jeg vil også sige til fru Eva Kjer Hansen, at jeg synes, det vil være uheldigt, hvis man gør en uenighed om, hvordan man skal administrere 3 mio. kr. til EU-oplysning, til et spørgsmål om, hvorvidt vi har et godt samarbejde om EU-politikken i Danmark.

Med al respekt for den her bevilling, som er vigtig, er der også andre spørgsmål på den europæiske dagsorden, herunder det danske EU-formandskab. Og jeg har en klar forventning om, at Venstre også i fremtiden vil bakke op om det gode samarbejde, vi har haft. Det vil i hvert fald være den hensigt, der også vil være fra regeringens side og fra min side som europaminister.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste og sidste spørgsmål i dag er til europaministeren fra fru Lykke Friis, Venstre.

Kl. 17:51

Spm. nr. S 2058

22) Til europaministeren af:

Lykke Friis (V):

Kan ministeren udrede forvirringen om, hvorvidt den såkaldte kickstart, som regeringen gennemfører i Danmark, også skal udbredes til resten af Europa, når ministeren selv i december til Jyllands-Posten talte varmt for udbredelsen af kickstarten, mens statsministeren senere i december i Berlingske Tidende slog fast, at »Ingen lande i Europa kan magte det i øjeblikket«, hvorefter selv samme statsminister nu netop til Financial Times har meddelt, at »de lande, der har råd til at kickstarte økonomien, bør gøre det«?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo.

Kl. 17:51

Lykke Friis (V):

Spørgsmålet lyder på følgende måde: Kan ministeren udrede forvirringen om, hvorvidt den såkaldte kickstart, som regeringen gennemfører i Danmark, også skal udbredes til resten af Europa, når ministeren selv i december til Jyllands-Posten talte varmt for udbredelsen af kickstarten, mens statsministeren senere i december i Berlingske Tidende slog fast, at »Ingen lande i Europa kan magte det i øjeblikket«, hvorefter selv samme statsminister nu netop til Financial Times har meddelt, at »de lande, der har råd til at kickstarte økonomien, bør gøre det«? Tak.

Kl. 17:52

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Værsgo til europaministeren.

Kl. 17:52

Europaministeren (Nicolai Wammen):

Jeg skal ikke kunne svare på, hvad der har gjort fru Lykke Friis forvirret, men jeg kan ikke forstå, hvis det er udtalelser fra statsministeren, fra undertegnede eller fra andre ministre. Det, vi fra regeringens side klart har tilkendegivet, er, at vi ønsker, at der skal sættes initiativer i gang i Europa, der kan sikre vækst og job. Vi har så også sagt, at vi jo i Danmark laver en kickstart af den danske økonomi, og hvis det kan inspirere andre, så er det jo fint, men man må også have respekt for, at der er vidt forskellige økonomiske situationer i medlemslandene. Derfor er det også så vigtigt, at vi i forbindelse med det netop overståede topmøde, bl.a. med en stærk dansk indsats, har fået sat hele vækst dagsordenen og jobskabes dagsordenen, især når det gælder ungdomsarbejdsløshed, på dagsordenen. Det synes jeg da vi i fællesskab må være glade for, og så håber jeg, at fru Lykke Friis' forvirring er forduftet og er blevet vendt til glæde i stedet.

Kl. 17:53

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Spørgeren.

Kl. 17:53

Lykke Friis (V):

Nu skal der jo generelt ikke meget til at gøre en glad, når man hedder Lykke. Jeg synes nu stadig væk ikke, jeg blev sådan hundrede procent afklaret, for jeg synes jo altså, at pointen med det her er, at vi har en statsminister, der meget klart lige omkring juletid først si-

ger, at der altså ikke er nogen lande, der har råd til det her i øjeblikket, og som så nu i forbindelse med topmødet udtaler: De lande, der har råd til at kickstarte økonomien, bør gøre det.

Hvad er det for nogle lande, vi så taler om? Det synes jeg da er et meget relevant spørgsmål og meget relevant at få det afklaret her. Det er jo også sådan, at vi ved, at der er en række af ministerens partifæller i resten af Europa, der jo gerne ser, at der skal være en fælles europæisk stimuluspakke. Det er sågar også sådan, at der er repræsentanter internt i ministerens parti, der plæderer for det her. Så kan vi ikke få det opklaret? Synes man, der skal være sådan en stimuluspakke, og hvilke lande vil i givet fald have råd til på nuværende tidspunkt at gøre det?

Kl. 17:54

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Europaministeren.

Kl. 17:54

Europaministeren (Nicolai Wammen):

Regeringens holdning er den, at hvis der er lande med mulighed for det og lyst til det, der kan lade sig inspirere af den kickstart, vi har lavet i Danmark, så er det godt, for der er brug for alle de initiativer, der kan medvirke til at skabe job og vækst i Europa. Men vi har også sagt, at det er vigtigt, at vi i fællesskab træffer de nødvendige beslutninger. Det var jo bl.a. det, der skete i forbindelse med topmødet den 30. januar, hvor man har været inde at gøre det nødvendige, nemlig at sætte vækst- og beskæftigelsesdagsordenen helt i top. Det er på bl.a. dansk initiativ, og derfor håber vi meget, at vi ved siden af de helt nødvendige ting, der sker med at spænde livremmen ind og få styr på butikken i en række europæiske lande, også kan gøre de nødvendige tiltag, der sikrer, at vi kan investere i nye job og i vækst, bl.a. ved at bruge EU's budget bedre og bl.a. ved at lave reformer af det indre marked. Det er en dagsorden, som jeg håber og tror der vil være bred tilslutning til i det danske Folketing.

Så håber jeg at forvirringen er helt væk hos fru Lykke Friis.

Kl. 17:55

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Spørgeren.

Kl. 17:55

Lykke Friis (V):

Vi prøver en gang til. Vi er hundrede procent enige om det med det indre marked, men hvad er det for nogle lande? Kan ministeren der være konkret? Hvad er det for nogle lande, som ministeren ser har råd til at kaste sig ud i en kickstart på nuværende tidspunkt? Hvad er det for nogle lande, vi taler om i Europa, hvor det ville være godt, hvis de ville følge Danmarks eksempel? Hvad er det for nogle lande, der lige p.t. har mulighed for det?

Kl. 17:55

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ministeren.

Kl. 17:55

Europaministeren (Nicolai Wammen):

Vi har jo netop ikke fra regeringens side gået ud og peget på lande og sagt, at de skal gøre det eller noget andet. Vi har sagt, at hvis man i andre lande ved at føre en ansvarlig økonomisk politik og ved at prioritere jobskabelse og vækst kan inspireres af, hvad der foregår i Danmark med den kickstart, som regeringen sammen med Enhedslisten har gennemført, synes vi, at det vil være rigtig positivt. Men det er op til det enkelte land selv at vurdere, om de har mulighed for det. Det skal vi ikke fra den danske regerings side gøre os til overdom-

mer over, men hvis der er nogen, der kan lade sig inspirere af det, vi gør, vil det da kun være dejligt.

Kl. 17:56

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Spørgeren.

Kl. 17:56

Lykke Friis (V):

Som en serviceoplysning kan jeg så nævne, at når man ser på finanspagten her og nu, er det i henhold til den analyse, som jeg i hvert fald har set, kun Luxembourg, Finland og Sverige, der er i stand til at gennemføre noget. Det er de eneste lande, der lever op til finanspagtens nye kriterier. Så man kan sige, at det er en gratis omgang at opfordre lande til at gøre noget, for de står for sådan noget som 15 millioner.

På den måde håber jeg sådan set, at min forvirringen nu er afklaret, ved at vi – ministeren og jeg – så er enige om, at selv hvis Francois Hollande, eller hvem der bliver præsident Frankrig, siger, at der skal være en fælles europæisk stimuluspakke, skal vi sige nej til det, fordi det, der er det afgørende her og nu, er budgetdisciplinen. Det er det, der er det helt centrale, og det, der i første omgang bringer Europa ud af krisen.

Kl. 17:57

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Europaministeren.

Kl. 17:57

Europaministeren (Nicolai Wammen):

Jeg er meget glad for, at fru Lykke Friis, efter den lejlighed vi har haft her til at diskutere sagen, siger, at hendes forvirring er væk. Det synes jeg er et skridt i den rigtige retning.

Det, der er den danske regerings position, er jo fuldstændig klart. Vi skal gennemføre en meget ansvarlig økonomisk politik i Danmark og i resten af Europa. Det betyder, at de i en række lande bliver nødt til at spænde livremmen ind og sætte tæring efter næring på en måde, som de ikke har gjort i de senere år. Men samtidig med, at vi gør det, er der også utrolig vigtigt, at vi sætter initiativer i gang, der kan skabe job og vækst. Vi har i øjeblikket i Europa en vækst på kun 0,5 pct., vi har 23,5 millioner arbejdsløse europæere, og hvis vi ser på Spanien, er det næsten halvdelen af de unge, der er arbejdsløse.

Derfor er det helt afgørende for Danmark og for resten af Europa, at vi har begge instrumenter i brug: at vi ikke alene spænder livremmen ind, men også siger, som det tydeligt fremgår af den erklæring, der er kommet fra den seneste topmøde, hvor jo ikke alene socialdemokrater, men også en række borgerlige stats- og regeringschefer har givet hinanden håndslag på, at vi skal have sat konkrete initiativer i gang, der kan skabe vækst og job.

Kl. 17:58

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Tak til europaministeren og tak til Lykke Friis.

Hermed er spørgetiden afsluttet.

Kl. 17:58

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 9. februar 2012, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 17:59).
